

ਹੁਾਤੁਧੀਸਿਖਕਹਾਉਲੀਬਾਤਜੀਅਰਦਾਸਦੀਜੀਐ ੨੬
 ਤਾਗੁਰੂਜੀਸਿਖਾਕੀਓਰਾਇਹੁਅਰਦਾਸਦੀਪੀਐ
 ਸਿਖਾਅਰਦਾਸਿਖਕਹਾਉਲੀਬਾਤਜੀਅਰਦਾਸਦੀਜੀਐ
 ਕਰਿਰਾਖਣਾਪਰਪੁਖਾਣਾਪਣਾਅਉਖਾਨਹੀਰ
 ਖਣਾਤਾਪੁਖਾਅਰਦਾਸਿਭੀਗਾਇਆਸਿਖਾਂਗੁਰੂ
 ਜੀਕੀਅਰਦਾਸਿਪਤੀਪੁਖਾਉਲੀਬਾਤਜੀਅਰਦਾਸਦੀ
 ਕੀਤਾਤਾਪੁਖਾਉਲੀਬਾਤਜੀਅਰਦਾਸਦੀਜੀਐ
 ਮੇਰੇਖਿਛੇਰਹੈਨੀਉਨਕੀਉਦਰਖਰਨਤਬਹਾ
 ਤਤੈਜੀਮੇਰੁਪਦਸੇਆਵੁਦਾਸੀਸੇਮੇਰੇਖਿਨਓ

135 Mus

ਮਾਓਜਾ ਸਾਨੀਰੋਤੁਨੀਮੋਕੋਰੋਟਨਕਰਤੀ। ਤਾਸਿਖ
ਕਰਤਾ ਸਾਧਾਤੁਹੀਗੁਰੂਜੀਕੀ। ਅਰਨਾਸਿਫੇਅ
ਇਸਾਨੀ। ਗੁਰੂਕਰਨਾਗਾਗਾਇਲਿਖਿਆਮਾਓਜੀਮ
ਖਕੋਰੋਰਾਇਕਰਨਾ। ਤੇਤੁਕਹਿਦਏ। ਮੁਏਫੇਰੇ
ਦੇਸੇਤੁਹਾਇਸਥਾਦੇਹੀ। ਗੁਰੂਕਰਨਾਕਰਨੀ
ਮਾਗੀਮਾਮਾਨੀਏ। ਕੇਤੇਰੀਅਧਿਕਾਮਾਨੀਏ।
ਗਾਸਿਖਕਰਨਾਜੀਮੋਕਉਹਾਤੁਨੀਗੁਰੂਕਰਨਾਕਰਨ
ਕੀਅਗੀਅਮਾਨੀਪਤਾਠਰਸਿਖਕਰਨਾਤੁਸਿਖਾ
ਰੁਖਕਰਨਾਗਾਇਲਿਖਿਆਮਾਮਾਨੀਮੰਜੀਉਪਰਬੈਲਾ

ਗੁਰੁਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਉ ਪਰੰਤ ਛੁਡਿ ਦੇਵੈ ਗੋਤੁ ਹਨੂਰੀ २१
ਗੁਰੁਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਮੀ ਨਿਨੋ ਮੋਲਾ ਬੁਧੈ। ਤੇ ਅਥਾਨੂਰੀ ਬ
ਚਨ ਮੀ ਨਿਨੋ ਮੋਲਾ ਬੁਧੈ। ਤਾ ਮਿਖਨੁ ਪਕਰ ਗਾਇਅ
ਮਿਛੁਓ ਸਦੇ ਕਟੀ ਬਨੀ ਉਦਰ ਮਰਨਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰੇ ਇਸ
ਚਗ ਤਿਕੀਨੀ। ਜੋ ਪਾਹਿ ਤੇ ਨਿਨੋ ਇਕ ਵੇਲਾ ਉਨ ਰੋਟੀ
ਮਾਨ ਪਕਾਈ ਅਧਿ। ਉਸ ਮਹਿ ਤੇ ਕੋਲੇ ਕਾਉ ਨਾਥੀ ਪਾਉ
ਆ ਜੋਤੁ ਮਾਰੋਟੀ ਮਾਕੀ ਉਨਹੀ ਪਕਾਈ ਅਧਿ ਤਾ ਮਿ
ਖਟੀ ਤੀਵੀ ਕਹਾ ਪਟਨ ਵਾਧਾ ਕਿਤੇ ਵਧ ਬਚਨ ਸਦਾ
ਹਿਅਥੈ ਸਾਈ ਜਾਣੈ ਸੁਖ ਕੇ ਪਤ੍ਰੀ ਸਮਾਣੀ ਤੇ ਹੁਣ ਅ

ਸਾਡਾ ਰਿਜਕ ਪਰਮੇਸਰ ਉਪਰ ਹੈ। ਜੇ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੀਰ
ਪਕਾਇਆ ਦੇਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਪਾਕਰ ਰਹਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਮਨੇ ਬੇ
ਦੇ ਸੇਕਾਂਗਾ ਨੀ ਜੋ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਾਇ
ਬਣੀਏ। ਤੇ ਇਹ ਅਸਾਨੂੰ ਪਾਸ਼ਿਰੁ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਇਨਕਾ
ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਬੰਧੀ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਥਮੇ ਉਨਾਇ ਉਕੀਆ
ਇਕ ਇਕ ਬਾਈਆਂ ਪ੍ਰਾਰਿਧੀ ਉਨਕ ਉ
ਦਿਵਾਈ। ਉਸਮ ਹੋਵੇ ਪੰਜਾਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨੀਆਂ
ਕੇ ਕੇ ਪੰਜਾਹ ਬਾਈਆਂ ਆਟਾ ਤੇ ਇਆ ਆਟੇ ਰਿਸ
ਹੋਵੇ ਸੇਕਾ ਓਲਾਨੁ ਕਰਤ ਸਗਾਇਲੀਆਂ। ਤੁਥੇ

ਟਿਆਨੂਹਟਾਵਾਇਆਟਹਲੁਆਰਾਖਈਤਾਉ ੨੮
ਠਾਕਾਰੇਜਬਣਾਇਛੁਰੁਆਤੇਕਿਸਮਾਈਕੈਕਸੀ
ਟਾਕਰੁਣਾਸਿਖਾਇਆਉਦਰਪੁਰਨਾਉਨਕੀਸਕ
ਤੀਹੋਪਈਤਾਂਛੁਆਮਹੀਨੀਆਂਤੇਉਪਚੀਤਾਸਿਖ
ਕੈਦਥੀਛੁਟਾਤਾਪਾਰੀਏਆਪਣੇਪਾਰਿਆਇਆ
ਸੋਉਸਕੇਮਨਸੋਬਹੁਤੁਚਿਤਾਈਅਰੁਉਜਾਨਤਾਥਾ
ਜੋਮੇਰਾਪਰਵਾਏਬਹੁਗਏਤਾਮਰਾਗਏਤੋਸੁਨੀ
ਪਰਜਬਉਸਮਾਨਟੋਖਿਆਤਾਟੋਖਿਕੈਰਾਜੀਹੋਆ
ਅਗਈਗੁਜਰਾਨਥੀਰੁਪਿਛੁਈਗੁਜਰਾਨਮਕ

ਤੀਇਸਿਆਈ। ਫੇਰਤੀਵੀਪਾਸੈਸਭੁਹਕੀਕਤ
ਪਾਛੇਕੇਰਾਜੀਹੋਆ। ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਾਨਿਆ
ਇਆ। ਤਾਸਿਖਕਹਾਸਦੇਮਾਤਸਾਹਤੁਮੈਨੇਨਰ
ਕਾਵੇਰੇਕਾਢਾ। ਅਹੋ। ਅਖੀਸਾਖਪਤਾਇਖਾਇ
ਇਤਾਨਹੀਤਾਸਾਰੀਆਰਜਾਉਨਾਟੀਉਦਰਪੁਰਨਾ
ਟੀ। ਇਤਾਵੇਚਖਪਮਰਟਾ। ਹੁਣਮੇਇਉਜਾਣਿਆ
ਤੇਉਨਕੇਰਿਜਕਪੁਰਾਵੇਣਾਇਨਿਸੰਗੋਮੈਪੜਟਾਸਾ
ਜਬਉਨਾਥੀਦੁਰਹੁਮਾਰੇਤਬਉਨਕਾਰਿਜਕਪੁਇ
ਪੜਹੈ। ਹੁਣਮੈਅਪੰਠੀਆਰਜਸਾਗੁਰੂਜੀਕੀਟਹ

ਲਾਵਿਖੇ ਥੀ ਤਾਵੇਗਾ ਤੁਮਾਰੀ ਸ਼ਿਪਾ ਕਾ ਰੋਕੇ ਨਿਹਾ ਲੋ ॥ ੧੯ ॥
ਆਤੋ ਛੇਰਹੁ ਕਮਹੋ ਮਾਸੁ ਨਾ ਸਿਖਾ ਤੇਰੇ ਕੁਟੀ ਬਕੀ ਰਿ
ਜ ਕਪਹੁ ਨਾ ਵਣ ਕੋਟ ਸਨਰ ਵਯੇ ਥੋ। ਉਚਰਿ ਜਕ
ਵਿਚੁਣੇ ਕਾਟ ਰਹਿਦੇ ਸੇ ਪਰ ਮੇਸੁ ਰਜੀ ਮਾਕੋ ਉਥੇ ਪ
ਹੁਨਾ ਵਟਾਹੋ। ਜਿਥੇ ਕਣੀ ਜੀਵ ਪਥਰਾ ਵਿਚ ਉਪਾਏ
ਹੋਨਿ। ਕਣੀ ਜੀਵ ਮਕਾਸਾ ਦੇਖੇ ਉਪਾਏ ਹੋਨਿ। ਉਥੇ
ਰਿਜ ਕਪਹੁ ਨਾ ਵਟਾਹੋ। ਕਣੀ ਜੀਵ ਜਲ ਲਮੋ ਉਪਾਏ
ਹੋਨਿ। ਉਥੇ ਰਿਜ ਕਪਹੁ ਨਾ ਵਟਾਹੋ। ਛੇਰਹੁ ਕਮਹੋ ਮਾ
ਪਰ ਮੇਸੁ ਰਕੇ ਰਿਜ ਕਪਹੁ ਨਾ ਵਣ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਨਿ ਇ

ਕਸਮੀਂਦਾ ਦਿਖੇ ਲੋਹੇ ਕਾ ਪਹਾੜ ਹੈ ਉਹ ਥੋੜੀ ਕਛੁ ਨਹੀ
ਹੋਈ ਤੇ ਓਥੇ ਮਲੁ ਪਾਣੀ ਸਿਸਾ ਟਿਵਸਣੀ ਹੋ। ਉਹ ਮ
ਨਾਜ ਪਾਧਾ ਲੋਹੇ ਨਿਸੇ ਉਹਾ ਬਡਾ ਪੋਰ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ। ਮਨ
ਖੇ ਕੇਜ ਹਾਜ਼ ਕੀ ਗੀ ਮਨ ਹੀ ਪਹੁੰਚਣੀ। ਤਾਤ ਉਨੇ ਜੀਵ
ਵਾਸਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਬਰਸ ਕੇ ਬਰਸ ਰੋ ਬਚੀ ਕੀ ਜ
ਜਪੇ ਨਾ ਕਰਣਾ ਹੈ। ਨਾ ਲੋਰ ਸਤਪੇ ਨਾ ਕਰਣਾ ਹੈ। ਨਾ
ਬੋਧਾਰੀ ਪੇ ਨਾ ਕਰਣਾ ਹੈ। ਨੇਰ ਲੋਹੇ ਕੇ ਪਹਾੜ ਸਭ
ਇਥੇ ਹੋਏ ਹੋਏ। ਉਹ ਵਸਣੀ ਦੇ ਲੋਕਾ ਦਿਨ ਰਾਤ ਲੋ
ਹੇ ਟਟੇ ਹੋ ਗਿ। ਬੋਧਾਰੀ ਲੋਹਾ ਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਹੋ

ਨੀਤੇਰਸਤਤੋਲਿਤੋਲਦੇਵਦੇਹੈਨਾਸੋਤੋਲਤੋਲਹੈ ੮੦
ਤਕਾਰਿਲੇਨੇਹੈਨਾਜੋਕਿਰਤਉਨਾਥੀਛਡਾਵਣੀ
ਨਹੀ॥ਓਹਉਹੀਜਾਣਤੇਹੈਨਿਜੋਹਮਸੋਦੇਇਚੈਰ
ਸਤਲੇਤੇਹੈ॥ਜਬਇਉਜਾਨੈਤਬਹੀਉਨਕਉਧੰਧੰ
ਮੀਠਾਸਾਤੇਕਿਉ॥ਪਰਮੇਸਰਸਾਖਿਤਉਉਨਕਾਖ
ਚਠਾਕਛੁਰਾਨਾ॥ਤਾਤੇਕਸੀਧੀਧੇਹੀਸਾਥਪਰ
ਚਾਣੇਚਾਹੀਏ॥ਸਤਿਉਰਿਜਕਮਚੁਠਾਵਣਕੀਪਰ
ਮੇਸਰਕੋਜਰੂਰਹੈ॥ਸਤਿਉਧੰਧੇਸਾਖਿਪਰਚਾਵਣਾ
ਬੀਪਰਮੇਸਰਕੋਜਰੂਰਹੈ॥ਪੰਧਸਾਇਆਕਸੀਅੰ

ਕੋਪਰਦੇਨਮਿਤਟੀਅਹੈ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥
ਉਜਾਨਤੇਹੈ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥
ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥
ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥
ਅਰੁ॥ ੧੧੧ ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥
ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥
ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥
ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥ ਅਰੁ॥

ਦੁਆਰਾ ਤੇਸਾਨਿ ਪੁਰਾਤਨਾ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀ ८੭
ਤੇਸਾਨਿ ਪੁਰਾਤਨਾ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀ
ਤੇਸਾਨਿ ਪੁਰਾਤਨਾ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀ
ਤੇਸਾਨਿ ਪੁਰਾਤਨਾ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀ
ਤੇਸਾਨਿ ਪੁਰਾਤਨਾ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀ
ਤੇਸਾਨਿ ਪੁਰਾਤਨਾ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀ
ਤੇਸਾਨਿ ਪੁਰਾਤਨਾ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀ
ਤੇਸਾਨਿ ਪੁਰਾਤਨਾ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀ
ਤੇਸਾਨਿ ਪੁਰਾਤਨਾ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀ
ਤੇਸਾਨਿ ਪੁਰਾਤਨਾ ਤੇਰੀ ਸਰਦਾਰੀ ਕੀ

ਭਿਸਨ ਬਹੁਤਗਰ ਕੀਏ ਬੋਧਾ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਨਤੀਨ
ਜਗ ਬਹੁਤ ਕੀਏ ਬੋਧਾ ਸੀਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ
ਦੁਖਾ ਸੀਤਾ ਦੇ ਰਿਸਿਨ ਦੇ ਬਹੁਤੁ ਬੋਧਾ ਸਾਤੁ ਬਹੁਤੁ
ਬਹੁਤੁ ਸੀਤਾ ਦੇ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ
ਇਸੁ ਦੇ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ
ਨਾਮ ਦੇ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ
ਨਾਮ ਦੇ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ
ਨਾਮ ਦੇ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ
ਨਾਮ ਦੇ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ

ਪਾਦਸੁਨੀਤੇਥੋਸੇਸੁਰੇਰਚੁਤੁਤਾਗੇਸੇਥੇਥੇ।

੮੨

ਮੇਰਓਚੁਤਾਗੇਥੇਸੇਸੁਰੇਰਚੁਤੁਤਾਗੇਸੇਥੇਥੇ।

ਮੁਖਿਥੀਸੇਸੁਰੇਰਚੁਤੁਤਾਗੇਸੇਥੇਥੇ।

ਥੀਥੀਸੇਸੁਰੇਰਚੁਤੁਤਾਗੇਸੇਥੇਥੇ।

ਮੇਰਓਚੁਤਾਗੇਥੇਸੇਸੁਰੇਰਚੁਤੁਤਾਗੇਸੇਥੇਥੇ।

ਥੀਥੀਸੇਸੁਰੇਰਚੁਤੁਤਾਗੇਸੇਥੇਥੇ।

ਮੇਰਓਚੁਤਾਗੇਥੇਸੇਸੁਰੇਰਚੁਤੁਤਾਗੇਸੇਥੇਥੇ।

ਥੀਥੀਸੇਸੁਰੇਰਚੁਤੁਤਾਗੇਸੇਥੇਥੇ।

ਮੇਰਓਚੁਤਾਗੇਥੇਸੇਸੁਰੇਰਚੁਤੁਤਾਗੇਸੇਥੇਥੇ।

ਨਕਸੀਆ ਬਤਾਏ। ਉਸਕ ਉਜੇਤਿ ਪਾਤੀ ਖੁਸੀ ਬਾਘਾਪੀ
ਸੀ ਉਸ ਸਤੁ ਸੁਖਿਤ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਕੇ ਸੇਵਕ ਮੁਖਾਇ
ਈਏ। ਮਾਰਕਟੇ ਰਾਖਾ ਨੀਕਾ ਲੇਕ ਰਿਮਨ ਦਿ। ਮਾ
ਪਰੇ ਸਕੀ। ਤਿਪਾਨ ਉਤਰੀ। ਉਸਦੇ ਰਿਪਾਨੀ ਮਾਇ
ਆ। ਪਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਜੇ ਕਾ ਛੁਟੇ ਸੁਖੀ ਤਕੀਏਥੇ
ਤਿਨੇ ਕਾ ਬਦਲਾ ਕਟੇ ਰਾਖਾ ਨੀਕਾ ਲੇਕ ਰਿਮਨ ਦਿ
ਗੁਆਰੀ। ਮਾਝਾ ਮਦੁਰੇ ਪਾਨੀ ਮਾਰਤ ਰੀ। ਗਤਿ ਸਕਾ
ਬਦਲਾ ਰਿਮਾਨੇ ਦੁਹਿਤਾ। ਗਤ ਬਉਸਕਾ ਰਿਮਾਨੀ
ਮਾਝੇ। ਰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਸੇਵਕ ਦੁਹਿਤਾ। ਰਿਉਸਕ ਉਪ

ਗੰਗੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਝੂ ਜੋ ਕਾਹਿ ਤਾ ਕਾ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਝੂ ੬੩

ਸੁਭਤੁ ਕਾਟੁ ਭੁਭੁੰਤੁ ਤਾ ਕਾ ਮੈ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਝੂ ਤੁ

ਕਾ ਮੈ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਝੂ ਤਾ ਕਾ ਮੈ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਝੂ ਤੁ

ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤਿਨੁ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ

ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤਿਨੁ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ

ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤਿਨੁ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ

ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤਿਨੁ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ

ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤਿਨੁ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ

ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤਿਨੁ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ ਰਹਿ ਨਿਤੁ ਤੁ

[illegible]

ਉਦਿਖਾਨਿ ਵਰਤਨਹੀ ਰੋਤੀ। ਤੈਸੇ ਹੀ ਚਿਸੁ ਸੁਸ਼ਿਤਸਾ
ਵਿਅਕੁਮਾਰੀ। ਸਤਹੀ ਸੋਸੁਸ਼ਿਤਨੁ ਸਿਤੁ ਹੋਇਤਾ।
ਹੀ। ਪਰੋਸਰਖੀਉ ਦਲਾਇਨੁ ਹੀ ਰਚਤਾ। ਅਕੁਮਾਰੀ
ਆਸਾ। ਧੁਪਕੀ। ਸੁਤਏ ਧਾਗੁ ਰਚਤਾ। ਅਕੁਮਾਰੀ।
ਨਤੋ ਰਚਤਾ। ਹੀ। ਧੁਪਕੀ। ਸੁਤਏ ਧਾਗੁ ਰਚਤਾ। ਅਕੁਮਾਰੀ।
ਅਕੁਮਾਰੀ। ਹੀ। ਧੁਪਕੀ। ਸੁਤਏ ਧਾਗੁ ਰਚਤਾ। ਅਕੁਮਾਰੀ।
ਅਕੁਮਾਰੀ। ਹੀ। ਧੁਪਕੀ। ਸੁਤਏ ਧਾਗੁ ਰਚਤਾ। ਅਕੁਮਾਰੀ।
ਅਕੁਮਾਰੀ। ਹੀ। ਧੁਪਕੀ। ਸੁਤਏ ਧਾਗੁ ਰਚਤਾ। ਅਕੁਮਾਰੀ।
ਅਕੁਮਾਰੀ। ਹੀ। ਧੁਪਕੀ। ਸੁਤਏ ਧਾਗੁ ਰਚਤਾ। ਅਕੁਮਾਰੀ।

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 अथ श्रीकृष्णार्चनम् ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 अथ श्रीकृष्णार्चनम् ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 अथ श्रीकृष्णार्चनम् ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 अथ श्रीकृष्णार्चनम् ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 अथ श्रीकृष्णार्चनम् ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

٤٤

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਸਿਖੁ ਦੇ ਤਨੁ ਕਾ ਚੀਰਤਾ ਦਿਖਾਇ ਮਾਧਿ ਮਾਧਿ
ਭੁਭੁਕੇ ॥ ਤਾਨੀਰੁ ਨ ਰਹਾ ॥ ਤਿਉ ਦਸਤਿ ਤਿਉ
ਮਾਧਿ ਪੈਰੀ ਮਾਧਿ ਦਸਤਾ ਮਾਧਿ ਦਸਤਾ ਮਾਧਿ
ਤੇਰੀ ਸਿਖੁ ਦੇ ਦਸਤਾ ਦੇਰ ਵੇਲੇ ਤਸਾਹਿ ਤੁਝੀ ਤੇਰੀ
ਤਸਾਹਿ ਤੁਝੀ ਮਾਧਿ ਚਿਤ ਜੀ ॥ ਨ ਰਹਿਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਾ
ਬੈਠਿ ਗੰਗਾ ਬਿਰੇਦੁ ਲੇਖੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਦਸਤਾ ॥ ਤਿਉ
ਠਾ ਤੁਝੇ ਰੇ ਬਾਬੇ ਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਬਾਬੇ ਗੁਰੂ
ਕਾ ਗੰਗਾ ॥ ਕਾ ਬਾਬੇ ਗੰਗਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਾਬੇ ਗੰਗਾ
ਕਾ ਬਾਬੇ ॥ ਤੇਰੀ ਬਾਬੇ ਗੰਗਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਾਬੇ ਗੰਗਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੰਤਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਸੇਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ
 ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ
 ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ
 ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ
 ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ
 ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ
 ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ
 ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ
 ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ

ਪਦਾ ਦਾ ਬੰਨ੍ਹਾ ਦੇਵਾ ਵਣੀ ਮਾਗਾਨੀ ਘਾਇਪਵੈ
ਪਤਾ ਨੀਕੀ ਕੁੰਦਰੀ ਮੀਥਾ ਤਿਹਾ ਪੁਰੀ ਨੇਗਾਰੀ ਬਨ
ਦਾ ਸਰੋਰਾ ਵਲਾ ਪਦੇ ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਮੇਰੁ ਪੁਰਾ ਰਵੈ
ਪੀਠੇ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਮਾਰਿ ਰਵੈ ਪਾਇ ਰਵੈ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਦੇ ਪਦੇ ਪਾਇ ਰਵੈ ਪੁਰਾ ਰਵੈ ਮਾਇ
ਤਾ ਨੀਕੀ ਕੁੰਦਰੀ ਮੀਥਾ ਤਿਹਾ ਪੁਰੀ ਨੇਗਾਰੀ ਬਨ
ਦਾ ਸਰੋਰਾ ਵਲਾ ਪਦੇ ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਮੇਰੁ ਪੁਰਾ ਰਵੈ
ਪੀਠੇ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਮਾਰਿ ਰਵੈ ਪਾਇ ਰਵੈ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਦੇ ਪਦੇ ਪਾਇ ਰਵੈ ਪੁਰਾ ਰਵੈ ਮਾਇ
ਤਾ ਨੀਕੀ ਕੁੰਦਰੀ ਮੀਥਾ ਤਿਹਾ ਪੁਰੀ ਨੇਗਾਰੀ ਬਨ
ਦਾ ਸਰੋਰਾ ਵਲਾ ਪਦੇ ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਮੇਰੁ ਪੁਰਾ ਰਵੈ
ਪੀਠੇ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਮਾਰਿ ਰਵੈ ਪਾਇ ਰਵੈ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਦੇ ਪਦੇ ਪਾਇ ਰਵੈ ਪੁਰਾ ਰਵੈ ਮਾਇ

ਮਾਸਿਕੁ ਰਾਗੁ ਸੁਖੀ ਪੁਰੀ ਕਰ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਖਾ
 ਬਾਦਿ ਸੁਖੁ ਰਾਗੁ ਸੁਖੀ । ਦੁਖੁ ਸੁਖਾ ਬਾਦਿ ਸੁਖੀ
 ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਖੀ ਸਿਖੁ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ
 ਮਾਸਿਕੁ ਰਾਗੁ ਸੁਖੀ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੀ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ
 ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ
 ਮਾਸਿਕੁ ਰਾਗੁ ਸੁਖੀ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ
 ਦੁਖੁ ਸੁਖੀ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ
 ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁਖੀ ਸੁਖੀ

ਸਿਖਦਾ ਕਾਹੀ ਮਾਨੇ ਕੁਟੇਰੇ ਪੁਸਤਕਾ ਵਿਚੋਂ
ਸਿਖਦੁਖੇ ਕਾਹੀ ਮਾਨੇ ਕੁਟੇਰੇ ਪੁਸਤਕਾ ਵਿਚੋਂ
ਦੇਸ ਕੀਤ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ਕਾਹੀ ਮਾਨੇ ਕੁਟੇਰੇ
ਤੀਰ ਪੁਰੀ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ਕਾਹੀ ਮਾਨੇ ਕੁਟੇਰੇ
ਤਾ ਕੀਤਾ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ਕਾਹੀ ਮਾਨੇ ਕੁਟੇਰੇ
ਤਾ ਕੀਤਾ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ਕਾਹੀ ਮਾਨੇ ਕੁਟੇਰੇ
ਤਾ ਕੀਤਾ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ਕਾਹੀ ਮਾਨੇ ਕੁਟੇਰੇ
ਤਾ ਕੀਤਾ ਮੇਲ ਕੀਤਾ ਕਾਹੀ ਮਾਨੇ ਕੁਟੇਰੇ

ਤਾਸਿਖ ਨਾਮ ਗੁਰਦਾਸਿ ਮੇਰਾ ਸਾਧਨੁ ਕੀ ਮੇਰਾ
ਪਉਛੈ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰੇ ਕੋਟੈ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ
ਸਿਖਾਸਿਖਾ ਮੇਰੇ ਰਿਤੇ ਮੇਰੇ ਗਾਥਾ ਕੀ ਮੇਰਾ
ਕਰਾਨਿ ਸਾਧੋ ॥ ਗਾਥਾ ਮੇਰੇ ਰੇ ਰਾਗਿ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ
ਏਕੋ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ
ਏਕੋ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ
ਏਕੋ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ
ਏਕੋ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ
ਏਕੋ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ
ਏਕੋ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ
ਏਕੋ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ ਕੀ ਮੇਰਾ ਕੁਮਾਰਾ

ਗਾਇਬਦੀ। ਮੇਰੇ ਦੇਵੇ। ਤੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ
ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਿਸ ਦੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ
ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ
ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ
ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ
ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ
ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ
ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ ਰਾਗ ਮੇਰੇ

ਤਗਾ ਤਾਗੁ ਸ੍ਰੀ ੬੬ ਮੁਨਿ ਤੇ ਦਾਸਾਨਿ ਚਰਨੀ ਸ
 ਚੀਰੀ ਰਿ. ਸਾਧਾ ਦਿਨਿ ਦਿਸੀ। ਦਿਨੁ ਨਿਰਾ
 ਹੋਈ ਮੁਨਿ ਤੇ ਪੁ. ਸਾਧਾ ਜੀ ਦਾਸਾਨਿ ਰਿ. ਸ੍ਰੀ ੬੬
 ਮੁਨਿ ਪਾਸਿ ਗਾਇਤਾ ਪੁ. ਸਾਧਾ ਜੀ ਦਾਸਾਨਿ
 ਰਿ. ਸ੍ਰੀ ੬੬ ਮੁਨਿ ਪਾਸਿ ਗਾਇਤਾ ਪੁ. ਸਾਧਾ ਜੀ
 ਦਾਸਾਨਿ ਰਿ. ਸ੍ਰੀ ੬੬ ਮੁਨਿ ਪਾਸਿ ਗਾਇਤਾ ਪੁ.
 ਸਾਧਾ ਜੀ ਦਾਸਾਨਿ ਰਿ. ਸ੍ਰੀ ੬੬ ਮੁਨਿ ਪਾਸਿ
 ਗਾਇਤਾ ਪੁ. ਸਾਧਾ ਜੀ ਦਾਸਾਨਿ ਰਿ. ਸ੍ਰੀ ੬੬
 ਮੁਨਿ ਪਾਸਿ ਗਾਇਤਾ ਪੁ. ਸਾਧਾ ਜੀ ਦਾਸਾਨਿ
 ਰਿ. ਸ੍ਰੀ ੬੬ ਮੁਨਿ ਪਾਸਿ ਗਾਇਤਾ ਪੁ. ਸਾਧਾ
 ਜੀ ਦਾਸਾਨਿ ਰਿ. ਸ੍ਰੀ ੬੬ ਮੁਨਿ ਪਾਸਿ ਗਾਇਤਾ

ਦੁਰਦੀ ਸਰਦੀ ਗਰਮੀ ਏਕਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ
ਏਕੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ
ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ
ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ
ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ
ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ
ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ
ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ
ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ ਖੀਰੁ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
गुरुतः प्रसादात् श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
मम हृदये श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
यस्य चरणारविन्देभ्यो नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
पुनः पुनः श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
त्रास्येति श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
नित्यं श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
तस्यैव नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥
कृतं कृतं श्रीकृष्णाय नमः ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥

ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਂਝੀ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਗਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਏ ॥ ੬੨ ॥
ਜੀਤਾ ਕਰੀ ਭੁਭਨ ਬਿਜੀਤਾ ਕਰੀ ॥ ਅਗਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਏ ॥ ੬੩ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਂਝੀ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਗਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਏ ॥ ੬੪ ॥
ਜੀਤਾ ਕਰੀ ਭੁਭਨ ਬਿਜੀਤਾ ਕਰੀ ॥ ਅਗਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਏ ॥ ੬੫ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਂਝੀ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਗਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਏ ॥ ੬੬ ॥
ਜੀਤਾ ਕਰੀ ਭੁਭਨ ਬਿਜੀਤਾ ਕਰੀ ॥ ਅਗਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਏ ॥ ੬੭ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਂਝੀ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਗਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਏ ॥ ੬੮ ॥
ਜੀਤਾ ਕਰੀ ਭੁਭਨ ਬਿਜੀਤਾ ਕਰੀ ॥ ਅਗਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਏ ॥ ੬੯ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਂਝੀ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਗਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਏ ॥ ੭੦ ॥

ਪੰਨਾ ੨੨੨ ਪਾਉ ਪਾਉ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਗੀਤਾਂ
ਤਤਕਾਲੀ ਕਵੀ ਕਵੀ ਕਵੀ ਕਵੀ ਕਵੀ ਕਵੀ
ਗੀਤਾਂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਗੀਤਾਂ ਮਿਤਰ ਗੀਤਾਂ
ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

23

[illegible]

ਨਿਰਸੁਖਪਾਇਤੰਨਾਗਿਥਰਕਾਨਮੁਖੀਤਮਾਚਰਕਾਰ
ਜੇਕੁਚੰਨਾ ੧੪ ਸਿਸੁਪਾਧੁਕਾਰੀਤਮਾਚਰਕਾਰ
ਵੀਰੁਨਾਗੁਰੁਕਾਰਪ੍ਰੀਤੰਨਾਗਿਥਰਕਾਨਮੁਖੀਤਮਾ
ਚਰਕਾਰ ੧੫ ਸਿਸੁਪਾਧੁਕਾਰੀਤਮਾਚਰਕਾਰ
ਨਾਗੁਰੁਕਾਰਪ੍ਰੀਤੰਨਾਗਿਥਰਕਾਨਮੁਖੀਤਮਾ
ਚਰਕਾਰ ੧੬ ਸਿਸੁਪਾਧੁਕਾਰੀਤਮਾਚਰਕਾਰ
ਵੀਰੁਨਾਗੁਰੁਕਾਰਪ੍ਰੀਤੰਨਾਗਿਥਰਕਾਨਮੁਖੀਤਮਾ
ਚਰਕਾਰ ੧੭ ਸਿਸੁਪਾਧੁਕਾਰੀਤਮਾਚਰਕਾਰ
ਨਾਗੁਰੁਕਾਰਪ੍ਰੀਤੰਨਾਗਿਥਰਕਾਨਮੁਖੀਤਮਾ
ਚਰਕਾਰ ੧੮ ਸਿਸੁਪਾਧੁਕਾਰੀਤਮਾਚਰਕਾਰ
ਵੀਰੁਨਾਗੁਰੁਕਾਰਪ੍ਰੀਤੰਨਾਗਿਥਰਕਾਨਮੁਖੀਤਮਾ
ਚਰਕਾਰ ੧੯ ਸਿਸੁਪਾਧੁਕਾਰੀਤਮਾਚਰਕਾਰ

ਸੀਬਾ ੧੮: ਸੁਭਾਧਰੇ ਆਇਹੀ ਤੀਨਾ ਤਿਥਲਾ
 ਬੁਧਾ: ਕਿਰਦੇ: ਆਇਰਾਨੀ: ਭੁਭੁਦੇ: ਆਇ
 ਸੁਭਾਧਰੇ ੧੯: ਸੁਭਾਧਰੇ ਆਇਹੀ ਤੀ
 ਨਾਤਿਥਲਾ: ਆਇਰਾਨੀ: ਭੁਭੁਦੇ: ਆਇ
 ਰੁਧੁਰਾ: ਭੁਭੁਦੇ: ੨੦: ਸੁਭਾਧਰੇ ਆਇਹੀ
 ਸੁਭਾਧਰੇ ਆਇ: ਸੁਭਾਧਰੇ ਆਇਹੀ ਤੀ
 ਰੁਧੁਰਾ: ੨੧: ਸੁਭਾਧਰੇ ਆਇਹੀ ਤੀ
 ਰੁਧੁਰਾ: ਭੁਭੁਦੇ: ਆਇਹੀ ਤੀ
 ਸਾਧਾ: ੨੨: ਸੁਭਾਧਰੇ ਆਇਹੀ ਤੀ

ਨਾਨਕ ਇਕਲੇ ਜਪੀ ਤਾ ਕਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਅਰੇ ਕਹੁ ਪੰਨਾ
੨੩ ਸੁਰਜ ਕੀ ਤਿਥੀ ਨਿਛਿਨੇ ਮਨੁ ਕਾ ਕਰੁ ਦਾ ਕਰੁ
ਰਕਰੇ ਪੀੜ ਕਰੇ ਚੰਨ ਤਾ ਪਰੇ ਦੇਵੀ ੨੪ ਪੁਰੁ ਕਾ
ਦੇਸਾ ਮਨੁ ਸੁਰ ਕਾ ਦੇਵੀ ਮੀਰਾ ਜੋ ਪੁਰੇ ਸਨ ਸਨ ਕੀ
ਤਿਥੀ ਮਰਸੀ ਕਾ ੨੫ ਨਾਨਕ ਪੀੜੇ ਦਾ ਹਨ ਸੁਰ ਸੁਰ
ਜਾਇ ਕੀ ਜੀਵ ਪੁਰੇ ਨਾਨਕ ਇਕਲੇ ਕਰੁ ਦਾ ਕਰੁ
ਰੁਕ ਜਾ ੨੬ ਨਾਨਕ ਸੁਰਜ ਕਾ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ
ਦੇ ਮੀਰਾ ਸੁਰਜ ਕਾ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ ਕਰੁ
ਪਰਸੀ ਕਾ ੨੭ ਜੀਵੇ ਦੇ ਪੁਰੇ ਨਾਨਕ ਇਕਲੇ ਕਰੁ

ਗੁਰੀ ਸਿੰਗਾ ਨੀਰ ਨਦੀ ਸੁਰਗੁਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਸਿੰਘ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੁਰਗੁਰੀ ਪੁਰਾਤਨ ਲੇਖੀ ਦਾਤ ਨੀ ਮਾਇ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਾਇ ਕੁਰੂ ਕਾਰ ਕਰੀ ਨਾ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਸੁਰਗੁਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਸਿੰਘ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਮਾਇ ਗੁਰੂ ਕਾਰ ਕਰੀ ਨਾ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਮਾਇ ਗੁਰੂ ਕਾਰ ਕਰੀ ਨਾ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਮਾਇ ਗੁਰੂ ਕਾਰ ਕਰੀ ਨਾ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਮਾਇ ਗੁਰੂ ਕਾਰ ਕਰੀ ਨਾ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਮਾਇ ਗੁਰੂ ਕਾਰ ਕਰੀ ਨਾ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਮਾਇ ਗੁਰੂ ਕਾਰ ਕਰੀ ਨਾ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਮਾਇ ਗੁਰੂ ਕਾਰ ਕਰੀ ਨਾ

ਮੇਧੁਤੁਲਾਮਕਰਦਰੇਰਫੁਤੀਚਾਸਾਸੁਚਜਸੁਰਾਰੇ
ਮਿਲਤਚਰਕਾਰਜਮਰਗਾਸਾ੩੩ਮੀਮੀਥੀਮੀਮੀ
ਮਾਂਕਦੀਮਰੁਨੇਧੀਧੁਕਾਮੀਤਾਗਦੀਮਰੁਕਾਰੁਕੁਸੁਖ
ਮਾਂਮਾਂਚਰਕੀਸੁਤਰੁਕੀਤਾ੩੪ਮੀਥੀਥੀਮੀਧੀਧੀ
ਖਰੁਖਮਰਦੇਦੇਸੁਰਕੀਕਾਮੀਦੇਨੇਕੀਕੀਮਿਲ
ਤੁਰੇਥੀਰਕਾਰਜਮਰਗਾਸਾ੩੫ਮੀਥੀਮੀਧੀਮੀਮੀ
ਮੀਰੁਕਰੇਨਾਸਾਮੀਥੀਮੀਸੁਸੁਸੁਸੁਸੁਸੁਸੁਸੁਸੁ
ਜਥਾਥੀਸੁਰਕੀਨਾ੩੬ਮੀਥੀਮੀਧੀਮੀਧੀਧੀਧੀ
ਮੀਥੀਮੀਧੀਧੀਧੀਧੀਧੀਧੀਧੀਧੀਧੀਧੀਧੀਧੀ
ਰਾਦਿਰਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀਕੀ
ਧਰਤੀਰੁਮਰੁਮਾ

ਕਾਨ੍ਹਰੀ ਮੋਰੁਤੀ ਭਰੀ ਪੰਨੀ ਪਾਵੁ ਪਾਂਚਰੁ
ਚਕਰਤ ਸੁਸਮੀ ਗੰਗਾ ੩ ਾਪਰਤੀ ਤੇਜੀ
ਚੁਣੇ ਮਰੁ ਮਰਿ ਰੰਗੁ ਦੇਖਾ ਚਾਰਹ ਮੰਗਿ ਸੁਸਮ
ਸੁਸਮੇ ਸੁਰਤ ਨਿਰਤਿ ਕਾਰੇ ਪੇਖਾ ੪੦ ਏ ਪਰਨੀ
ਪਾਵੁ ਚਰਨ ਲੇਖਾ ਧਰਨੁ ਦੇਖੁ ਧਾ॥
ਚਾਰਹੁ ਉਗਧ ਸੁਸਮੇ ਚਰਨੁ
ਸੁਰਨੇ ੪੧

ਸੀਰੋਧੁ ਸਿੰਘ ਤਲੇ ਸੇਤਰੇ ਚਰੇਤਾ ਸਾਧੋ ਚਰੇਤਾ ਚਰੇਤਾ ੬੭
ਸੀਰੋਧੁ ਸਿੰਘ ਸੁਭਾਚਿਤਾ ਸਾ ੪੧ ਚਰੇਤਾ ਚਰੇਤਾ ਚਰੇਤਾ
ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਤਕਰੀਬੀ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਚਰੇਤਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਚਰੇਤਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਚਰੇਤਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਚਰੇਤਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਚਰੇਤਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
ਚਰੇਤਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ

ਗੁਰਮਤਿ ਰਵਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ
ਇਨ ਰਵਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ
ਪੁਰਿ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ
ਸਾਨ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ
ਸਾਂ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ
ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ
ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ
ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ
ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ
ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ ਰੁਕਾਨਾ

ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਹੈ ॥ ੧ ॥
 ਜੇ ਤੂੰ ਭਗਤ ਬਣੇਂ ਤਾਂ ਭਗਤ ਹੋਵੇਂ ॥ ੨ ॥
 ਭਗਤ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਭਗਤ ਹੋਵੇਂ ॥ ੩ ॥
 ਜੇ ਤੂੰ ਭਗਤ ਬਣੇਂ ਤਾਂ ਭਗਤ ਹੋਵੇਂ ॥ ੪ ॥
 ਜੇ ਤੂੰ ਭਗਤ ਬਣੇਂ ਤਾਂ ਭਗਤ ਹੋਵੇਂ ॥ ੫ ॥
 ਜੇ ਤੂੰ ਭਗਤ ਬਣੇਂ ਤਾਂ ਭਗਤ ਹੋਵੇਂ ॥ ੬ ॥
 ਜੇ ਤੂੰ ਭਗਤ ਬਣੇਂ ਤਾਂ ਭਗਤ ਹੋਵੇਂ ॥ ੭ ॥
 ਜੇ ਤੂੰ ਭਗਤ ਬਣੇਂ ਤਾਂ ਭਗਤ ਹੋਵੇਂ ॥ ੮ ॥
 ਜੇ ਤੂੰ ਭਗਤ ਬਣੇਂ ਤਾਂ ਭਗਤ ਹੋਵੇਂ ॥ ੯ ॥
 ਜੇ ਤੂੰ ਭਗਤ ਬਣੇਂ ਤਾਂ ਭਗਤ ਹੋਵੇਂ ॥ ੧੦ ॥

ਤਾਂ ਦਿਨ ਸਰੋ ਸੁਪਾਈ ਨਿਰਾਗੇ ਤ ਬਖੀ ਸੁਰੀ ਮੇ
ਰੇ ਮਿਰਾਗਾ ਨਰਿੰਦਰ ਸੁਰੇ ਸੁਰੀ ਨਿਰਾਗੇ ਬੰਦੇ
ਰੀ ਰਖੀ ਰੇਈ ਨੀ ਕੇਤ ਕੁ ਕਰਾ ਦੇ ਸੇਈ। ਦੇ ਸੁ
ਰਖਾ ਮਰਸਮੇ ਬਤਾ ਦੋ ਮੁਤਾ ਸੁਖੀ। ਰੁਖ ਰਸ
ਦੇ ਪਰਾਗ ਬਹੁਤ ਦੇ ਰੇ ਰੇ ਮੁਤਾ ਸੁਰੇ ਰੇਈ
ਨੁਖ ਰੁਪਤੀ। ਨਸੁਰਾ ਦੇ ਬੰਦੇ ਸੁਰਾਈ। ਸੁਰਾਈ
ਠੇਕੇ ਹ ਬਰਸਾਈ। ਮਾਂ ਨੇ ਦਮੀ ਰਾ ਸਮੇ ਜਰਾ
ਰੇ। ਮਾਂ ਬਤਾ ਤੇਈ ਰੇਈ। ਨਸੁਰਾ ਸੁਰਾਈ ਦੇਈ
ਬੁਝਾਈ। ਨਰਨਾ ਸੁਰਾਈ ਦੇਈ। ਤੀਨ

ਸਿਧਾ ਕਰ੍ਹਾ ਬਿਚਾਰਾ ਆਖੀ ਜਾਂ ਕਰ੍ਹਾ ਦੁਨਿ ਕਰ੍ਹਾ
 ਲੋਕੀ ਮੇਧਾ ਮੇਧਾ ਦਿਤੁ ਕਰ੍ਹੀ। ਲੋਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
 ਰਚਿ ਕਰ੍ਹੀ। ਅਧਾਰ ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਰੋਗ
 ਦੇਖੀ। ਮਰਨਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹੀ ਕਰ੍ਹੀ।
 ਸੁਖੀ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹੀ ਕਰ੍ਹੀ।
 ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹੀ ਕਰ੍ਹੀ।
 ਕਰ੍ਹੀ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹੀ ਕਰ੍ਹੀ।
 ਕਰ੍ਹੀ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹੀ ਕਰ੍ਹੀ।
 ਕਰ੍ਹੀ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹਾ ਕਰ੍ਹੀ। ਕਰ੍ਹੀ ਕਰ੍ਹੀ।

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਥਾਵਰੇ ਬਿਸਮਰੀ ਭੀ ਦੁਹਾਉ ਪਰਜਤਾ ॥ ੧੦੦ ॥
ਜੋ ਇਉਂ ਪਾਤ ਪਾਸ ਮੇਰਾ ਲਾਭਾ ਥਾਵਰਾ ਮੇਰੇ
ਰਨ ਦੀ ਪਰਜਾ ਨੁਖੀ ਜੋ ਹੋਇਤ ਤਿਸੇ ਕਾ ॥ ੧੧ ॥
ਸੁਆਮੀ ਪਾਵਰੁ ਰਥੇ ਪਵੇ ਕਾ ਸੁਨ ਕਾਨੀ ਨੀਰੇ
ਗੋਰੇ ਇਪੁਰਾਨੁ ਸੀ ਪਵੇ ਰਜ ਕਾ ਮੰਨ ॥ ੧੨ ॥
ਥਾਵਰੇ ਇਉਂ ਸੋ ਕਰੁ ਦਵੇ ਸੇ ਮੰਤ੍ਰਾ ਪਵੇ ਕਾ
ਪਰਜਾ ਨੁਖੀ ਰਥੇ ਕਾ ਦਿਉ ਕੀਤਾ ॥ ੧੩ ॥
ਅਰੁ ਚੇ ਸੋ ਕੀਤੀ ਕੇ ਰੁਸ ਪਾਇ ॥ ੧੪ ॥
ਅਥਵਾ ਰੁਸੁ ਰੰਨੁ ਸੁਰ ਕੀ ਨੀਤਾਇ ॥ ੧੫ ॥

ਮਿਤ੍ਰ ਬਾਹਿਰ ਨਾਹੀ ਰਖੋ ਭਰੀ ਗੁਮਤ ਕੁਝ ਨ
ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਭਵੇਂ ਸੁਖੀ ਏਸ ਕੁਝ ਜਿਥੇ ਮੇਰੀ
ਪ੍ਰਸਤ ਕਰੀ ਲਖ ਲੀਜੇ ॥ ਜੋ ਗਾਮ ਗੁਮਤ ਮਾਮਰੁ
ਕੀਜੇ ਪ੍ਰੀਤਾ ਅੰਧ ਧਰਤੀ ਕੀਜੇ ਮੀਤਾ ਨਦੀ ਪ੍ਰਭ
ਮੇਰੇ ਕੋਟੇ ਨਾਹੀ ॥ ਚੰਦਰ ਜੋ ਕਾਖਿ ਰਖੇ ਠੇਕਾ ਨਾਹੀ
ਦੇਸੀ ਗੋਮਾਸਾ ਖਰਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਖਿਚਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਪਾਇ ਗਾਮੀ ਗਰੇਬ ਦੇਸੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ॥ ਭਾਗਾ ਬ
ਰੀਚਾ ਭਾਗਾ ਬਾਹੀ ॥ ਗਾਮੀ ਗਾਮੀ ਏਕੋ ਟੋਕੇ ਧਰੀ
ਚੰਦਰ ਗਾਮੀ ਸਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਧਰੀ ॥ ਚਕਰ ਨਾਹੀ

ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ
ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ
ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ
ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ
ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ
ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ
ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ
ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ ਭਵਿੱਖ

ਸੀ ਫਲਾਨੂੰ ਪੀਏਨਾ ਚੀਸਾ ਖਾਧਾ ॥ ਰੁਝੁਤ ਉਤਾ ਦਸਦਾ
ਨਾਨਾ ਪਿਸ਼ਾਖ ਨੇਵਾ ॥ ਚਾਹੀ ॥ ਏਹੁ ਚਰਕਾ ਫਿਰ
ਯੀ ਨਿਸਾ ਚੀਸੀ ॥ ॥ ਏਹੁ ॥ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ॥ ਨੀ ਖਿਲਾ
ਫਲਾਨੂੰ ਚੀਸਾ ॥ ਫਲਾਨੂੰ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥
ਫਲਾਨੂੰ ਚੀਸਾ ॥ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥
ਫਲਾਨੂੰ ਚੀਸਾ ॥ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥
ਫਲਾਨੂੰ ਚੀਸਾ ॥ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥
ਫਲਾਨੂੰ ਚੀਸਾ ॥ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥
ਫਲਾਨੂੰ ਚੀਸਾ ॥ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥
ਫਲਾਨੂੰ ਚੀਸਾ ॥ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥
ਫਲਾਨੂੰ ਚੀਸਾ ॥ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥ ਚੀਸਾ ॥

ਭੋਲੀ ਨਿਵੇਰ ਕਰ ਦਿਓ ॥ ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ੧ ॥
ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ੨ ॥
ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ੩ ॥
ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ੪ ॥
ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ੫ ॥
ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ੬ ॥
ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ੭ ॥
ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ੮ ॥
ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ੯ ॥
ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ਭੋਲੀ ਗੁਰਦੇਸੁ ਮਾਧਨ ਦਿਓ ॥ ੧੦ ॥

ਇਕਾਦਸ਼ ਸੰਦੇਸੁ ਪ੍ਰੋਤੋਕੁ ਇਸਨੋ ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ
ਕਾਨਨਗੀਰੋਇ ੧੧ ਕਾਂਦੋਤੀਆਇ ਕਾਨਨਗੀਰੋ
ਪ੍ਰੋਤੋਕੁ ਇਸਨੋ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ
੨੮ ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ
ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ ੧੯ ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ
ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ ੨੦ ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ
ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ ੨੧ ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ
ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ ੨੨ ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ
ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ ੨੩ ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ
ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ ੨੪ ਕਾਂਦਾ ਸੁਰ ਸੰਦੇਸੁ

ਦਸਾਹਿ ਨਿਬੁਠੈ ਧੀਯੋਤੀ ਮਾਏ ਦੇਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਹਨ ਸੁਰਤੁ ਧੀਠਿਰੇ ਬੰਦੇ ਬਾਪੁ ਸੀਰਾ ॥ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥
 ਮੇਸਾਪੀ ਮੇਦੀ ਨਿਬੁਠੈ ਧੀਯੋਤੀ ॥ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥
 ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥
 ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥
 ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥
 ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥
 ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥
 ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥ ਧੀਯੋਤੀ ਧੀਯੋਤੀ ॥

ਭੁਖਲ ਚਰਸਕਾਇਆਂ ਰਵੇ ਪਾਛੇ ਰਹਿਨਾਂ ਨਾਹੀ ॥੮੭॥
ਤਨੁ ਰੁਖ ਮਾਰੁ ਤੀਨਾ ਦਿਨੁ ਰੁਖੇ ਟਾਹਨੇ ਨਾਹੀ ॥੮੮॥ ਭੁਖ
ਭੁਖਲ ਚਰਸਕਾਇਆਂ ਰਵੇ ਪਾਛੇ ਰਹਿਨਾਂ ਨਾਹੀ ॥੮੯॥ ਭੁਖ
ਨਾਹੀ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਸੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥੯੦॥ ਭੁਖ
ਮਾਸੁ ਕੀਤੀ ਭੁਖਾਇਤੁ ਰੁਖੇ ॥੯੧॥ ਨੀਕੁ ਭੁਖੀ ਸੁਖ
ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਂਚਤੁ ਰੁਖਾ ॥੯੨॥ ਤੀਨਾ ਦਿਨੁ ਰੁਖਾਇ
ਕੈ ਰੁਖੇ ਰੁਖਾਇਨਾਂ ॥੯੩॥ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ਸੁਖਾਇ ॥੯੪॥
ਰੁਖਾ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ॥੯੫॥ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ॥੯੬॥
ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ॥੯੭॥ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ਰੁਖੁ ॥੯੮॥

ਏਨੇ ਇਸਚਰਨ ਨਾ ਸੋਚਿ ਭੁਭੇਖੁ ਜੀ ਦੇਖਿ ॥
 ਏਇ ੬੨ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਸੁਖ ਮਨ ਚ ਫੇਰਿ ॥
 ਇਸ ਘਾਟ ਪਾਈ ਸੁਖ ਮਨ ਧਰੇ ॥ ਧਰੀ ਨਰ ਮਰਗ ॥
 ੬੨ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਸੁਖ ਮਨ ਧਰੇ ॥ ਧਰੀ ਨਰ ਮਰਗ ॥
 ਮੇਤੀ ਨਰ ਮਰਗ ਧਰੀ ॥ ਧਰੀ ਨਰ ਮਰਗ ॥
 ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨ ਧਰੀ ॥ ਧਰੀ ਨਰ ਮਰਗ ॥
 ਧਰੀ ਨਰ ਮਰਗ ॥ ਧਰੀ ਨਰ ਮਰਗ ॥
 ਧਰੀ ਨਰ ਮਰਗ ॥ ਧਰੀ ਨਰ ਮਰਗ ॥
 ਧਰੀ ਨਰ ਮਰਗ ॥ ਧਰੀ ਨਰ ਮਰਗ ॥

ਭੀਮਾਂ ਰਵੇ ਕੇ ਰਵਾਸਾ ਬਿਸਵ ਸਾਧ ਪ੍ਰਾਦਿ ਨਰੀ ਤੇਰੀ
ਦੁਖ ਭੋਚ ਭੋਚ ਤੁਧੀ ਸੁਚਾ ਭਾਗ ਸਿਸਤ ਕਰਤਾਂ ਨੀ
ਭੋਪਾਂ ਸਚਾ ਕਰਾਇ ਰਨੁ ਗਾਏ ॥ ਰਾਤ ਦਲੇ ਸੁਰਾ ਚੰਦ
ਭੋਦਿ ਨਰੀ ਸੁਰਾ ਕਰਾਇ ਕਾ ਦੇਵਾ ਹੀ ਨਾਥ ਚਲੇ ਛੁੱਠੇ
ਭਾਗੀ ਨੇ ਕਾਧਾ ॥ ਯਾਗ ਕਰਾਏ ਭੋਧੀ ਸਭੇ ਛੁੱਠੇ ਭਾਗੀ
ਨੇ ਕਾਧਾ ਭਾਗੀ ਹੀ ਸਾਧੁ ਨ ਕਰੇ ਦੇ ਠੇਕਾ ਕਾਤਿ ਕਾ
ਧਾ ॥ ਭੀਮਾਂ ਰਵੇ ਰਾਮਾਂ ਨਰੀ ਪਾਧਾ ਭਾਪਾਂ ਨੀ ਸੁਰਾਇ
ਭੀਮਾਂ ਰਵੇ ਸਾਧੁ ਪੁਰੀ ਕਾ ਧੁਨ ਧਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਧੁਨ
ਭੀਮਾਂ ਰਵੇ ਸਾਧੁ ਪੁਰੀ ਕਾ ਧੁਨ ਧਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਧੁਨ

ਕੁਰੈ ਬਸੇ ਮਾਮੁ ਪੁਰਜਾਇ ੨੦੨ ਜਤਨ ਧਰਮੁ ਮੁਖਿ ॥
ਦੀਨ ਮਕੀ ਹੋਇ ਨ ਭਾਗਾ ਗਦਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਭਾਗਿ ਮੁਖਿ ॥
ਕੁਰੈ ਚਿਨ ਮਨੀ ਬਾਸਾ ੨੦੩ ਜਤਨ ਧਰਮੁ ਮੁਖਿ ॥
ਟੇਸਕ ਲਸੀਤਾ ਗਾਇਦਿ ਚਿਨ ਮਨੀ ਦਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਭਾਗਿ ਮੁਖਿ ॥
ਪਾਮਾ ੨੦੪ ਜੀਨ ਬੰਧੁ ਲਗਾਇ ਕੇ ਮੁਖਿ ਧਰਮੁ ॥
ਪਾਮਾ ੨੦੫ ਜੀਨ ਬੰਧੁ ਲਗਾਇ ਕੇ ਮੁਖਿ ਧਰਮੁ ॥
ਮਧੁਤ ਜਾਇ ਮਿਦੁ ਮੀਨ ॥ ੨੦੬ ਜਤਨ ਧਰਮੁ ਮੁਖਿ ॥
ਹਾਂਥੇ ਚਰੀਜੋ ਬੰਧੁ ਲਗਾਇ ੨੦੭ ਜਤਨ ਧਰਮੁ ਮੁਖਿ ॥
ਦਮ ਬਗਾਇ ਕਰਿ ॥ ਲਵੈ ਪੁਰੁ ਬੰਧੁ ਮੇਰੁ ਚਰੀਜੋ ॥

ਕਰੇ ਸੁਰਤ ਕਾਗਨ ਕੁਸੰਧਾ ੧੦੫ ਅੰਦਰ ਸੁਰਦੇ ਹੀ ਸਮ
ਕਰੇ ਹੋਰੀ ਪੀਏ ਦਾਗ ਕਾਗਨ ਗਿਟ ਰਸ ਕੁ ਬੇਧ ਕਾਰੇ
ਸੁਨਾਨਿ ਪੁਰ ਕੁਜ ਗਇ ੧੦੭ ਗਟਿ ਦੁਗ ਪੀਰਾ ਸਾਸਾ ਪਸ
ਗਿਰੁ ਕਾਗਨੀ ਕਾਰਿ ਬਾਸਾ ਪਰਾ ਤਿਤੁ ਦਿਲ ਮਾਸਿਤ
ਕੰਧ ਜੀ ਮਨਾ ਬਿਸੁਸਾ ੧੦੮ ਅਨਿਲਾ ਪਨ ਮਾਗੀ ਕ
ਰੀਤ ਸੁਸੁ ਕੁ ਵਢੁ ਕਾਇਆ ਜੁ ਕੁ ਚਾਨੇਤ ਕਾਪੀ ਮਰੇ
ਕਾਨੁ ਕਚਾ ਦੇ ਸੀਇ ੧੦੯ ਤਰਨਾ ਮਾਸਾ ਕੀ ਕੁਪਾਰਿ
ਬੈਠ ਰਹੇ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਕਾਨੁ ਕਚਾ ਦੇ ਸਾਪੁ ਦੁਹਾ ਮਤਿ
ਸੋਮੇਤ ਨਤੀਤਾ ੧੧੦ ਸਦਾ ਮਾਮਾ ਹਸੀ ਨੁਰੁ ਕੁਰ

ਕਾਟਿਜੇਗਾ ਮੀਤ੍ਰਿਅਸਾਸਾਸਾਦਤਦੇਖੇਕਾਦੁਜਬੰਦਾ
 ਗਨੀਤਲਗਾਏਯਾਗਾ ੧੧ ੨ਸਨੇਸੁਨੇਸਾਪਨਕਦੇ
 ਰਾਖੇਪ੍ਰਾਨਚਚਾਇਆਪੁਰੇਜੋਲੀਤਾਂਗੀਮੇਤਾਂਬੁਕਾਦੁ
 ਨਮਾਇ ੧੧੨ਪ੍ਰਾਨੇਸਾਪਨਸਾਂਕੀਰਤਗਨਾਤਿ
 ਲਖਉਤਾਂਗਾਸਾਦਤਦੇਖੇਕਾਦੁਜਬੰਦਾ
 ਗੀਤਾਂਗਾ ੧੧੩ਜੋਲਾਪ੍ਰਾਨੇਕਾਨੀਚੀਤਾਂਗੀ
 ਦਸਪ੍ਰਾਨੇਸਾਸਾਦਤਦੇਖੇਕਾਦੁਜਬੰਦਾ
 ਜੀਤਾ ੧੧੪ਕਾਦੁਜੀਤਿਚਰਿਤ੍ਰੀਮੇਸੁਨਾਮਰਿਸਮ
 ਸਕਾਂਗਾਸਾਗੀਤਸਾਪਨਕਰੀਤਰਨਾਦਸਮ

ਸੁਧਾਤਿਮਾਵੈ ਬਹੁਰਦੁਸਰਾਭਾਤਿ ਬਿਨੁ ਨਾ ੧੨੦ ॥ ਦਿਖ
 ਏਹ ਸੁਰਗੁਲਖੇ ਸੁਧਰਾਭਾਭਾਤਿ ਬਿਨੁ ਨਾ ॥
 ਤਿਸਾਈਐ ਖੇਲੀਐ ਸੇਸੰਗਾ ੧੨੧ ॥ ਭਵਤੁ ਏਹ ਬਾਹੁ
 ਰੇਨੀਯੀ ਦੁਖੇ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥
 ਦੁਤਿਸਾਨਾ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ੧੨੨ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥
 ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥
 ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥
 ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥
 ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥
 ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਭਵਤੁ ਚੁਮਿਟ ਜਾਇ ॥

ਜਤਿਤੋਇਹਰੇਨਹੀਕਰੇਸੜਕੇਨਸਾ ੧੨੫ ਅਨੁਰਜਨ
ਕੋਲਨਦਾਹਨਤੇਰੇਦਾਹਨਰੇਇਸੇਕੋਈਪਰਦੇਰਫੇ
ਤੁਜੀਤਰੇਸੇਇਹ ੧੨੬ ਸੁਖਮਨਚਲਤਨੰਗਲੀਮੇਜੁਪ
ਕਰਨਸੁਖਮੀਤਾਸੀਸੁਖਟਾਦੇਕੋਠੀ: ਦੁਖਨਕੀਹੋਇਸੀ
ਤਾ ੧੨੭ ਜੋਕੁੰਦੇਪਾਸੀਚਲੇਰਹਿਮਾਮਾਦੇਕੋਈਗੁਪਾ
ਮਾਓਥੇਨੁਟਕੁਧੇਸੀਮੇਕਾਤਕਾਹਿਤਫੁਗੁਪਾ ੧੨੮ ਜ
ਕੁਪੀਸੁਰੀਚਲੇਸੁਨਚੁਕਾਨਦੇਜੀਗਾਸੁਟਕਾ
ਨਦੇਨਕਰੇਕੋਧਰਤੀਕੋਨੀਤਾ ੧੨੯ ਪਾਦਕਮੀਰਮਕਾ
ਸਤਤਿਯਾਇਤਤਿਤੋਇਹਕਫੁਕਾਸੁਨਹੀਕੀਜੀਮੇ

ਦਿਨੀਂ ਕਰਕੁ ਤੇਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਚਰਨ ਸੁਰਜ ਧਰਤੀ ॥
 ਹੀਜਾਇ ਜੋਇ ਇਤਨ ਪੁਰਾ ॥ ਚਰਨ ਸੁਰਜ ਕੇ ॥
 ਤੇਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਧਰਤੀ ਸੁਰਮਾ ਵਿਜਾਈ ॥ ਧਰਤੀ ਪਰਾਪਰ ॥
 ਗਾਥਾ ਵੀਡੀ ਪਾਪਾ ਵਿਜਾਪਰੇ ॥ ਇਤਨ ਕੇ ਕਰਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਨਾਹੀ ਸੁਰਮਾ ਵਿਜਾਈ ॥ ਨਾਹੀ ਧਰਤੀ ਪਰਤੀਨਾ ॥
 ਧਰਤੀ ਸੁਰਮਾ ਧਰਤੀ ਪਰਤੀਨਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਗਾਥਾ ਵੀਡੀ ਪਾਪਾ ਵਿਜਾਪਰੇ ॥ ਇਤਨ ਕੇ ਕਰਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਨਾਹੀ ਸੁਰਮਾ ਵਿਜਾਈ ॥ ਨਾਹੀ ਧਰਤੀ ਪਰਤੀਨਾ ॥
 ਧਰਤੀ ਸੁਰਮਾ ਧਰਤੀ ਪਰਤੀਨਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਗਾਥਾ ਵੀਡੀ ਪਾਪਾ ਵਿਜਾਪਰੇ ॥ ਇਤਨ ਕੇ ਕਰਾ ॥ ੩੩ ॥

ਰੀਦਾਹਨੇ ਬੇਟਾਹੋਇ १੩੫ ਆਹਨੇ ਸੁਰਕੇ ਨਲਤ
ਯੀਤੋ ਦੁਪੁਛੈ ਆਇਆ ਆਵੇ ਥਾਂ ਦੇ ਸੁਰਚਲੈ ਥਾਲ
ਕੁਹਾਇਆ ਰਜਾਇਆ १੩੬ ਆਹਿਨੇ ਸੁਰਕੇ ਨਲਤ ਹੀ
ਜੋ ਦੁਪੁਛੈ ਥੈਨਾ ਆਵੇ ਥਾਂ ਦੇ ਆਹਨੇ ਨਲਤ ਰਕਾ ਥੈਨਾ
ਥਰੇਨਾ १੩੭ ਆਵੇ ਸੁਰਕੇ ਨਲਤ ਹੀ ਆਇਕਾ ਥੈਨੇ
ਕੋਇਆ ਬੇਟੀ ਹੋਇ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਥਾਂ ਦੇ ਆਹਨੇ ਹੋਇਆ
१੩੮ ਆਵੇ ਸੁਰਕੇ ਨਲਤ ਹੀ ਆਇਕਾ ਆਵਾ ਆਹਨੇ
ਕੋ ਥਾਂ ਦੇ ਨਲਤ ਥੈਨੇ ਆਇਕਾ ਆਵਾ १੩੯ ਆਇਕਾ ਆਵਾ
ਸੁਰਕੇ ਨਲਤ ਹੀ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਆਇਕਾ ਨਿਛੁਰ

ਕੁਪੀਜਤੁ ਕੇਸੁ ਤੇ ਸੋ ਜਾਇ ੧੪੦ ਲੇਨਾ ਦੀਪਕ
 ਕਰਤੁ ਕੀਤੋ ਕੇਸੁ ਤੇ ਸੋ ਜਾਇ ੧੪੧ ਲੇਨਾ ਦੀਪਕ
 ਓਛੁਪੀਗਿਰਜਾਇ ੧੪੨ ਲੇਨਾ ਦੀਪਕ
 ਸੁਰਸੁਖਮਨ ਕੇਸੁ ਤੇ ਸੋ ਜਾਇ ੧੪੩ ਲੇਨਾ ਦੀਪਕ
 ਕਰਤੁ ਕੀਤੋ ਕੇਸੁ ਤੇ ਸੋ ਜਾਇ ੧੪੪ ਲੇਨਾ ਦੀਪਕ
 ਆਇਆ ਕੁਸੁਮਾ ਕੇਸੁ ਤੇ ਸੋ ਜਾਇ ੧੪੫ ਲੇਨਾ ਦੀਪਕ
 ਜਾਇ ੧੪੬ ਲੇਨਾ ਦੀਪਕ
 ਕੀਲਾ ਕਾਨੀਨ ਕੇਸੁ ਤੇ ਸੋ ਜਾਇ ੧੪੭ ਲੇਨਾ ਦੀਪਕ
 ੧੪੮ ਕੀਲਾ ਕਾਨੀਨ ਕੇਸੁ ਤੇ ਸੋ ਜਾਇ ੧੪੯ ਲੇਨਾ ਦੀਪਕ

ਓਰਤੋਗਰਬੁਰੇ ਬਾਹਿਤੇ ਸੁਰਨ ਚੀਰੇ ਇਹ ੧੪੫੫ ਈਸਵ
ਪ੍ਰਿਥੁਰਾ ਸੁਖਮਨਾਨਾ ਕ੍ਰਿਕ ਹੀ ਮੇਤੀ ਨਾ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਬਿ
ਚਾਰ ਕੇ ਰਹੇ ਸੁਸਮੀ ਦੀ ਨਾ ੧੪੬੬ ਜੈ ਸੇਕ ਛੁਆ ਸਿਮ
ਟਕ ਰਿਮਾਪਾ ਚੀ ਗਹਿ ਸਮਾਗੀ ਮੇ ਸੇ ਗਿਮਾਂ ਨੀ ਬੁਸਮੇ
ਰਹੇ ਸੁਰਤਾ ਲਿਉ ਲਾਇ ੧੪੭੭ ਸੁਸ ਬਾਂ ਨ ਦੇ ਕੇ ਕੀ
ਮਾਵ ਜਾਂ ਨ ਨਰ ਲੇ ਇਹ ਥੀ ਤਜਾ ਇਸੁ ਸਾ ਸਭੇ ਤਬ
ਚੀ ਮੁਤਰੁ ਰੇ ਇਹ ੧੪੮੮ ਈਸਵੀ ਰਜਾ ਰਛੀ ਸੇ ਰਲੇ ਰਤ
ਇਸੇ ਜੈ ਸੁਸਾ ਥੀ ਸਾਂ ਜੈ ਜੀ ਦੇ ਬਰਸੇ ਇਹ ਘਨ ਕੇ ਨ
ਸਾ ੧੪੮੮ ਮਾਵ ਲੀ ਤ ਕੇ ਦੀ ਮਰੇ ਦੇ ਕਾ ਬੁਗ ਤੇ ਕੁਤਾ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਵੀ ਤੇ ਸਦੀ ਜਗਮਾ ਵੇਲਾ ਸਦਾ ੧੫੦੦ ੧੫੦੦
ਤੇ ਸੀ ਜਾ ਸਾਧਕਾ ਰਿਸਾ ਸਾਨਾ ਜੀ ਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ੧੫੦੦ ੧੫੦੦
ਗੀਤਾ ਮਾਦੇ ਨਹੀ ਜੀ ਦੇ ਪੁਰੀ ਮਾਦਾ ੧੫੧੧ ੧੫੧੧
ਜਨ ਕੀ ਜੀ ਮੇਲਾ ਸਾਨਾ ਸਦਾ ਜਿਸ ਸਦਾ ਰੇ ਸੇ ਪੀ ਜੀ ਦੇ ਬਦ
ਤੁਝੇ ਬਾ ਮਤ ਮੇਲਾ ੧੫੨੨ ੧੫੨੨ ਲਿਖਾ ਮੇਲਾ ਮੁਕਤਤਾ
ਦਰਿ ਤੁਰੇ ਤੇ ਜੇਕਾ ਮਨਾ ਕਾ ਮਨ ਕੀ ਦੇ ਦੁਸੇਟ ਕਰੇ
ਉਤੇ ਨਿਰੰਗਨ ਸਾਨਾ ਉਤੇ ਨਿਰੰਗਨ ਨਾ ਤਾ ਤੇ ਦੇ
ਮਾਧਾ ਸਾਨਾ ਦੇ ਪੰਨ ਨੇ ਤੇ ਜਾਨਾ ਮਾਧਾ ਮਾਧਾ
ਮਾਧਾ ਦੇ ਜਾਨਾ ਦੇ ਪੁਰੀ ਦੇ ਜੇ ਸੇ ਕੇ ਤੇ ਸੇ ਰਹੀ ਦੇ

ਭਰਨ ਨਾ ਸਕਾ ਕਰਕੇ ਭਰਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀ ਚਿ ੧੫੩
ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੀ ਮਾਮਰ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਸੋਇਆ ਮਾਗਿ ਮਾਂਨੀ
ਭਟਕਤਾ ਠੇਰੇ ਕਰੇ ਸੁਗਿ ਮਾਂਨੀ ਚੋਇ ੧੫੪ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ
ਭੁਭਕਤਾ ਕੀ ਮਾਮਰ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਸੋਇਆ ਮਾਗਿ ਮਾਂਨੀ
ਭੁਭਕਤਾ ਕੀ ਮਾਮਰ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਸੋਇਆ ਮਾਗਿ ਮਾਂਨੀ
ਭੁਭਕਤਾ ਕੀ ਮਾਮਰ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਸੋਇਆ ਮਾਗਿ ਮਾਂਨੀ
ਭੁਭਕਤਾ ਕੀ ਮਾਮਰ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਸੋਇਆ ਮਾਗਿ ਮਾਂਨੀ
ਭੁਭਕਤਾ ਕੀ ਮਾਮਰ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਸੋਇਆ ਮਾਗਿ ਮਾਂਨੀ
ਭੁਭਕਤਾ ਕੀ ਮਾਮਰ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਸੋਇਆ ਮਾਗਿ ਮਾਂਨੀ
ਭੁਭਕਤਾ ਕੀ ਮਾਮਰ ਮਾਰ ਕਰਕੇ ਸੋਇਆ ਮਾਗਿ ਮਾਂਨੀ

ਰਕਤਾ ਬਿੰਦੁ ਕਰਕਤੀ ਸਰੋਮੋ ਨਦਾ ਤਰੈ ਜਾਂ ਨਾ ॥ ਚਰ
ਨਦਾ ਸਪਾਸ਼ਿਤ ਦੇਹ ਪਾਨੀ ਸੁਖਾ ਵਿਚਾਂ ਨਾ ॥ ੧੬੩ ॥ ਚੰ
ਮਹਾਤਮਾ ਦੀ ਯਾਦੁ ਰੀ ॥ ਜਾਂ ਨਾ ਮਰੁ ਮਾਸਾ ਮਿਥੀ ਕੀ
ਪਾਸ਼ਿਤਾ ਦੇਹ ਅੰਤ ਮਰੁ ਨ ਵੇ ਨਾ ਸਾ ॥ ੧੬੪ ॥ ਬਲੁ ਕ
ਰਨਾਂ ਮਰੁ ਪਾਂ ਕਨਾਂ ਉਠ ਨਾ ਮਰੁ ਮੇਰੇ ਨਾ ॥ ਦੇਹ ਬੁਝੇ
ਸੁਭਾ ਨੀ ਮੇਰੇ ਬਾਇਤਾ ਤਿਰੇ ਸੋਚਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਕਾਂ ਮਰੇ ਪ
ਦੇਹ ਮੇਰੇ ਤੇ ਤੇ ਮਰਾ ਮਰੇ ਕੁਰਾਗਾ ॥ ਨਰਕੀ ਪੁੰਨੇ ਤੇ ॥
ਨੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮਰੇ ਕੁਰਾਗਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਪਾਂ ਰੁਪਾਨੀ ਮੇਰੇ
ਕਾਹੀ ॥ ਦੇਹ ਕੇ ਮਰਾ ਕੁਰਾਗਾ ॥ ਮੇਰੇ ਕਾਹੀ ਕੁਰਾਗਾ ॥

ਤੀਸਰਾ ਚਾਚਾ ਦੁਲਖ ਸਿੰਘ ਪਾਂਛੋਇ ਟੀਕਰਾ ਮੇ
 ਯਹ ਬੁਝੀ ਕੀ ਮੇਨੇ ਚਾ ੧੧੨ ਅਖੀ ਕਾਲਜੇ ਠਉਰੇ
 ਮੁਖੇ ਜਾਂ ਨੀ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਪੀਰੇ ਰੰਗ ਮਾਰਿ ਚਲੀ ਮੇਪੀ ਦੁਲ
 ਧਾਂਸਾ ਚਾਚਾ ੧੧੩ ਅਖਿ ਤੇ ਮੇ ਆਦੁ ਕਰੇ ਨੈਨ ਜਾਂ ਨੀ
 ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲੀ ਮੇਨੇ ਮੇਨੇ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ
 ੧੧੪ ਜਲ ਕੇ ਚਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ
 ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ੧੧੫
 ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ
 ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ ੧੧੬ ਮੇਨੇ ਦੁਲਾ

ਸੇ

ਸੀ ਬਾਸੁ ਦੇ ਸਰਦਰ ਨਦਰਿ ਜਾਂ ਨਾਸੁ ਛੁਕਾਛੁ ਮਧ ੧੪੩
ਰੂਪੇ ਤਾਂ ਕੁਸੁ ਮੇਂ ਪਾਛੁ ਨਾ ੧੧੧ ਕਾਚਨ ਸੁਖ ਮਾਇਆ
ਵੇ ਮਰਵ ਦੀ ਮਸਜਦਾ ਸਰੀਰ ਤੀ ਨੀ ਜਾਂ ਨੀ ਮੇਂ
ਮੇਤੀ ਜਤੁ ਮੁਦਾ ੧੧੧ ਕਾਚਨ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਦੇ ਮਾਰ
ਕੀ ਮਤ ਮਸਜਦਾ ਸਰੀਰ ਤੀ ਨੀ ਜਤੁ ਮੁਦਾ ੧੧
ਦਾਇਤੁ ਕੁਸੁ ਮੇਂ ਕਾਚਨੀ ਮਤ ਮਾਰਨ ਸੁਚਾਰ
ਗਿਆਨ ੬ ਦਾਸੁ ਜਾਨੀ ਮੇਂ ਕਾਰੇ ਕਾਇਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ
੧੧੬ ਸਾਧੁ ਕੁਸੁ ਮਾਰਨ ਮਰਦੀ ਪੁਰੇ ਮਰਦੀ ਪੁਰੇ ਮੇਂ
ਰੁਕਾਇਤੁ ਮਸਜਦਾ ਦੇ ਕਾਰੇ ਮਤ ਮਾਰਨ ਤੁਕਾਇਤੁ

ਤਨਿ ਰੂਪਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸੀਰਾ ਸਾਗਰ ਮਨਦੇ ਮਨਚਲਾ ਨਿਰਕ
ਸੀਤੁ ਸੀਤਾ ਸੀਰਾ ਲੀਤੁ ਨਿਰਦੇਰ ਸੋ ਮਥਨ ਸੀਤੀ
ਦਾ ॥ ੧੯ ॥ ਬਾਂਹੋ ਕੋ ਰਾਮ ਕਾ ਨ ਕੋ ਦਾਹ ਨੇ ਜਲ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਮਨ ਰਿਚਨੈ ਮਾਸ ਧੁਨੈ ਪਵਨ ਨਾ ਬੁਝਾ ਰਿਕਾਸਾ ॥
੨੦ ॥ ਗੁਣ ਗੁਣ ਕੁੰਦ ਕੁੰਦ ਚਕੋ ਲਾਧੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰੰਗਾ
ਗਾਉਰੀ ਸੁਤ ਕਾ ਸੇਵੀ ਦਿਛੁਰ ਸੇਜਾ ਪਾਇ ਕੀਯਾ ॥ ੨੧ ॥
ਕਰ ਕੁੰਦ ਕੁੰਦ ਪੀਰੇ ਧਰਨ ਨਾ ਕੁਤਲੇ ਸੁਖ ਸਾਧ
ਦਸੈ ਸੁਖਾ ਜਪ ਲੇ ਕਾਸਾ ਸਾਇਤੀ ਨਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥
ਦਸਾ ਮੀ ਪਦੀ ਕਵਦੁ ਨੈ ਸੀਤ ਕੁਲ ਸੇਵਾ ਬੁਝਾ ਰਿ

ਸਰਸਵਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭਗਵਤ ਸਰੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ੧੮੫੮
 ਮਨਚੰਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭਗਵਤ ਸਰਸਵਤੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ੧੮੫੮
 ਸਰੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭਗਵਤ ਸਰਸਵਤੀ ੧੮੫੮
 ਸਰਸਵਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭਗਵਤ ਸਰੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ੧੮੫੮
 ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭਗਵਤ ਸਰਸਵਤੀ ੧੮੫੮
 ਸਰਸਵਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭਗਵਤ ਸਰੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ੧੮੫੮
 ਸਰਸਵਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭਗਵਤ ਸਰੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ੧੮੫੮
 ਸਰਸਵਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭਗਵਤ ਸਰੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ੧੮੫੮
 ਸਰਸਵਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭਗਵਤ ਸਰੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ੧੮੫੮

ਯੋਗਲੋਕੁਤਤਾਨੀਰਤਤਕਾਚਿਨੀਨਾਨਦਸਪ੍ਰਕਾਰਮ
ਨਪਦਦੁਕੀਏਇਨਦਾਂਇਦੁਕੀਨਾ ੧੬੦੦ਕੀਤੁਕੀਮਮ
ਏਕਤੁਦਦੁਕੀਮਾਰਸੀਦੁਤੀਏਪ੍ਰਮਿਤੁਕੀਇ।ਤੀ
ਨੇਮਾਦਦੁਕੀਮਾਰਸੀਦੁਤੀਏਪ੍ਰਮਿਤੁਕੀਇ।ਤੀ
ਇਮਿਚੀਮਾਰਸੀਦੁਤੀਏਪ੍ਰਮਿਤੁਕੀਇ।ਤੀ
ਦੇਕੇਰਤੁਕੀਮਾਰਸੀਦੁਤੀਏਪ੍ਰਮਿਤੁਕੀਇ।ਤੀ
ਦੇਕੇਰਤੁਕੀਮਾਰਸੀਦੁਤੀਏਪ੍ਰਮਿਤੁਕੀਇ।ਤੀ
ਦੇਕੇਰਤੁਕੀਮਾਰਸੀਦੁਤੀਏਪ੍ਰਮਿਤੁਕੀਇ।ਤੀ
ਦੇਕੇਰਤੁਕੀਮਾਰਸੀਦੁਤੀਏਪ੍ਰਮਿਤੁਕੀਇ।ਤੀ
ਦੇਕੇਰਤੁਕੀਮਾਰਸੀਦੁਤੀਏਪ੍ਰਮਿਤੁਕੀਇ।ਤੀ
ਦੇਕੇਰਤੁਕੀਮਾਰਸੀਦੁਤੀਏਪ੍ਰਮਿਤੁਕੀਇ।ਤੀ

ਕਹਿਦੀਨਾ ੧੯੩ ਤੀਨ ਵੀਧੀ ਕਹਿਦੀਨਾ ੧੯੪
 ਜਾਂਨਾ ੧੯੫ ਤੀਨ ਵੀਧੀ ਕਹਿਦੀਨਾ ੧੯੬
 ਨਾ ੧੯੭ ਤੀਨ ਵੀਧੀ ਕਹਿਦੀਨਾ ੧੯੮
 ਟੀਭੀਤੀਨਾ ਵੀਧੀ ਕਹਿਦੀਨਾ ੧੯੯
 ਤੀ ੧੯੦ ਤੀਨ ਵੀਧੀ ਕਹਿਦੀਨਾ ੧੯੧
 ਤੀ ੧੯੨ ਤੀਨ ਵੀਧੀ ਕਹਿਦੀਨਾ ੧੯੩
 ਤੀ ੧੯੪ ਤੀਨ ਵੀਧੀ ਕਹਿਦੀਨਾ ੧੯੫
 ਤੀ ੧੯੬ ਤੀਨ ਵੀਧੀ ਕਹਿਦੀਨਾ ੧੯੭
 ਤੀ ੧੯੮ ਤੀਨ ਵੀਧੀ ਕਹਿਦੀਨਾ ੧੯੯
 ਤੀ ੨੦੦ ਤੀਨ ਵੀਧੀ ਕਹਿਦੀਨਾ ੨੦੧

ਕਰਿਸੁ ਮਾਧਰੇ ਮਾਧਰਾ ੧੫੭ ਧਰਤੀ ਥੀ ਪੁਰਗਾਇ
ਕਰਿਦਸੇ ਥਾਗਿ ਫੁਰੇ ਕਾਮ ਮਤ ਕਥਾ ਧਰਤੀ ਥੀ
ਠਿਕਰੇ ਮਾਧਰਾ ਠਿਕਰਾ ੧੫੮ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਸਾਧਰੇ
ਪਾਏ ਪਾਟਕੇ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ
ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ
ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ
ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ
ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ
ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ ਥੀ ਮਾਂਦੇ ਮਾਧਰਾ

ਮਾਛੁਦ ਸੁਰਤੀ ਵਿਖੇ ਮਾਛੁਦ ਨਿਤਾ ੨੦੨੨ ਮਾਛੁਦ ਨਿਤਾ
ਮਾਛੁਦ ਤਤਾ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ
ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ
ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ
ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ
ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ
ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ
ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ ਮਾਛੁਦ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਆਵੇਰ ਫਜੀਤਾ ॥ ੨੧੨ ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ਕੋ ਫਜੀਤਾ ਪੁਕਰੇ ੨੪੭
ਜੇ ਕੋਇ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ
੨੧੩ ॥ ਅਗਨ ਤਾਤਿ ਕੇ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ
ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ੨੧੪ ॥
ਤਾਤਿ ਅਗਨੀ ਮੇਂ ਜੇ ਰਹੇ ਤੇ ਹੀ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ
ਨਮਾਨੀ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ੨੧੫ ॥
ਜਾਤਿ ਪ੍ਰਥਮੀ ਕੋ ਜੇ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ
ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ੨੧੬ ॥ ਪ੍ਰਥਮੀ ਫਜੀਤਾ
ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ ਫਜੀਤਾ

ਮੁੰਨ੍ਹੇ ਗਿਓ ਸੁਰੂ ॥ ੨੧੧ ॥ ਅਘਨ ਤਤੁ ਜ ਕਰ ਲਤ ਹੈ
 ਕ ਕੀ ਕਾ ਕੁ ਕਾ ਕੀ ਕਾਇਾ ਕਰ ਲੀ ਕਰੇ ਮਾਤਾ ਨੁ ਕੀ ਰੇ
 ਗਿਓ ਮਾਤਾ ਮਰ ਜਾਇ ॥ ੨੧੨ ॥ ਥਾ ਗਿਓ ਤਤੁ ਜੁਰ ਨਾ ਹਨ ਕ
 ਦੇ ਲਤ ਖਨ ਕਰੇ ਕਾ ਕਾ ਕੁ ਰ ਕੇ ਜੋ ਤਾ ਸੁ ਮੇ ਦੇ ਹੀ ਮਾ ਦੇ
 ਰੇ ਕਾ ॥ ੨੧੩ ॥ ਮਾਸ ਨ ਮੀ ਜ ਮਾਸ ਪ ਕ ਰ ਨਿ ਸੁ ਸੁ ਮ ਕੇ
 ਮਾਂਗਾ ਤਾ ਤਿ ਤੇ ਦ ਯੋ ਯਾ ਦੇ ਮੋ ਬਿਨੁ ਸਾ ਪੇ ਕ ਕੁ ਨਾ ਗਿ ॥
 ੨੧੪ ॥ ਮਾਸ ਨ ਪਾਟ ਮਲ ਕਾ ਗਿ ਕੇ ਦੇ ਕ ਕਰ ਸਾ ਨਿ ਤਾ ਮਾ
 ਕੇ ਠੇ ਠੇ ਠੇ ਲਤੇ ਸੁ ਸਾ ਹੀ ਮਾਤਾ ਪਾ ॥ ੨੧੫ ॥ ਨਾ ਕੁ ਨਾ ਮ
 ਕਾ ਮਾ ਗਿ ਕਰੇ ਸੇ ਰੰਗਾ ਮਾ ਕੇ ਹੀ ਮਾਤਾ ਸਾ ਕੇ ਕੁ ਦੇ ਪੀ
 ਸੇ ਹੀ

ਨਮਕੁ ਮਾਮਰੁ ੨੨੨ ਤਿਉ ਸਰੋ ਦੇ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਸੁਭਾ ਮਧੁ ੨੪੮
 ਕਨਕਾਇਆ ਸਾਵੇਸਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰ ਸੈ ਮਾਧੁਨੇ ਤਿਉ ਮਨੁ
 ਗਿਆ ੨੨੩ ਪਰਨਟ ਰੋ ਬਿਰਵਰਟ ਰੋ ਪ੍ਰਵਰਟ ਰੋ ਸੁਨੀ
 ਤਾ ਬਚਨ ਸਰੋ ਦੇ ਸੰਟ ਰੋ ਮੁਰਲੀ ਸੁਤ ਰਟ ਨੀਤਾ
 ੨੩੪ ਸੁਖ ਦੇ ਵਰੁ ਰੁਖੀ ਦਾਇਆ ਸੁਸਾਪਣ ਪਾਸੁ ਜਾਤਾ
 ਦਰੁ ਸਨਾ ਪਰਟ ਨੀਤ ਨਕਾਰਿ ਦੇ ਸਰੋ ਦੇ ਬਿਅੰਨਾ ੨੩
 ਪਛੇ ਪੇਸੁ ਰੋ ਰੋ ਗੋਪਾਨ ਮੁਨ ਵਰਟ ਨੀਤ ਬਖੀ
 ਨੇ ਮੁਰਲੀ ਦੇ ਸੁਤੁ ਜਾਂ ਨ ਜਾਂ ਤੇ ਕੁ ਸਰਪ ਚਿਰਾਂ ਨੇ ਬਾਤ
 ਅਦਸੁ ਮਾਗਿ ਬਹੁਤਾ ਦੇ ਲੀ ਮਾਗਿ ਮਾਧੁ ਰਾਤੀ

ਲੇਖੁ ਦੇਵਨਾ ਉਚਰਨਾ ਸੁਧਰਾਯੋ ਜੋਗੁ ਬਾਤਰ
 ਰਿਹੁ ਬਾਤਰਿ ਕੁਹਮਾਗਿਯਾਂ ਨਰੁ ਕਰਿਗੁਰੀਆ
 ਤਾਮਤਾਤਿ ਬਿਚਾਰਕੇ ਮਜਪਾਯੋ ਮਨਮਹਾਧਰੁ ਯੋ ੨੩੬
 ਸਿਤਸੀਚਰਨਾ ਸੁਜੀ ਸ਼ਿਤਰਿ ਯਾਨੁ ਸੇਟੇ ਸੁਧਰਨੀ
 ਪਰੁਤਿ ਸੁਟਿਤੋ ਮਾਕਤਲੁਤੋ ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥ = ॥
 ਚਲਤੇ ਪੁਰੁਬੇ ਬੋਧਾ ਚਾਕੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਾ ਨਦੁਨਾ ਕੁਨਾ
 ਪੀਠਕਾਰਨਾ ਸਾਮਾਗੇ ਬੋਧਾ ਪਤੀ ਪੁਰਾ ਪੁਰੁਵੇ ਸੁ
 ਕੇਕਲਾ ਨਦਿਨ ਕਾਰਜ ਸਿਧਾ ਸਾਮਾਗੇ ਸਿਧਿ ਯਾ
 ਏ ਗਾਰਜ ਪੁਰਾ ਸਾਮਾਗੇ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਏਕਦਸੀਭੋਜਨਾ॥ ਏਕਦਸੀਭੋਜਨਾ॥ ਏਕਦਸੀਭੋਜਨਾ॥

ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥

ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥

ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥

ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥

ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥

ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥

ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥

ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥ ਧਮਾਰਾਸਾਭੋਜਨਾ॥

ਖੋਇਉਨਹੀ॥ ਮੰਦੁਕਗ॥ ਨੇਖਤਾਸਾ॥ ਅਤੁਕਾਂਨੀ
ਭਗਿਪਠਾਠਨੁ॥ ਚੋਇਖਤਾ॥ ਨੇਗਪਕਤੁ॥ ਭਗਾਠਨੁ॥
ਅਤੁ॥ ਅਖਤੁ॥ ਅਭੁਟਾਈ॥ ਅਪਣੀ॥ ਸਕੁਭਗ॥ ਬ
ਜੀਨਾਕਉਟੁ॥ ਸਾਹਿਬਨੁ॥ ਅਖੋਇਉਨਹੀ॥ ਮੰਦੁਕਗ
ਰਾਗਨਕਾਰਤੁ॥ ਬਿਬਾਠਕਾ॥ ਆਈ॥ ਬਿ॥ ਆਕਰੀ॥ ਅ
ਜੇ॥ ਅਕਉਟੁ॥ ਪਨੀ॥ ਭੁਗਇ॥ ਅਸੁਰਗਾ॥ ਖਰੀ॥ ਹਰੀ॥
ਦੁ॥ ਬਿ॥ ਆਟੁ॥ ਜਾਇ॥ ਰੰਗੁ॥ ਲਪਾਇ॥ ਬੁਨੀ॥ ਆਕਉਟੁ॥
ਗਿ॥ ਬਨੁ॥ ਅਖੋਇਉਨਹੀ॥ ਮੰਦੁਕਗ॥ ਰਾਗਨਕਾਰਤੁ॥ ਅਸੁਰ
ਗਿ॥ ਹਸਤੀ॥ ਪੋਤੁ॥ ਅੰਗਾ॥ ਪੰਡਤੁ॥ ਪੋਰੀ॥ ਅੰਗੇ॥ ਮੰਦੁ॥ ਜੇ॥

ਅੰਗਾਰ ਦੇ ਸੁਖਾਵਾ ਸੁਰੀ ਪੁਰ ਖੇ ਦੇ ਜਾਇ ਮਾਰਾ
 ਜੀ ਨਾ ਕਉ ਦੁਸਾਰਿ ਬਨੁ ਮਾਏ ਦਿ ਪੁਨਹੀ ਮੀ ਦੁਕਾਰੀ
 ਕੀ ਚ ਸੁਮੇਰਾ ਪਾਠ ਨੇ ਤੁਝ ਕਾ ਸਕਰਾਇ ਕੀ ਖਾਰਾਜੀ
 ਉਸਮੰਦੁ ਰਤ ਨਨਿ ਕਾ ਲਿਖੀ ਨੀ ਨਦ ਕਲਿ ਪੁਣਗਾਇ ਮਾਰ
 ਸੁਹੀ ਸਵੈਰ ਕਰੀ ਖਜੀ ਨਾ ਕਉ ਦੁਸਾਰਿ ਬਨੁ ਮੀ ਦੁ
 ਕਾਰੀ ਪਾਉ ਤੁਝ ਤੇ ਸੁਰੁ ਪੇਟਾ ਦੇ ਸੁਇ ਕਮੇਰ ਬਣੀ
 ਗਇਆ ਸੁਗਰਿ ਖਾਨੁ ਇਹ ਨਟੀ ਰੂਹਿ ਸੁਰੁ ਰਬਣੀ ਇਕ
 ਨੰਗਰੀ ਮਾਨਿ ਕਾ ਸੁਇ ਕਮੇਰਾ ਮਾਰੀ ਖਜੀ ਨਾ ਕਉ ਦੁ
 ਸਾਰਿ ਬਨੁ ਮਾਏ ਦਿ ਪੁਨਹੀ ਮੀ ਦੁਕਾਰੀ ੬ ਗਉ ਮਾਂਨੁ

੬ ਗਉ ਮਾਂਨੁ

ਦੇ ਦਾ ਪਾਤੁ। ਈ ਨਿਵਾਤੀ। ਮਾ। ਦਿਵਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਜਾਗਾ। ਇ
ਥੇ ਨਿ। ਮਾਂ ਸੁਤੀ। ਮਾਂ। ਨਰਉ ਦੁਦਾ। ਦੇ ਤ। ਦੁਪ ਫੀ। ਸਰਬ ਸਰਿ।
ਮਕਤੀ ਦਾ ਕਉ ਸਾ। ਹਿ ਬਨੁ। ਮਾਂ। ਖੇ। ਦਿਉ ਨਹੀ। ਮੀ। ਦੁਕਾਰੀ। १।
ਦੇ ਦਾ। ਮਾਂ। ਫਨਾ। ਕਰੀ। ਮੇਰੀ। ਮੇਰੀ। ਕਾਨਟ ਰਗ। ਕੇਤੀ। ਕੁਰੀ। ਕੁ
ਮੀ। ਗਈ। ਸਾ। ਨਿ। ਦੁਸ। ਗਾਰਗ। ਮਾਂ। ਫੀ। ਦੁਸ। ਦੇ ਰੁਥੇ
ਤੀ। ਦੇ ਜਾਗੀ। ਮਾਂ। ਗੀ। ਬਜੀ। ਦਾ ਕਉ ਦੁਸ। ਹਿ ਬਨੁ। ਮਾਂ। ਖੇ।
ਦਿਉ ਨਹੀ। ਮੀ। ਦੁਕਾਰੀ। ਦਾ ਸਾ। ਹੁ। ਮਿ। ਕੀ। ਦੁਰਨ। ਦੁਰਨ। ਮਾਂ। ਬ
ਹਈ। ਯਾਤ। ਨੁ। ਮਾਂ। ਫੀ। ਦੁਦਾ। ਦਿਨ ਪਗ। ਤੁ। ਮਾਂ। ਦੇ ਨੇਤਰ। ਤਨੁ।
ਕਦੇ। ਮਾਂ। ਤੀ। ਮਾਂ। ਦਾ। ਮਾਂ। ਪਦੇ। ਦਾ। ਦੁਰੀ। ਬਜੀ

ਨਾਕਉਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਏ ਏਉਨੀ ਮੀਦੁ ਕਾਰਿ
 ਏਠਾ ਵਡੁ ਚੰਦੁ ਚੰਦੀ ਸੀਤਾ ਜਿਸੁ ਪਾਇ ਕੇ ਤੇ
 ਤੀਸਟੇ ਦੁਖੇ ਚੰਦੀ ਸੀਤਾ ਗਿਰੀ ਨਦੀ ਚੀ ਗਿਰੀ
 ਨਾਕਉਨੁ ਚੰਦੀ ਸੀਤਾ ਗਿਰੀ ਨਦੀ ਚੀ ਗਿਰੀ
 ਗਿਰੀ ਮਾਏ ਏਉਨੀ ਮੀਦੁ ਕਾਰਿ ੧੦ ਚੰਦੀ
 ਨਦੀ ਮਾਏ ਚੰਦੀ ਗਿਰੀ ਨਦੀ ਚੀ ਗਿਰੀ
 ਚੰਦੀ ਮਾਏ ਚੰਦੀ ਗਿਰੀ ਨਦੀ ਚੀ ਗਿਰੀ
 ਚੰਦੀ ਮਾਏ ਚੰਦੀ ਗਿਰੀ ਨਦੀ ਚੀ ਗਿਰੀ
 ਚੰਦੀ ਮਾਏ ਚੰਦੀ ਗਿਰੀ ਨਦੀ ਚੀ ਗਿਰੀ
 ਚੰਦੀ ਮਾਏ ਚੰਦੀ ਗਿਰੀ ਨਦੀ ਚੀ ਗਿਰੀ

੨੫

ਫਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ
ਫਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ
ਫਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ
ਫਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ
ਫਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ
ਫਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ
ਫਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ
ਫਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ
ਫਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ
ਫਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ ਫਿਰਾਸੀ ਮਾਂ

ਭਗਵੰਤਿ ਗਿ। ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ
ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ੧੫੨ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ
ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ
ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ
ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ
ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ
ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ
ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ
ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ ਭਗਵੰਤਿ

ੴ ੧੬ ਨੇਦੇਦੀਅਕ ਬਾਸਾਮਾਦਿਸਾਮਾਚੇਸੇਵਤੋਅਬ
ਨਾਰੀਕਾਸੀਕਾਸਾਸਾਪੀਥੇਵਤੋਨੇਮਾਦੀਦਨਾਮਾਗ
ਰਚਾਇਦੇਨਾਂਮਾਕੀ। ਬਜੀਦਾਮਾਰਨਗਰਾਇਹੇਇ
ਦੁਗਾਈਗੰਮਾਕੀ ੧੭। ਬਜੀਦਾਪੁਸ਼ਪਠੰਠਕੇਦੇਤੇਦ
ਥੰਬਉਮੋਤ੍ਰਿਮਾਮਾਥਿਸਰਣਪਰੇਸ਼ੀਰਪੁਨਾਬਕੀਤਿ
ਟਕਾਨਾਂਸਕਤੇਤੇਤ੍ਰਿ ੧੮। ਦਿਕਨਾਂਗਿਲਉਸਰੇਮਾਮ
ਦਮਾਤ੍ਰਿਮਾਮਾਦਿਕਨਾਂਸਿਰਤੇਤ੍ਰਿਉਠਾਇਖਾਕੀਮਾਮਾਦਿ
ਕਨਾਂਦੇਵੇਦਤ੍ਰਿਉਉਠਾਇਨੇਦੇਦੇਦੀਗਾਬਜੀਦਾਕ
ਉਠਮਾਰਿਕਨੁਮਾਮੇਦਿਉਨਦੀਸੀਕੁਥੰਠ ੧੯। ਦਿ

ਕਕਰਨੇਤੁ ਘਟੀ ਮਸਤਕ ਫਰਨਾ ਸੁਖੀ ਮਗੋਇਕੁ
ਪਾਰਹੀ ਬੈਠੇ ਘਾਟਨ ਘਾਟਿਕੁ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ ਮਸਤਕ
ਰੀਥਾਂ ਨੁਏ ਮਾਏਨ ਧੰਨ ਕਰਿਗਾ ਬਜੀਏ ਘਾਟਿਕੁ ਮਸਤਕ
ਥਨੁ ਮਾਧੇ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ ਮਾਏਨ ਧੰਨ ਕਰਿਗਾ ੨੦ ਕਰੀ ਚਸਤਿਸ
ਥਾਂ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ
ਨਾਂ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ
ਜੀਟਾ ਧੰਨ ਟਿਕੁ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ
ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ
ਈਏ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ ਮਾਧੀ ਰਾਂ ਟਿਕੁ ਟਿਕੁ

ਭਮਕੀਭਗਵੀਤੋ। ਸੁਜੀਤਾਭਮਵੈਗਾਕਗਲੇਲਾਪਟਾਕਾ
ਪਾਰਤੋ। ੨੨। ਸੁਜੀਤੋਕਰੁਸੁਨੁਟੀ। ਭਮਕੀਭਗਵੀਤੋ। ਸੁਜੀਤਾਭਮਵੈਗਾਕਗਲੇਲਾਪਟਾਕਾ
ਭਮਕੀਭਗਵੀਤੋ। ਸੁਜੀਤਾਭਮਵੈਗਾਕਗਲੇਲਾਪਟਾਕਾ
ਭਮਕੀਭਗਵੀਤੋ। ਸੁਜੀਤਾਭਮਵੈਗਾਕਗਲੇਲਾਪਟਾਕਾ
ਭਮਕੀਭਗਵੀਤੋ। ਸੁਜੀਤਾਭਮਵੈਗਾਕਗਲੇਲਾਪਟਾਕਾ
ਭਮਕੀਭਗਵੀਤੋ। ਸੁਜੀਤਾਭਮਵੈਗਾਕਗਲੇਲਾਪਟਾਕਾ
ਭਮਕੀਭਗਵੀਤੋ। ਸੁਜੀਤਾਭਮਵੈਗਾਕਗਲੇਲਾਪਟਾਕਾ
ਭਮਕੀਭਗਵੀਤੋ। ਸੁਜੀਤਾਭਮਵੈਗਾਕਗਲੇਲਾਪਟਾਕਾ
ਭਮਕੀਭਗਵੀਤੋ। ਸੁਜੀਤਾਭਮਵੈਗਾਕਗਲੇਲਾਪਟਾਕਾ
ਭਮਕੀਭਗਵੀਤੋ। ਸੁਜੀਤਾਭਮਵੈਗਾਕਗਲੇਲਾਪਟਾਕਾ
ਭਮਕੀਭਗਵੀਤੋ। ਸੁਜੀਤਾਭਮਵੈਗਾਕਗਲੇਲਾਪਟਾਕਾ

ਭਾਰੀਗੁਮਾਰਾਧਕਰਿਗਾਰਾਧਾਤਿਪੁਰਖਸਿਸਾਧਿਸਾਧਿ ੧੫੪

ਕਾਖਿਨਸੇਵਕਰਿਗਾਰਾਧਾਤਿਪੁਰਖਸਿਸਾਧਿਸਾਧਿ

ਸਭਾਧਿਗਾਰਾਧਾਤਿਪੁਰਖਸਿਸਾਧਿਸਾਧਿ

ਮੀਦੁਕਰਿਗਾਰਾਧਾਤਿਪੁਰਖਸਿਸਾਧਿਸਾਧਿ

ਮਾਪਹਰਿਗਾਰਾਧਾਤਿਪੁਰਖਸਿਸਾਧਿਸਾਧਿ

ਦਾਰਕਰਿਗਾਰਾਧਾਤਿਪੁਰਖਸਿਸਾਧਿਸਾਧਿ

ਦਾਕਉਰੁਸਾਧਿਸਾਧਿਸਾਧਿਸਾਧਿ

ਸਾਧਿਸਾਧਿਸਾਧਿਸਾਧਿਸਾਧਿ

ਦਾਧਿਸਾਧਿਸਾਧਿਸਾਧਿਸਾਧਿ

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੰਬਰ ੧੫੩੩
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੰਬਰ ੧੫੩੩
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੰਬਰ ੧੫੩੩
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੰਬਰ ੧੫੩੩
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੰਬਰ ੧੫੩੩
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੰਬਰ ੧੫੩੩
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੰਬਰ ੧੫੩੩
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੰਬਰ ੧੫੩੩
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੰਬਰ ੧੫੩੩
ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ਨੰਬਰ ੧੫੩੩

ਮਨੀਯਾਹੀ ਮਨੀਯਾਹੀ ਮਨੀਯਾਹੀ ਮਨੀਯਾਹੀ ਮਨੀਯਾਹੀ ਮਨੀਯਾਹੀ ਮਨੀਯਾਹੀ ਮਨੀਯਾਹੀ ਮਨੀਯਾਹੀ ਮਨੀਯਾਹੀ
 ਨਤੁ ਰਾਗਿ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ
 ਨਤੁ ਰਾਗਿ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ ਘੋਰੇ
 ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
 ਪੀਰਾਈ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
 ਰੀਝਾਨੀ ਰੀਝਾਨੀ ਰੀਝਾਨੀ ਰੀਝਾਨੀ ਰੀਝਾਨੀ ਰੀਝਾਨੀ ਰੀਝਾਨੀ ਰੀਝਾਨੀ ਰੀਝਾਨੀ ਰੀਝਾਨੀ
 ਉਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
 ਤੇਰੇ ਏਧਾ ਤੇਰੇ ਏਧਾ ਤੇਰੇ ਏਧਾ ਤੇਰੇ ਏਧਾ ਤੇਰੇ ਏਧਾ ਤੇਰੇ ਏਧਾ ਤੇਰੇ ਏਧਾ ਤੇਰੇ ਏਧਾ
 ਕਾਮਾਈ ਕਾਮਾਈ ਕਾਮਾਈ ਕਾਮਾਈ ਕਾਮਾਈ ਕਾਮਾਈ ਕਾਮਾਈ ਕਾਮਾਈ ਕਾਮਾਈ ਕਾਮਾਈ

ਸਿੰਘਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਗੰਗਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ
ਗੰਗਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ
ਗੰਗਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ
ਗੰਗਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ
ਗੰਗਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ
ਗੰਗਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ
ਗੰਗਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ
ਗੰਗਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ
ਗੰਗਾ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ

ਦੁਤ ਪਾਇ ॥ ਸਿਲੋਮ ਨਾਮਾ ਲੀ ਹਉ ਦਾਈ ਸੀ ਸਿਪਰੀ ॥
 ਬਜੀ ਨਾ ਬਉ ਦੁ ਸਾਹਿ ਬਨੁ ਮਾਖੇ ॥ ਦੁਨੀ ਮੀ ਦੁਕ
 ਰਿ ॥ ੩੬ ॥ ਨਾਂ ਕੀ ਲੋ ਪਦੀ ਗੁ ॥ ਨੂ ਜਾ ਮਾਂ ਸਾ ਰਨਾਂ ਰਿਕਾ
 ਮੀ ਨੂ ਜੋ ਬਨੁ ਬਿਕਾ ਗਾ ॥ ਮੀ ਤਪ ਦੁਤਾ ਰਿਕਾ ਜੋ ਸੀ
 ਕਨ ਕੀ ਨੂ ਤੀ ਤੇ ਸੀ ਦੇ ਹਰੀ ॥ ਬਜੀ ਨਾ ਬਿਰੁ ਸਾਹਿਬ
 ਕਾ ਨਾਂ ॥ ਚੋ ਰੁ ਸਰੁ ਖੇ ਹਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਸਾ ਹਾਂ ਦੇ ਪਤ ਠ ਕੀ ਰਾਂ
 ਦੇ ਦੁਨੀ ਨਾ ਗਾ ॥ ਮੁਗਾ ਸਪ ਠਾਂ ਨੂ ਜਰਈ ਯਾ ਤਿਖੀ
 ਠੇ ਜਨਾ ਰਿ ॥ ਕੀ ਨੂ ਕੀ ਨੇ ਦਾ ਸਿ ਥੇ ਰੇ ਸੀ ਹਾਂ ਤੇ ਤੀ
 ਮੇ ॥ ਬਜੀ ਨਾ ਕਾ ਮਰ ਥਾਂ ਠੀ ਦੁਗੀ ਰਿ ਨੇ ਨਾਂ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ॥ ੧ ॥

ਧੰਨੁ ਕਰਨਾ ਸਭਿ ਮੇਨਾ ਤੀ ਸੇ ਸੁਖ ਸੇ ਧੀ ॥ ਪਉਨ ਕੇ
 ਤੇਤੁ ਹਨੇਰ ਬੰਧੀ ॥ ਚਿਲਟੀ ਫੀਰਾ ਸਮੁੰਦ ਮਿਲਾਵੇ ॥
 ਕੁਹੇ ਮਾਕਸ਼ਿ ਮਾਫਿ ਰਿਖੀ ਚਿਸਮਾਵੇ ॥ ੨੦੭ ॥ ਧਰਿਸੁ
 ਨਿਧਿ ਤੁਨਾ ਹੀ ਮਨੁ ਹਰਾਇ ॥ ਸਾਤਿ ਗੁਰਮਾਰਗ
 ਦੀ ਮਾਧੁਤਾਇ ॥ ਨੰਦੁ ਸਰਜ ਪਾਰਿ ਏਕਤ ਮਾਨੋ
 ਪਰਬਤੁ ਮਾਗੀ ਪਵੁ ॥ ਕਉਤੁ ਨੇ ਮੇਰਿ ਤੇਰਿ ਸ
 ਕੁਮੀਤੁ ਰਿਸਾਗਾਰਿ ॥ ਸੁਬਰਨੀ ਰਨਫਟੇ ਗਾਗਾਰਿ
 ਚਿਲਟਾ ਬਾਨੁ ਚਾਨਕ ਚਿਸਾਧੀ ॥ ਪੀਚਿ ਰੇ
 ਰਗੁ ਚਸ ਬਦੇ ਸਾਧੀ ॥ ਸਿਨਿ ਕੰਠ ਤੀ ਸੁਜਰਕ ਘਟਾ

ਇਨਕਉਰੀਏ ਮਾਫੁਪਟੁਪਾਫੁ ਰਾਗੁ ਸੀਖੀਆ
ਪਲਟੇ ਖੁਧੀਆ ਮਾਫੁਪਟੇ ਨਿਰਬਾਣੀ ਸੀਖੀਆ
ਹਟਪਟਨੁ ਜਾ ਕੇ ਦਸਦੁ ਮਾਫੁਪਟੇ ਖੁਧੀਆ ਰੀਏ
ਮਾਫੁਪਟੇ ਰਾਗੁ ਰੀਏ ਖੁਧੀਆ ਤੇ ਰਵਾਨੀ ਨਿਰਬਾਣੀ
ਨਿਰਬਾਣੀ ਜਾ ਕੇ ਮਾਫੁਪਟੇ ਨਿਰਬਾਣੀ ਰੀਏ ਮਾਫੁ
ਪਟੇ ਰਾਗੁ ਰੀਏ ਖੁਧੀਆ
ਰਾਗੁ ਰੀਏ ਮਾਫੁਪਟੇ ਨਿਰਬਾਣੀ ਰੀਏ ਮਾਫੁ
ਪਟੇ ਰਾਗੁ ਰੀਏ ਖੁਧੀਆ
ਰਾਗੁ ਰੀਏ ਮਾਫੁਪਟੇ ਨਿਰਬਾਣੀ ਰੀਏ ਮਾਫੁ
ਪਟੇ ਰਾਗੁ ਰੀਏ ਖੁਧੀਆ
ਰਾਗੁ ਰੀਏ ਮਾਫੁਪਟੇ ਨਿਰਬਾਣੀ ਰੀਏ ਮਾਫੁ
ਪਟੇ ਰਾਗੁ ਰੀਏ ਖੁਧੀਆ

ਦਰਸਨ ਦੇ ਪੰਥ ਸਭ ਪਾਵਹੀ ॥ ਖਰਕਾ ਪਾਟਮਾ ਹੀ ॥
ਰਾਖਗੁ ਪਾਟੀ ॥ ਚੰਚਲੀ ॥ ਰਚਨ ਪੇਲੇ ਵਾਰੇ ॥ ਰਕਤ
ਰੇਤਮਾ ॥ ਰੇਤ ਪੇਤੀ ਨਿ ॥ ਰਾਚੀ ਮਾਲਿਸ ਕਾ ॥ ਦਰਤਾ ॥ ਨ
ਲੀਨਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਵਰੁ ਪਾਰੁ ॥ ਉਕਾ ਛਾਇਆ ਮਾਨਿ
ਰਮਲਜੀ ॥ ਤਿਨਿ ਰਾ ॥ ਲੀਕਾ ॥ ਛਾਇਆ ॥ ॥ ਕੀਰਤਨ
ਉਸੁ ਪਦ ॥ ਤੁਹੀ ॥ ਤੁਸੁ ਜਾਇ ॥ ਤੁਸੇ ਛੇਟੀ ॥ ਮਨੁ ਰੁਖੀ
ਮਨੁ ਤੁਸੇ ॥ ਤੁਸੇ ਰਾਮੀ ॥ ਗੁਮ ॥ ਤੁਸੇ ॥ ਤੁਸੇ ॥
ਪੇਸੀ ॥ ਤੁਸੇ ॥ ਤੁਸੇ ॥ ਤੁਸੇ ॥ ਤੁਸੇ ॥ ਤੁਸੇ ॥
ਕਹੈ ॥ ਤੁਸੇ ॥ ਤੁਸੇ ॥ ਤੁਸੇ ॥ ਤੁਸੇ ॥ ਤੁਸੇ ॥

ਮਾਇਨਾਸੁਨਾਗਰਪਸਾਦਿਪਵੁਨੈਮਾਸਨਾਅ
ਗਾਨਿਭਲੇਪਾਕੋਨਿਭਲਸਾਗਾਤ੍ਰਿਰੀਲਾਰੀਗਰਾਨਮ
ਤੁਰੀਤੁਹਾਮਕਾਇਮਸਰੂਪਰੁਪਸਦਬੀਗੀਰਾ
ਮਨਮਦੇਹੀਸਰੂਰੰਦੀ ॥ ਰਚਕਰਚਰਜਾਕਰਿ
ਸਿਟਲਾਰੀਮਾਇਮਾਸੀਗੀਰੰਦੇਬੀਰੰਦੀ ॥ ਰੰਦੇ
ਦਕਾਰੰਕਚਿਲਸਰੰਦਰਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰੀਚਰਚੇਰੰਦੇ
ਨਿਲਾਹੀਪਾਕੀਪਾਕੀ ॥ ਗੀਰੰਦੇਰੰਦੇਰੰਦੇਰੰਦੇ
ਜੀਏ ॥ ਗਾਗਾਸੁਨੀ ॥ ਸਿਟਲਸਾਹੀ ॥ ਰੰਦੇ
ਰੰਦੇਰੰਦੇ ॥ ਗਾਗਾਸੁਨੀ ॥ ਗੀਰੰਦੇਰੰਦੇਰੰਦੇਰੰਦੇ

ਦੇ ਰਾਗ ਰਿ। ਪੀੜੇ ਦੇ ਕਰੋ ਇਹੇ ਕੁ ਸਗਾਵੇ। ਨ ॥ ੨੦੩ ॥
ਰਕ ਸਰ ਰਚ ਸਚਾ ਲੋਕ ਸਰਾਵੇ। ਨ ਜੇ ਦਿਤ ਰਚਾ
ਲੁਆਗੀ ਸਮਾਨਾ ਤਾ ਕਾ ਮਾਵਾ ਗੁਨ ਮਿਟਾਨਾ।
ਨ ਕਾਜੀ ਰਿਜਾਇ ਨ ਤਦੁ ਜੇ। ਨ ਕਉ ਕਰਿ ਟੁਠੀ ਕਾ
ਤਨ ਦੇਇ। ਨ ਕਉ ਦਿਹੁ ਜੀ ਉਰਹੇ ਪਟਮਾਹੀ। ਤਕ
ਮਨ ਤਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਹੀ। ਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾ ਰਹੁ
ਪਾਵੇ। ਨ ਬਿਨ ਮਾਰਗਿ ਕਉ ਨ ਰਾਹਿ ਮਿਧਾਵੇ।
ਤਨ ਕਾਜੀ ਉਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ। ਮਨ ਕਾਜੀ ਉਰਹੇ ਕਰ
ਠਾਈ। ਨ ਜੇ ਦਿਹੁ ਜਾਤਿ ਜੀ ਮਾਰਿ ਜਾਨੈ। ਮੇਨ ਰੁ

ਆਪਨਾ ਆਪ ਛਾਨੈ ॥ ਆਪ ਛਾਨੈ ਬੰਸ ਸਭ ਕਾ
ਟੇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ ਲਾਗੈ ਪਾਟੈ ॥ ਆਪ ਸਕ
ਉਚਿ ਚਾਕ ਰਿਜਾਨੈ ॥ ਤੇ ਨਰ ਕਿਉ ਕਰਿ ॥ ਆਪ ਛਾਨੈ
ਜਿਸ ਪਾਇ ॥ ਆਗੁ ਰਕਾਉ ਪਦੇ ਸੁ ॥ ਉਤਮ ਨੀ ਚਨੀ
ਉਹ ਦੇ ਸਿ ॥ ਗਿ ॥ ਮਾਨੁ ਬੁਨਾਰੈ ਦੇ ਪਗ ਸਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਮੰ
ਧਕਾਰੁ ਸਭੁ ਨਾਸਾ ॥ ਨੇ ਖਰੁ ਬਿਰਛੁ ਕੁਲਿ ਫਲੁ
ਪਾਟੈ ॥ ਆਪ ਸਕ ਉਨੀ ਚਾਨੈ ॥ ਲਾਵੈ ॥ ਸਰ ਤੇ ਗੀ
ਅਗਨੀ ਇਹ ਸੀ ਸਾਗੀ ॥ ਤਰਵਾ ਰੇਰ ਗਾਰੇ ॥ ਮਨ ਮਾਗਿ
ਗਜਨ ਕੇ ਮੰ ਤਾਰਿ ਗੁਰਮ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਈ ॥ ਮੇਰ ਕਹ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਗਾਇਨੀ ॥ ਗੰਗੇ ਦੇ ਕਿਰੀਟਾਗਾਇਨੀ ॥ ੨੦੪ ॥
 ਨਿਘਾਸੀ ॥ ਗੰਗੇ ਨੀਚੀ ਚੁਰੀ ॥ ਮੈਨੂੰ ਘਾਸੀ ॥ ਸ਼ਾਸਤਰ
 ਬੁਝੀ ਰਖਾ ਗਲਾਰੀ ॥ ਪਲਾਸੀ ਚੁਰੀ ॥ ਮਹਿਰਾਜ
 ਲਾਮਨੀ ॥ ਸ਼ਾਗੀ ॥ ਗੰਗੇ ਦੇ ਕਸੂ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਸ਼ੁਰੂ ਨਿਵਾਵੇ
 ਜੋ ਮਨਿ ਪਾਰੇ ਸੋਈ ਫਲ ਪਾਵੇ ॥ ਗੰਗੇ ਮਾਧਿਰੀ
 ਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੁਆ ॥ ਸ਼ਬਦੁ ਘੀਰੁ ਗੰਗੇ ਦੀ ਦੁਤੀ ॥
 ਮਾਸੀ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਦੇ ਕੇਰੀ ॥ ਗੰਗੇ ਦੇ ਕੇਰੀ ॥
 ਨਕੇ ਸੀਰੀ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਜੋ ਤੀਰਥ ਮਲਾਨਿ ਰਮਣੀ ॥
 ਰਮਣੀ ਰਖਾਨੀ ॥ ਗੰਗੇ ਨਿਸਰੇ ਵਾਰੇ ਸੁਰਾਤਿ ਸਾਮਾ ॥

ਫੀ ॥ ਗਰਦਰੀਆਉਰਤਨੀਉਰਪੁਰਾਨਿਕੋਰੇ
ਨਜਾਨੇਦੁਰੀਸਰਬਕਲਾਜਾਨੇਨਜਾਨੇਦੁਰੀਤਾਕੇ
ਪੀਨਹੀਕੇਦੁਰੀਜਾਨੇਪਾਟੇਜਾਤਿਕੀਆਪਾਗਾਸਾ
ਜਨਮਮਰਨਕੀਚਕੀਆਸਾ ॥ ਮਨਕੀਚਿਚਲ
ਚਾਲੀਮਦਾਵੇਅਪਨਾਜਨਮਸੁਕਾਰਜਿਜਾਵੇ॥
ਦੁਰੰਦਾਇਸੁਕਸੁਰਿਸਾਰੇ॥ ਮਨਦਸਿਕੀਆਮ
ਕਤਿਸੀਮਾਰੇ॥ ਸਾਤਿਚਾਰੁਜੇਦੁਲੀਆਉਪਦੇਸ
ਤੁਰਤੁਸਿਯਾਵੇਹਾਰਿਕੇਦੇਸੀ ॥ ਗੀਗਾਉਤੇ
ਨਾਇਰੁਰਸੁਚਾਖਿਆਪਾਇਆਜੁਆਨਜਾ

ਟੀਰੁਗਿਯਾਗਾਗਿਤਿਵਲਾਰੀਮਨੁਮਾਗਮਲਮਾਲਾ
 ਸਰਬਾਨਰਤਾਰੇਬ੍ਰਹਮਾਗਨਾਨਾਟੀਮਲਹਾਨਿ
 ਮਾਹਿਨਿਸਿਰਾਤੋਪਿਮਮਹਾਰਸਮਹਜਮਾਤੋ
 ਸਿਮਦਤਿਸਦਾਮਨੁਲਾਮਕਾਹੁਗਾਰੀਮਸਿ
 ਮਨੁਮਾਥੇਪਰਵਾਹੁਗਾਇਮਾਥਿਲਾਇਨੁਸਰਾਤੁ
 ਓਮਸਕੁਨੀਮਹਲੀਏਵੇਰਾਉਗਦਹਦਤਿਕੁਨੁਤਤਿ
 ਏਕੇਮੀਗੋਮਥਿਉਜਲਤੇਜਲਉਮਾਕਿਤਰੇਰੀ॥
 ਗੁਰੇਗੁਰੀਨਰਦੁਉਪਰੀਮਾਇਮਾਤਿਥਦਿ
 ਹਚਦਨਪਾਸੇਮਾਇਮਾਨੇਇਮਾਨੀਨਸਿਵਕਨ

ਸਿਮਰਦਰਸਤੁਨੇਖੇ

२६ मडिवावपुसगट्टा मडिवावपुसगट्टा

ਸਤਾਇ ਪਾਇ ਲੇ ਪਾਇ ਰੰਦਾ ਸਦੇ ਦਾ ਦੁਜੈ ਪਾਇ ਰੰਦਾ

ਤੀਜੇ ਪਾਰੀ ਰੰਗਾ ਰੰਗਾ ਦਾ ਨਚ ਉਥੋਂ ਪਾਰੀ ਰੰਗਾ ਮਾਝੇ ਪਾਰੀ ਰੰਗੇ

ਦਾ ਅਮਲ ਹੋਵੇ ਤ ਸਦੇ ਪਾਵਿਰੇ ਦਿਉ ਏਕੁ ਸਿਪਾਹਿ

ਸੁਰਖਣਾ ਅਤੇ ਸਦੀ ਪਉੜੀ ਦੇ ਖਣੀ। ਹੁਕਮ ਆਵੇਗਾ ਸਤਿ ੨੦੬
ਕਾਰਿ ਮੰਨਣਾ। ਸੀਭਗ ਉਤਰਿ ਜੀ ਸਦਾ ਸਹਾਇ। ੴ ਵ.
ਹਰਾਹਰਾ ਹਰਮੰਤੁ ਹੋਸਦਾ ਸਿਮਰਹਿ ਮੀਤਾ। ਦਾਸ ਨ ਦਰੋਹੀ
ਦਗੁਰ ਧਾਰਿ ਹੀਏ ਪਰਤੀਤੀ। ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਕੀ ਪੀਛਿ ਮਾਸਤਕਾ ਉਤਰੁ ਦੇਇ। ਜੋ ਜੋ ਸੀ ਮਾਸਾ ਕਰੇ ਸੇ ਤੇ
ਸੇਠ ਲਏਇ। ੨॥ ਏਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ। ਸੀਭਗ ਉ
ਤੀ ਜੀ ਕੇ ਪਸਾਦਿ ਦੁਸਮ ਨਹ ਤੇ। ਏਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਚਾਰ ਵਾਰ ਪੜ
ਣਾ। ਘੜੇ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਪਸਾਦਾ ਲਣਾ। ਜੋ ਮਖਰਨਿ ਕ
ਲਿਸੇ ਲਿਖਣਾ। ਫੇਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੜਨਾ ਪਸਾਦਾ

ਲਣਾ ਜੋ ਅਖਰ ਨਿਕਲੇ ਸੋ ਪਹਿਲੇ ਅਖਰ ਦੇ ਤਲੇ ਲਿਖਣਾ ਠੀਕ
ਰਚਾਰਦਾਰ ਸੀਤ ਪੜ੍ਹਣਾ ਜੇ ਵਾਅਦਾ ਅਖਰ ਨਿਕਲੇ ਸੋ ਦੂਜੇ
ਅਖਰ ਦੇ ਤਲੇ ਲਿਖਣਾ ਪਹਿਲੇ ਅਖਰ ਦੀ ਧਾਮਾ ਪੜ੍ਹੀ ਮਾ
ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਨੇ ਅਖਰ ਨੇ ਨਤਿ ਨਾ ਵਿਚੋ ਜਥਾ ਭਾਮਾ ਦੇ ਗਾਮ
ਮਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾ ਬਖ
ਸੀ ਸਿਰੁ ਰੁਚੀ ਥੀ ਦਾ ਗੁਲਾਸ ਗਾਣੀ ਕਾਲ ਕਾਰੀ ਦੀ ਮ
ਟਾਣੀ ਚੰਦਾ ਪੁਰਿਤੀ ਅਵਧੇ ਕੀ ਮਾਵਧਾਨੀ ਕਾਹੇ ਵਸਦੇ
ਵਾਅਪੇਠਾ ਕਰਾਅਪੇਸੇ ਵਾਅਖਰ ਚੰਦ ਦਵਾਨ ਉਧਾਨਿ
ਆਨਾ ਕਨਕੁ ਗਵਾਹੁ ਗਵਾਹੁ ਕੀ ਮਾ ਪੁਰਿਤੀ ਅਵਧੇ
ਕੀ ਮਾ ਚਰਲੀ ਮਾ ਅਰਥੀ ਚਿਤ

ਦੁਤਰੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸੋਹਿਦੇ ਹੋਵੇ ਤੀਸੀ ਨਾਨਕਾ ਸੋ ਤੇ ਤਾਸ
ਗਲੀ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਦਾ ਗੁ ੧
ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਦਾ ਗੁ ੧ ॥ ਵਹਗਾ ਤੇ ਜੋ ਕੀ
ਨੀਚੇ ਤਵ ਨੀਮਨ ਬਚਕਰਾ ਜੀ ਮਜਾਨਾ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰੇ
ਧਰੇਇ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਉ ਕਾਰਿ ਪਿਆ ਮਨਾ ੨ ॥ ਵਹਗਾ
ਤੇ ਜੋ ਚਿਤ ਵੀ ਚਿਤ ਵਨੀਤਾ ਹਨ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈ
ਮਾਹਿ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਮਿਉ ਕਾਰਿ ਪਿਆ ਤੇ ਪਾਂਚ ਦਿਸਿ ਪਾਤਿ ਵਾ
ਈ ਮਾਹਿ ਪਤਸ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਗੁਰ ਮਿਧ ਕਰੈ ਗਾ ੩ ॥
ਵਹਗਾ ਮਨ ਸਾਜੇ ਕੀ ਨੀਤੁ ਦੇ ਸੋ ਕਾਰਜੁ ਹੋਵੁ

ਗਿਆਰਮੇਸਰਮਾਗਾਪੀਮੇਜੋਰਹੀਆਭੁਰਪੁਰਾਪਰਮੇ
ਸਰਤੇਰਾਕਾਰਜੁਕਰੇਗਾ॥ ਵਹਰਾ॥ ਅੰਧਈ॥ ਜੋ
ਤੇਰੇਤਵੀਹੋਸੋਭਈ॥ ਅੰਤਰਕੀਚੋਤਾਸਭਰਾਈ॥ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਜਪਸਦਾਸਹਾਇ॥ ਪੰਜਾਸਿਖਪਸਾਇ॥ ਜੀਵਾਈ
॥੫॥ ॥ਵਗਵਾ॥ ॥ਵਹਰਾ॥ ਜੋਤੁਕਾਰਜੁਚਾਹਤਾ
ਰੀਸੋਸਤਿਗੁਰਚਥਾਪੀਤਨਾਇਰੁਗਵਨਰੁਜੁਕਚਰਾ
ਕਰਨਿਸਮਰਥਾ॥ ਸਿਮਰਨਕੇਪਸਾਦਿਤੇਰਾਕਾਰਜੁ
ਹੋਮਾ॥੬॥ ॥ਵਹਵਾ॥ ॥ਵਹਰਾ॥ ਜੋਤੇਕਾਰਜੁਚਿਤ
ਇਆਸੋਕੀਆਗੁਰਮਾਧੀ॥ ਇਸਦੇਵਤਾਪੁਜੀ

ਮੇਦਾਨਪੁਨਿਪਰਤਪਾ॥੭॥ਵਰਗਾ॥ ॥ਦੋਰਗਾ॥ਤੁੱਜੇ ੨੦੮
 ਕਾਰਜੁਤਾਹਤਾਮਾਤਿਮੁਸਕਲੁਜੀਅਜਾਨਾਸਤਿਗੁਰ
 ਸਿਮਰਹੁਆਪਣਾਸੇਕਰਹੈਮਾਸਨਾਸਦੁਰੁਪਏਕੋਕਿ
 ਤਾਹੀਗੁਰੂਕੀਦੇਨੀ॥੮॥ਵਰਗਾ॥ ॥ਦੋਰਗਾ॥ਅਨਸਾਦੁਰੁ
 ਰਾਕਰਮਨਾਹੈਮਾਕਾਰਜੁਸਿਸਿਮਾਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰਹੁਆ
 ਪਣਾਜਾਕੋਕਰਨਦੁਨੀਸਿ॥੯॥ਵਰਗਾ॥ ॥ਦੋਰਗਾ॥ਅਨਸਾਦੁਰੁ
 ਹਕਾਰਜੁਮਾਤੁਜਾਨਾਅਲਸੁਛੋਰੁਉਦਮਕਉਤਾਨਾ
 ਛੋਤੀਹੋਵੇਉਦਮਕਰੈ॥ਅਲਸੁਕਰੈਛੀਲਬਹੁਪਰੈ॥੧੦॥
 ਵਰਗਾ॥ ॥ਦੋਰਗਾ॥ ॥ਤੁੱਜੇਚਿਤਵਤਹੈਮਨਮਾਰੀ

ਸੋਕਾਰਜੁ ਹੋਵਨ ਕੋਨਾਹਿ। ਤੇਤੇ ਅਪਨਾ ਸਾਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵ
ਜਾਤੇ ਬੁਝਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ। ੧੧। ਵਰਗਾ। ਚੋਪਈ
ਤੁਝੇ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤ ਵਤਾ ਚਿਤਾ। ਸੋਕਾਰਜੁ ਨਿਹਨੇ ਚੋ
ਇ ਮਿਤਾ। ਛੋੜੁ ਛੋੜੁ ਸਾਭੁ ਜੁਭ ਗਵਨਾ। ਕਾਰਜੁ ਸੇਵ
ਗੁਮਾਤੁ ਜਾਨਾ। ੧੨। ਵਰਗਾ। ਚੋਪਈ। ਜਉ ਤੁਕ
ਚਹੇ ਜਤਨਾ ਮਨ ਕਾ ਯਹ ਕਾਰਜੁ ਨਹੀ ਚੋਇ ਹੋਨ ਕਾ
ਇਹ ਕਾਰਜ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿ ਆਗਾ। ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਕੀ
ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ। ੧੩। ਵਰਗਾ। ਚੋਪਈ। ਤੇਤੇ ਚਿ
ਤ ਵਨ ਕੀ ਨਿਚਾਤਿ। ਸੋਹੇ ਇਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਚੋਤਿ

ਸਾਖੀ ਸਾਖੀ ਤੇਰੀ ਸਰਨੀ ਮਾਉ। ਕਾਰੇ ਸੇਵਾ ਪਰਸ ॥੨੮॥
ਦੁਜੈ ਦੁਖੀ। ੧੪॥ ਦੁਰਗ। ॥ ਨਿਪਟੀ। ਪਾਇਨੇ
ਨਗੁ ਜਰੇ ਬਗੁ ਮਿਥਾ। ਮਾਥਨਿ ਸੁਨੇ ਕਾਰੇ ਹੋਇ। ਮਨ
ਦਾ। ਸੁਤਨ ਮਤੁ ਜੇ ਉਸਾਦੀ ਹੋਇ। ਹੋਇ। ਮਨਿ ਦੁ
ਸਦਾਰੁ ਜੁਮੇਇ। ੧੫॥ ਦੁਰਦਾ। ॥ ਨਿਪਟੀ। ਤੇਜ
ਨਿਤ ਕੁਨ ਪਾਰੀ ਚਿਤਾ। ਇਹੀ ਮਲਾਪਨ ਹੀ ਸੁਨਿ
ਸਿਤਾ। ਮਾਥਿ ਮਾਗੁ ਸਰਨੀ ਗੁਰੇ ਹੋ। ਤਖਤੁ ਉਮੀ
ਦੇ ਸੁਖੀ ਸੁਤਿ ਰਹੇ। ੧੬॥ ਹਰਗ। ॥ ਮਾਥਿ ਸਾ।
ਮਾਗੀ ਮਾਗੁ ਰਹੀ। ਮਨਿ ਸੁਪਕਾਰ ਸਕੀ ਹੋਇ।

ਭੇਦ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਤਥਾ ਸਿੰਚਿਤ ਵਸਨ ਪਾਵਹਿ ਸੋਈ
ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਪਸਾਦਿ ਕਹਤੁ ਮਾਦਰਾ ਸਿਉ ਜੋ ਵਾਹੀ
ਹੋਈ ਪਸਾਰਿ ਕਰਤੁ ਤਿਜੋਈ ਮਖਮਲ ਗਹਿ ਸੋਈ
ਏਵਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਹਵਾਹੀ ॥ ॥ ਮਾਝੀਲਾ ॥ ਘਰ ਕਰ
ਜੁਹੇ ਗੁਰੀ ਹੋਇ ਨਾ ਮਾਵੁਈ ਸੋ ਮੇਲ ਉਸਮੁੰਦ
ਪਾਰਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਸਿਪਹੇ ਹੋਵੇ ਕਾਰਜ ਕਉ ਪ
ਰਹਾਈ ਮੇ ॥ ਹੋਤਾ ਤੁਝੇ ਇਕਾਨੀ ਹੋਇ ਗੀ ॥ ਸਿੰਦ
ਸਮਰੀ ਮੇ ॥ ੨ ॥ ਹਵਾਹੀ ॥ ॥ ਮਾਝੀਲਾ ॥ ਤੁੰਕਾ
ਹੋਰ ਰਤ ਬਿਥਾਪ ਕਾਰਜ ਕਾਰਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਕਾਰ

ਰਗੋਗੀਬੰਦ ਸਵਾਰਨੋ ਸਚਿਤਾ ਸਚਾਨ ਸੁਖ ਮਾਚਾਨ ॥
ਗੰਨ ਸਾਤਿ ਗੁਰਗਾਨੋ ॥ ਚੋਕਾਰ ਸੁਹੋਇ ਹੋ ਸਿਧਿ ॥
ਅਨਮਨ ਮਾਹਿ ਧਰੋ ॥ ੩ ॥ ਚਰਚਾ ॥ ॥ ਸੋਚਦਾ ॥
ਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਬੈਠ ਘਰ ਮੋਰਗੇ ॥ ਤਾਨਿ ਰੰਦਾ ਸਾਇ
ਤਾਨਾ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਗੁ ॥ ਘਰ ਬੈਠੇ ਜੋ ਹੋਇ ਸਿਰੇ
ਸਨ ਜਾਵੀ ॥ ੪ ॥ ਚੋਰੁ ਫਟੇ ॥ ਹਿਯ ਜਪੇ ਸੇ ॥ ਤਤੁ ਮਦ
ਦੀ ॥ ੫ ॥ ਚਰਚਾ ॥ ॥ ਮਾਫ਼ਿਲਾ ॥ ॥ ਅਨਕੀ
ਮਾਤੁ ॥ ਤੁਮਾ ਗਿਸਾ ॥ ਰਿਗੁ ਰੰਦੇ ਦੁਜੀ ॥ ਕਾਰ
ਜੁ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧਨ ॥ ਗਿਰਹੁ ॥ ਦੁਜੀ ॥ ਅੰਜਾਮ

ਪਰਉਪਾਰਿਧਾਸਾਨਿਜਦਾਈਮੋ। ਹੋਪਰਚੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਕੀਸਰਾਨਿਸਿਖਟਲਪਾਈਮੋ। ਪਾਹਚ
ਦਾ। ਮਮਾਇਲਾ। ਤੇਤੁਕਾਰਜੁਚਹੇਮਾਲਸ
ਛੇਤੁਦੇਗੀ। ਸੋਇਤੇਕਾਰਜੁਸਿਪਸਰਾਨਿਸਾਤਿਗੁ
ਰਸੇਗੀ। ਸਿਨੁਸਾਤਿਗੁਰਮੇਵਕਾਰਜੁਸਿਪਨ
ਹੋਦੁਈ। ਹੋਸਨਧਰਕਰਮਕਾਰਿ। ਮਾਲਸਤੁਕਿ
ਉਥੋਦੁਈ॥ ੬॥ ਹਰਗਾ॥ ਮਮਾਇਲਾ। ਭੂਤੀ
ਮਮਸਮਨੁਧਾਸਾਨਿਤਤੇਦਰਕਾਰਿ। ਕਾਰਜੁਸਾਤਿਗੁ
ਰਗਾਧਿਤਿਸੇਤੁਕਾਰਿ। ਤੇਕਾਰਿ। ਕੁਸੁਨਕੇਦਰਕਾਰਿ

ਮਸਤੁਸਤੁਰੀ। ਵਿਸਤਾਰੀ। ਵਿਸਤਾਰੀ। ਵਿਸਤਾਰੀ। ੨੨੨
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ। ਸਦਾ ਸਦਾ।
ਜੁਗਤੀ। ਸਾਧਾ ਸਾਧਾ। ਸਾਧਾ ਸਾਧਾ। ਸਾਧਾ ਸਾਧਾ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਤਰੀ। ਉਤਰੀ। ਉਤਰੀ। ਉਤਰੀ।
ਕੀਰਨੀ। ਕੀਰਨੀ। ਕੀਰਨੀ। ਕੀਰਨੀ।
ਵਟੀ। ਵਟੀ। ਵਟੀ। ਵਟੀ।
ਬਚਾਹਤੀ। ਬਚਾਹਤੀ। ਬਚਾਹਤੀ। ਬਚਾਹਤੀ।
ਪਦਾਜਾ। ਪਦਾਜਾ। ਪਦਾਜਾ। ਪਦਾਜਾ।
ਮਸਤੁਸਤੁਰੀ। ਮਸਤੁਸਤੁਰੀ। ਮਸਤੁਸਤੁਰੀ। ਮਸਤੁਸਤੁਰੀ।
ਪ੍ਰੀਤਕਰਨੀ। ਪ੍ਰੀਤਕਰਨੀ। ਪ੍ਰੀਤਕਰਨੀ। ਪ੍ਰੀਤਕਰਨੀ।

ਜੇ ਤੁਕਰ ਜਾਚਿ ਤਵ ਤਸੇ ਇਨ ਹੋਵਈ। ਕੁਮ ਗੁਣ ਤੀਤੁ ਮਸਿ
ਲਾਗੁ ਕਰਿ ਥੋਵਈ। ਕੁਰਸੇਵਾ ਕਾਰਿ ਜੇ ਤੁਮ ਕਾਰਜੁ ਚਾਹੀ
ਮੋ। ਗੁਰਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਉਲਾਹੀ। ਮੋ॥ ੧॥ ਹਰਗੋ
ਮਾ ਤੈਲਾ।। ਸੀਮਾ ਥਾਮਾ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤਵਤ ਲਾਗੁ ਨ ਪਾਈ
ਮੋ। ਸਿਰਚੇ ਤੇਟ ਜਾਨ ਬਹੁਤ ਪਛੁਤਾਈ। ਮੋ॥ ਭੂਠਾ ਛੁਡਿ ਰਿਖਾ
ਇਗਹੇ ਸੰਤੋਖ ਕਉ ਪਚੋਗਾ ਥੋਵੈ ਰਿਦੈ। ਮਰਗ ਪ੍ਰਸਿਦਾਵੈ
ਦੋਖ ਕਉ। ੧੧॥ ਹਰਗ।। ਮਾ ਤੈਲਾ।। ਥਾਕਾਰ ਜੁਕੀ ਸਿਖ
ਹੋਇ ਸੁਖ ਪਾਈ। ਮੋ॥ ਚਿਦ ਮੁਗੋਬਿੰਦ ਤਜਨ ਚਿਤ ਲਾਈ
ਮੋ॥ ਜੋਇ ਹੋਲਾਗੁ ਮਾਇ ਤਨ ਚਿਤ ਕੀ ਜੀ। ਮੋ॥ ਹੋਸਤਿ ਗੁ
ਰਕੀ ਸਰਣਾਇ ਮਾਰਾ ਸੁਖੀ ਜੀ। ਮੋ॥ ੧੨॥ ਹਰਗ।। ਮਮ

ਫਿਲਾ ॥ ॥ ਤੇਜੋ ਕਾਰਜਾ ਚੰਤਵਤ ਪੁਰਨ ਚੋਇ ਹੀ ਸਫ ॥
 ਥੋਹੋਇ ਅਰੰਗੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖ ਸੋਇ ਹੀ ॥ ਸਸੀ ਅਰਸੋ ਲਹ
 ਕਲਾਨ ਉਸਤਿ ਕਾਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਹਰਗ ॥ ॥ ਵੇਰਗ
 ਹੋਇ ਹੋ ਕਾਰਜੁ ਸਰੁਜੋ ਚੰਤਵਤ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁ
 ਰਕੀ ਪਰਤੀਤ ਕਾਰਿ ਅਨਤ ਨ ਚਿਤ ਰੁਰ ਮਾਨੀ ॥ ੧੪ ॥
 ਹਰਗ ॥ ॥ ਸੋਰਗ ਕਾਰਜ ਕੀ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ਫਿਲਾ ॥
 ਹੀਇ ਹਕਾਤ ਮੀ ਅਨਗਾਰ ਚਰਨ ਪੁਰੋਇ ਅਨੰਦ ਬਧਾ
 ਏ ਸਿਦਾ ਸੁਖਾ ਏ ਪੁ ॥ ਹਵਗ ॥ ॥ ਵੇਰਗ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਏ ਮਕਾਹੋ ਕਰਤ ਸਾਗੁ ਨ ਯਮੋ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਹ ਚੋਹੋਇ ਹੋਗ

ਨਕਛੁਗਿਤਿਦਿਵੈਕਾਰਿਗਾਨਾ ਗਰਗਾ ਸੋਰਠਾ
ਕਾਰਜਸੋਇਤਾਵਨਹੋਇਤੋਸਟੁਲਮਨੰਦਮੋਧਿਜ
ਤਤਿਕਰੇਜਗਨਮਨੰਦਬਪਾਟੀਸਟਾਸੁਖਾ ੧ ਗਰਵ
ਮਮ੍ਹਿਲਾਸਨਪਾਬਿਲਮਨਕੀਨੋਸਿਪਕਾਰਜਕੀਹੋਈ
ਚਹੈਕਾਰਜਸਿਪਸਿਮਰਹਿਰਣੇਪਰੁਸੋਈਪਾਰਬਹਾ
ਕੀਟੇਕਕਸਟਉਦਖਕੀਸਮੇਹੋਪੰਚਾਸਿਖਪਰਸਾਦਕੀ
ਦਖਾਦਹੈਦੁਖਨਾਸੁਹੀ ੨ ਗਰਗਾ ਮਮ੍ਹਿਲਾਸੁਹੁਤ
ਜਤਨਕਰਿਹਾਰੇਕਾਰਜਨਾਨੁਇਆਮਥਕਾਰਜਕੀਸਿ
ਮੁਛਟੀਸਾਤਿਗਰਕਰੀਦਇਆਗਚਿਤਤਿਤਾਕਦਿਦੁਹਿ
ਨਮੁਛੁਸੇਲੇਜਹੋਹੋਸਤਿਗੁਰਸਿਖਪਰਸਾਦਕੀਤੁਹਿ

ਦੀ ਜੀ ਮੋ ॥ ੩ ॥ ਕਰਦਾ ॥ ॥ ਅਮਰੀਕਾ ॥ ॥ ਟਾਹ ਕਾਰਨ ਹੋਕ ॥ ੨੧੩ ॥
 ਠਨ ਚਿਤੁ ਨ ਹੀ ਦੀ ਜੀ ਮੋ ॥ ਨਾਨ ਪ੍ਰੰਨ ਰੋ ॥ ਅਰਥ ਯਹੁ ਕੀ ॥
 ਜੀ ਮੋ ॥ ਧੀਰਜ ਸਿਉ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰੇ ਕਾ ਮਕੀ ॥ ਚੋਕੋਇ ॥
 ਨ ਲਾ ਕੋ ॥ ਥਾਪਨੁ ਸਰਨਿ ਗੁਰ ਮਕੀ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ॥ ਅਮਰੀਕਾ ॥
 ਅਨਮਤ ਕਾਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਹੈ ॥ ਖੋਵਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਾਰਿ ॥ ਧਿਆ ॥
 ਨ ਕਾਰਜੁ ॥ ਹੋਇ ॥ ਵਤਾ ॥ ਇਸਟ ॥ ਏਵਤਾ ॥ ਪੁਜਹੁ ॥ ਮੇਵਾ ਪੀਤ ॥
 ਕਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ॥ ਕੇ ਪਸਾ ॥ ਦੇਸ ॥ ਵਾਰੇ ਕਾ ਮਹਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ॥ ਗੁਰਦੁਆ ॥
 ਅਮਰੀਕਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ॥ ਤਰਾ ਕਰਤੇ ॥ ਮਾਪੁ ॥ ਸਵਾਰਿ ॥ ਮਾਪਨਿ ॥ ਹਰੇ ॥ ਜੀ ॥
 ਅਮੇ ॥ ਜਾਨੁ ॥ ਸਭ ॥ ਨਦੁ ॥ ਪਟਾਰਿ ॥ ਮਾ ॥ ਬਹੁ ॥ ਤਸਾ ॥ ਹੁ ॥ ਫਲ ॥ ਹੋਇ ॥ ਟਹ ॥
 ਲਾ ॥ ਥੀ ॥ ਬੰਦ ਕੀ ॥ ਹੋਇ ॥ ਸਚ ॥ ਦਸੁ ॥ ਖਹੈ ॥ ਏ ॥ ਫੁਕਾ ॥ ਹੁ ॥ ਥੀ ॥ ਦਕੀ ॥

੨੬। ॥ ਗਵਹਾ ॥ ੨ ਕਥਿਤਾ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰਸਿਉ ਸਾਚਾ ਰਹੁ ਪੁਰ
ਨ ਹੋਇ ਕਾਰਜ ਤੇਰਾ ਹਿਰਦੈ ਮੋ ਕਪਟੁ ਤੇ ਕਾਰਜਾ ਬਿਗਾਰਤਾ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰੁਮ ਹਿਥਿ ਮਾਪਰ ਰਿਓ ਤੇ ਕਹਾਵੁ
ਰਾਵੈ ਸਰੁ ਕਛੁ ਨਿਹਾਰਤਾ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੈ ਮੋ ਕਪਟੁ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਨਮਾਨੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ਕਹੈ ਪਾਚੇ ਹਾਰਤਾ ਸਾਚੁ
ਪਾਰਹਿਰਦੈ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਮਨਿ ਰਖ
ਬੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਦੁ ਰਤਾ ॥ ੭ ॥ ਗਵਹਾ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ਗੁਰਮਿ
ਲਸਨ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਜੁਹੈ ਦੋਹੈ ਕਾਰਜੁ ਮਿਥਿ ਮਨ ਸਾਕਸ਼ਿ
ਰਮਨ ਪਾਵੈ ਗੋਨਵਾਨੀ ਧਾ ॥ ੮ ॥ ਗਵਹਾ ॥ ॥ ਅਭਿਲਾਖ

ਕਾਰਜੁ ਤਬ ਹੋਇ ਪ੍ਰਥਮ ਸਤਿਗੁਰਮਨਾਵੈ ॥ ਇਸੁ ਟਵੇ ਵਤਾ
 ਪੁਜਾ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਕਾਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਰੋਹੁ ਮਾਤ੍ਰਾ ਸਮਰਾਧਿ ਕੀ ਨਾਹੀ
 ਧਨ ਹੋਈ ॥ ਰੋਟਾ ਸਰੋਟਾ ॥ ਸਰਟਾ ਸਿਸਤਿ ਜੇ ਮਨੋ ਕੋਈ ॥ ੮ ॥
 ਗਵਰਾ ॥ ਟੋਹਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਭੁਇਆ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਪੁਸ਼ਟਾ ॥ ਪੀਰਜੁ ਕਾਰਿ ਰੁਰਮੁ ਭਉ ਤਜੁ ਰੁਚਹੁ ਆਦਿ ਜੁ
 ਆਇ ॥ ੧੦ ॥ ਗਾਹਵਾ ॥ ਅਭਿਜਾ ॥ ਯਹ ਕਾਰਜੁ ਤਬ ਹੋਇ
 ਇਸੁ ਟਵੇ ਵਤਾ ਮਨਾਵਹੀ ॥ ਭੁਜਨ ਕਰਹਿ ਅਤੀਤ ਅਭਿਮਾਨ
 ਤਮੁ ਖਪਾਵਹੀ ॥ ਸਤਿਹੋਇ ਇਹ ਕਾਰਜੁ ਮਨਾਹਿ ਸੇਵੇ ਹਨਿ ਵ
 ਰਾਹੀ ॥ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ਆਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਰਹੀ
 ੧੧ ॥ ਗਾਹਵਾ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਜੇ ਸੇ ਲਖ

ਲਗਾਇਆ ਕਰਮ ਦਸ ਰਹਿ ਵੇਰੋ ਇਸ ਸਾਧੁ ਕਾ ਕਰਮ ॥ ੧੨ ॥
 ਆਗਰਾ ॥ ਨੇਹਰਾ ਤੇਜੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤੁ ਦਿਖਾ ਜਨਮ ਹੀਖੁ ॥
 ਦੇਸੁ ਭਾਗਾ ਭਾਗੁ ਮਾਏ ਫਲੈ ਨਾਹਿ ਤਿਸ ਆਗਰੁ ਮਿਥਿ ਮਾਕੜੀ ॥
 ੧੩ ॥ ਆਗਰਾ ਆਗਰਾ ਯਾ ਕਾਰਜੁ ਮੇਰਾ ਨਾਹਿ ਤੁਝਿ ਤ
 ਦੁਤਰੈ ਮੀਤਾ ਸੇਵਾ ਪੁਜਾ ਸਾਧਨ ਕਾਰਿ ਤੁਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਾ ਨਿ
 ਰੰਕਾ ਨਤਾ ਕੁਸਾਧੀ ਮੇਤ ਬਹੋ ਟਿਹ ਕਾਜਾ ਰੋ ਬਿਨੁ ਰੁਕਸੇ
 ਦੁਸਾਧਨ ਹਾਇ ਨਤ ਰਕਾਜਾ ॥ ੧੪ ॥ ਆਗਰਾ ਨੇਹਰਾ
 ਆਗਰਾ ਕਰਮ ਲਾਗੁ ਰੇ ਫਲੈ ਹਾਇ ਹੋ ਨ ਵੇਰੋ ਜਾਨੁ ਪੰਚਮੇ
 ਖੇਤਿ ਜਨ ਕਰਹਿ ਬਚਨ ਸਾਤਿ ਕਾਰਿ ਮਾਨ ॥ ੧੫ ॥ ਆਗਰਾ
 ਨੇਹਰਾ ਤੁਝੋ ਕਾਰਜੁ ਚਿਤੁ ਦੁਤਾ ਪਾਰ ਬੈਠੇ ਹੀਰੋਇਆ ਭੀ

ਰਚਕਾਰੀ ਨਿਹੰਗੁ ਰਚਹੁ ਚੋਇ ਸੁਖ ਚਨੁ ਸੋਇ ॥ ੧੬ ॥ ਚੁ
 ਗੁ ਭੋਤੁ ਕਾਰ ਚੁਗੁ ਹਤਾ ਕਾਤਿ ਮੇਰ ਕਾਰਨ ਮਿਤਾ ਨਾਤਿ ਚੁ
 ਰਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਹੁ ਭੁਟ ਦੇਹੁ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ਰਵੁ ਵਾ ਵਿਹਰਾ
 ਕਾਰ ਭੁਤੇ ਰਾਭੁਇ ਮਹੇ ਸਾਤਿ ਗਾਰ ਮਾਗਿ ਮਾਸਾ ਥਾ
 ਮਨ ਕਾਰ ਕਰ ਮਸੀ ਸਾਨ ਹੀ ਮਿਸਰੁ ਏ ਕਰ ਘਨਾ ਥਾਰਹੁ
 ਹਾ ਸੋਰਠਾ ਤਜਹੁ ਨਾ ਮਪਨਾ ਮਾਪਾ ਕਾਰ ਭੁਤਿ ਤਵੁ ਤ
 ਤੇਨ ਦਿਨਾ ॥ ਇਸਦ ਮੰਜੁ ਜਾਪਤਾ ਕਾਰ ਭੁਤੇ ਰਾਹੋਇ ਹੋ ॥ ੩
 ਰਚਕਾਰ ॥ ਮਨੋਹਰਾ ਯਾ ਕਾਰ ਜਮੋ ਲਾਭੁ ਹੋ ਮਰਥੀ ਸ
 ਤਿ ਕਾਰ ਭੁਤਾਨਾ ਚਾਹੋ ਸਰਨਿ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਾਰ ਭੁਤੇਇ

ਅਸਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਰਗਗਾ ॥ ਸੈਰਠਾ ਸਤਿਗੁਰਕਾਰਕਰਿ
ਅਨੁਹਾ ਬਿਜੇ ਬਿਕਿਨਤੀ ਕਰਵਾ ਕਰਤੁ ਕਰਮ ਅਸਾਨ
ਜੇ ਮੁਕੁਲੁ ਹੋਵੇ ਪਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਰਗਗਾ ॥ ਸੈਰਠਾ ਸਤਿ
ਗੁਰਕਾਰਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਯਾਹਿ ਕਾਰਜ ਸਫਲਾ ਕੁਇ ਮਾਮ
ਤੁਮਧਾ ਮਾਇ ਚਿਤ ਕੀ ਸੁਖ ਚਿਤਾ ਮਿਟੀ ॥ ੬ ॥ ਰਗਗਾ
ਸੈਰਠਾ ਸਾਨਿ ਮੀਤਾ ਯਾਹਿ ਬਾਤਿ ਇਸ ਕਾਰਜਾ ਸੀ
ਗਨਿ ਹੋ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਪਰਤੁ ਤਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਖਿ
ਪ੍ਰਯੋ ॥ ੭ ॥ ਰਗਗਾ ॥ ਸੈਰਠਾ ਸੁਹਾ ਹੋਤਿ ਚਿਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਹਿ ਕਾਰਿ ਗਵਨੁ ਨ ਕੀਜੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਿ ਨਿ
ਸਦੇ ਸੁਖਾ ਮਿਟਤ ਨ ਤੇ ਸੁਖਾ ॥ ੮ ॥ ਰਗਗਾ ॥

ਯਾਗਰਜੀਤੁ ਹੋਇ ਸਪੁਰਨਾਸਿਧਾ ਗੁਰਮਨਿ
 ਦਸਖਤਿ ਪਜੋਹਾਇ ਸਿਖੇ ਨਵੇ ਨਿਧਿ ॥ ੮ ॥ ਰਵਰਾ ॥
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਅਮਲਾਤਿ ਕਾਰਿ ਤੁਨਾ ਪਤਾ ਕਾਰਿ ਤੁਨਾ
 ਹੋਇ ॥ ਤਾਜਿ ਅਹੰਕਾਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ ਬਿਖਾਨ ਨਤਾ
 ਹੋਇ ॥ ੧੦ ॥ ਰਵਰਾ ॥ ॥ ਅਵਾਹਿ ॥ ॥ ਅਧਿਕਾਰ
 ਕਾਰਜ ਥਾਸੁ ਸੁਖਿ ਧਾਮਾ ॥ ਤਾਤਿ ਕਵਨੁ ਦੀਸਤ ਰੋਨੀ
 ਅਮੀਰੀ ॥ ਅਥ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜੁ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਰਜ ਜੋ ਤਿਮੋਰੇ
 ਦੀਝੇ ਦਾਟਰਚੇ ਦੇ ਅਸੀ ਦਾਵੇ ਮਰਤਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਰਵਰਾ
 ਦੇਹਰਾ ॥ ਯਾਗਰਜੀਤੁ ਹੋਇ ਸਪੁਰਨਾਸਿਧਾ ਗੁਰਮਨਿ
 ਦਸਖਤਿ ਪਜੋਹਾਇ ਸਿਖੇ ਨਵੇ ਨਿਧਿ ॥ ੧੨ ॥

॥ ਰਹਗਾ ॥ ॥ ਸਾਥੀ ਲਾਘਾ ਧਰਮਾ ਰਜਸਮਾਨਰਾ ਮਕਾਰਿ
ਹੇਤ ਬਹੇਇਹੈ ॥ ਮਨਕਾ ਤਜਹੁ ਗੁਮਾਨਕਾ ਪਟਪੇ ਮਸ
ਰਖੈਇਹੈ ॥ ਗੁਰਨਾਮਿ ਤਕੜਾਹੀ ਦੀਯੋ ਜਿਵਾਲਾਹਿ
ਖਪਾਂਗਾ ॥ ਹੋਰ ਰਤਾ ਕਰੇ ਮਸਾਨ ਦਖਾ ਫਿਰ ਦਖਾਨਲ
ਗੈ ਮਾਂਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਰਹਗਾ ॥ ਸੋਰਠਾ ਗੰਘਰ ਬੈਠੈ ਹੋਇ
ਧਾਪਛਕਾ ਚੇਤਾ ਦਰਿ ਕਰੀ ॥ ਪਾਵਾਹੀ ਰੀਖਨ ਦਨਿ
ਪਿਰੁ ਰਪਸਾ ॥ ੧੪ ॥ ਰਹਗਾ ॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸਾਥੀ ਗਰਜਨੀ ਮਾਇਜੇ ਚੁਕਾਹਤਕਾ
ਜਕਰੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮੰਤਰ ਮਾਇਹੋਇਹੋ ਕਾਰਜ ਸਹੀ
ਸਾਥੀ ॥ ੧੫ ॥ ਰਹਗਾ ॥ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ

ਫਲ ਹੇਤ ਸਮੇਤ ਕੁਟ ਗਾਉ ਸਿਰਜਨ ਚਾਰਨ ਸੇ
 ਮਰੀ ਮੇਰੇ ਕਸਟ ਦੁਖ ਜਗਦੀਸ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਸੁਪਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥
 ਸਮਰੀ ਕੀ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਚਲਿਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਹਰਗ
 ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਰਸ ਹੇਤ ਚਿਤੁ ਸਾਇ
 ਨਾਮ ਨਾਥਨ ਦੁਤਨ ਨਾਥਨ ਕੀ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਹਾਇ ॥ ੨੭ ॥
 ਕੁਜੀ ਗਾਥਾ ਤੁਛੁ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾਥਨਾ ਕੀ ਮਚ ਰਜੀਸ
 ਕੁੰਮੇ ਨਾਮੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਿ ਤਾ ਮਨ ਤੇ ਫਿਰੁ ਤਾ ਨਾਮੇ ਸਦ
 ਕਸੇ ਦੇ ਨਾਮੇ ਸਰਬ ਸਾਥੇ ਨਾਮੇ ਸਰਬ ਸਾਥੇ ਨਾਮੇ ਸਰ

ਕੁਸਮੇ ॥ ੨ ॥ ਨਮੋ ਰਾਮਾ ਨਾਮਾ ਤਾ ਕਲਾਪੀ ਪਰਾ
ਸੀ ਨਾਮੋ ਪ੍ਰਿਅਮਨ ਤਾਰਤਾ ਸਰਬਵਤੀ ॥ ਨਮੋ ਜਗਤ
ਅਰਮੁਖ ਤਰਿਆਨਾ ਤਾ ॥ ਨਮੋ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਨਮੋ
ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੩ ॥ ਤਮਾਸਾ ਮਜਾਇ ਬਾ ਮਜਾ ਬਖੇਲ
ਤਰਾ ॥ ਤੁਹੀ ਕਾਰਕਰਤਾ ਕੀ ॥ ਮਾਜਰਾਤ ਤੇਰਾ ॥ ਤੁ
ਹੀ ਰਿਧਾ ਮਰਸਿਧਨ ਦਨਿਧ ਕਰਤਾ ॥ ਤੁਹੀ ਬੁਧਦਾ
ਤਾ ਸਭੈ ਲੋਕ ਹਰਤਾ ॥ ੪ ॥ ਮਹਾਜੇਤ ਤੇਰੀ ਬਾਬੀ ਮੇਰੀ
ਰਾਜੇ ॥ ਕਰੇ ਜੇ ਪਾਚ ਸੇਕੀ ॥ ਮਾਤੈ ਹਿੰਦੁ ਬੇ ॥ ਕਰੇ ਚਰਿ
ਤਮਾ ਪਾਪਾ ਪਿਤ੍ਰਿ ਪ੍ਰਾਣੇ ॥ ਲਖੇ ਜੇਤ ਕੇ ਸਜੇ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ॥

੫। ਦੇਹਰਾ। ॥ ਨਾਹਿਨਾਮੀਤਿ ਬਿਅੰਤਿ ਪੁਰੁ ਦ੍ਰਿਪਮਾਮਪਰਾ
 ਪਾਗ। ਰਮਰਾਰਿ ਚਿਤੁ ਸਿਸਾਟਿ ਮੇਕੁ ਹਤਾ ਬਿਤਾਰ ਬਿਤਾਰ
 ੬। ਦੇਹਰੀ ਜੇਤੁ ਜਰੈ ਸਬਹੀ ਜਗਰਾ ਜਤਹੈ ਸਭਹੀ ਪਟਿ
 ਮਾਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਚੁ ਮੇਅਰ ਬਿਸਨਹੂੰ ਮੇਵਿ ਸੰਕਰ ਮੇਕਠਟੀ
 ਸਸਮਾਹੀ। ਦੇਵੀ ਅਨਮੋਨ ਵਨਾਥਨ ਮੇਸਿ ਪਸਾਧਕਸੰ
 ਤਮਹੀਤ ਕਹਾਂਹੀ। ਗਬਿਅਪਕਹੈ ਸਬਹੀ ਕਿਥਿਥੇ ਮਨਤਹੀ
 ਕੇਨਾਂ ਮਜਧੇ ਜਗਤ ਪਾਹੀ। ੭। ਦੇਹਰਾ ਜੇਜਨ ਹਰਿਪੁ
 ਕੁਛੁ ਭਿਕੇ ਕਰਤਾ। ਵਰਕੀ ਸੇਵਾ। ਸੇਮਰਤਾ ਅਗਿਆ
 ਨਹੈ ਪਾਵਤਿ ਠੀਚ ਨਉਵਾ। ੮। ॥ ਸੇਧਾ ਫੂਲਨ ਮੇਜਿਮ

ਥਾਸਥਾਸੇ ਥਾਸਿ ਰੇਹਰਿਜੀਇਮਹੀਘਟਿਮਾਹੀਪਾਣੀਪ
ਕਮੇਥਤੀਮਾਜਿਮੇਰੇਤਿਮਹੀਜਗਮੇਜਗਾਣੀਸਰਗਾਂਹੀ
ਭਾਨਪੁਕਾਸਮਕਾਸਕਰੇਨਿਰਥੇਜਲਮੇਤਿਰਕੀਪਰਛ
ਹੀਗੋਰਸਮੇਪਿਤਜਾਨਾਇਮੇਪਿਤਮਾਪੁਤਕੀਸਿਭੁਹੀਪ
ਇਮਾਹੀਏ।।ਦੇਹਰਾਹੇਸੁਥਸਾਮਿਗਪਾਸਹੀਨਹੀ
ਜਾਨਤਮਾਗਿਮਾਨਾਗੁਰਬਿਨਬਸਨਪਾਵੀਹੀਦੂ
ਗੰਠਤਰੇਉਦਿਮਾਨਾ੧੦।।ਛੁਪੇਛੁਦਾਮਾਮਿਤਜੇ
ਤਿਪਕਾਸਸਕਰੇਘਟਮਾਹੀਪਸਰਬਨਿਰੰਤਰਮਾ
ਪਜਾਪਸਕਰੇਸੁਖਮਾਹੀ।।ਸਰਬਕੁਪਮੇਰੁਪਸੀਲਿਮ

ਹੀਰੋ। ਸਰਬਾਦਿ। ਸਨੋਮੇਰਿ। ਮਾਨਪਿ। ਮਾਨੋਮੇਰਿ। ਮਾ ੨੧੯
ਨਾਦੁ। ਹੀਰੋ। ਮਰਦੁ। ਪੁਰਾ। ਮਨੁ। ਸਦਾ। ਪ੍ਰਚੰਡੁ। ਕਾਰ
ਨਕਰਨਾ। ਸਿਸਰੀਤੁ। ਸਿਤੁ। ਮੀਤਨ। ਬਾਨਨ। ਬਸੀਕਟਿ
ਹਰਨਾ ੧੨। ਸਦਾ। ਪ੍ਰਚੰਡੁ। ਕਾਰਨ। ਤਰਨ
ਕਾਰਨ। ਕਰਨ। ਸਰਾਗ। ਸਿਸਰੀਗ। ਸਬਦ। ਰਚੇਦਪਾ
ਦੇਤੁ। ਸਤਗੁ ੧੨। ਸਦਾ। ਪ੍ਰਚੰਡੁ। ਕਾਰਨ। ਸਰਾਗ
ਮਰਦੁ। ਰਦਨ। ਹੀਰੋ। ਸਦਾ। ਪ੍ਰਚੰਡੁ। ਕਾਰਨ। ਸਿਸਰੀਗ
ਤਸੀਗ। ਸਿਸਰੀਗ। ਮਨਕ। ਮੀਤੁ। ਮੀਤਨ। ਹਰਨ। ਸਮਜਾ
ਕਾਰਨ। ਸਤਗੁ ੧੨। ਸਦਾ। ਪ੍ਰਚੰਡੁ। ਕਾਰਨ। ਸਿਸਰੀਗ

ਗਤੀਆਪਾਰਸਾਹਿਬ ਸਬਲਬੇਸਮਾਰਗਾਰਨ
ਕਰਨਾ। ਤੁਓਰੇਉਤਾਤਾ ਰਸੀਕਟਿਨੀਵਾਰਨਾਥਾਨਾ
ਥਤੇਰੀਸਰਨੀ ੧੩੭ ਨੰਦੋਹਰਗਾਮੋਹਿਮਾਸਰੇਤਾ
ਕੇਮੇਸੇਸਮਰਥਸਾਇ ॥ ਸਰਥਸਾਰਸਮਰਥ
ਤੁਤਾਥਨਮੀਰਨਕੋਇ ॥ ੧੪ ਕੁਥਿਤਾ। ਤੁਦਰ
ਕੇਕਰਨਹਾਰਉਪਮਾਇਪਰਤੇਰਾਕੇਤੰਨੁਮੀਤ
ਹੀਮੇਸੇਥਿਮੀਤਹੀ। ਨੀਹਚੇਕੇਗਾਵਾਤਹੇਤਾ
ਤੁਹੇਤਾਚਿਕੋਪਰਗਾਹਿਓਸਬਨੀਮੇਪਰਨਕੁਗਾਵੇ
ਹੀ। ਸੇਵਾਸੇਮਕਾਤਿਹੇਤਾਮੀਤਪਰਮਸੇਤਦੁਰ

ਸਾਮਤਿਸਗਲਯੋਤਨਿਚਮਲਸੋਮੰਤਰੋ। ਏਕਹੀਰੁ
ਤਾਯੋਗਨਤਾਕੇਤਦੁਕਾਯੋਤਨਤੋਲੋਨਮਾਯੋਸੋ
ਮੀਰੰਤਏਕਤੰਤਾਹੋ। ੧੫। ਏਕਹੀਰੁ। ਏਕਹੀਰੁ।
ਰਤਹੋਥਿਕਾਤਥਿਨਨਰੋ। ਇਹੀਨਸਾਨਿਨਏਕ
ਰਾਧੀਮੋਮਨਦੁਗੁਤਾਥੇਇ। ੧੬। ਏਕਹੀਰੁ। ਏਕਹੀਰੁ।
ਪਾਕਰਿਨੁਰਹੁਰਸਦਰਹੁਏਕਹੀਨਾਮਸਦਰ
ਹੁਰੋ। ਗਰਿਤੁਸੋਥਿਤੁਸੋਪਾਰਿਥਿਮਾਨੁਥਿਏਸਤਮੀਰ
ਤੁਥਿਟਸਦਰਹੁਰੋ। ਤੁਥਿਸੋਥਿਨੀਸੋਥਿਥਿਚਾਰਥ
ਹੋਲਗਾਮੋਚਨੁਰਾਤਿਸੋਕਹੁਰੋ। ਥਾਹਿਮੰਤਮਹਾਪਦ

ਕੀਉਪਮਾਨੀਚਰੇਕਰਕੇਤਿਹਕਰਗੁਰੇ॥੧੧॥ਨਿਦਰ
ਰਾਕਰੀਨਿਹਚੇ॥ਨਾਮਸੋਮਾਦਰਨਮਨਮੇਮਾਨ
॥ਲਾਗਰਹੇਪੁਤਪੋਮਾਦਰਨਕਵਲਸੋਧਿਮਾਨ
੧੮ ॥ਦੇਸਾਸਧਿਮਾਨਿਕਰਧਰਨੀਪਰਕਮਨ
ਮੇਸਾਧਿਨਾਰਾਮਾਗਾਹੀਰੋ॥ਅੰਗਨੀਕਰੀਤਾ
ਗੀਧਿਨਾਕਰਤਾਗਾਹੀ॥ਸਭੁਦੁਖਹਰੀਰੋ॥ਜੋਤ
ਸਥੇਜਗਮੇਜੋਹਰਤਿਹਕੀਉਪਮਾਸਥਮੇਸ
ਟਿਕਰੀਰੋ॥ਨੇਸੇਧਿਮੀਤਨਾਮੀਤਕਰੀਕਤਹੁ
ਸਭੁਖੇਜਤਖੇਜਾਹੀਰੋ॥੧੯॥ਨਿਦਰਗਾਹੀ

ਤਕੋਰਾਨੇਕਭਨਜਿਪਾਮਾਪੁਰਾਮਪਾਗਾਦਰਚਰ
 ਨਾਤਿਨਸਬਕੀਦੇਭਾਨੇਕਰਤਾਰਾ ੨੦ ਸਤਿਗੁਰੀਚੰਦ
 ਜੁਨੇਪੁਰੁਸੋਈਮਵਦਨਕੋਈਤਾਰਿਬਿਨਾਕਿਹਕੋਕ
 ਹੀਮੋਸਰੁਕੀਗਤਿਜਨੇਸੋਪੁਰਾਵਾਨੇਪਰਖਸੋਨੇਸੋ
 ਲਹੀਮੋਸੋਈਗੁਰਦਾਤਾਮੁਕਤਿਪਠਾਤਾਸੋਪੁਰੁਜਤ
 ਸੰਤਜਨਾਦੇਕਸਭਸੁਆਮੀਮੰਤਰਿਜਾਮੀਸਿਮਰਤਾ
 ਤਸੁਖਹੋਇਮਨਾ ੨੧ ਨਵਦਰਾਸੁਖਉਪਜਤਹੋਨਾਮ
 ਤੇਸੁਖਸਨੀਮਿਤਾਤਾਜੇਥਿਕਾਰਕਰਤਾਰਨਾਪਿਮਾਨੀਅੰ
 ਤਾਰੇਧੀਰਪ੍ਰੀਤਿ ੨੨ ਸੁਖਾਸੋਕਾਰੀਤਪ੍ਰੀਤਿਅ

ਨੀਤਤਤੀਵਕਾਵੈਨੇਰੋ। ਹੋਤਪਕਾਸੀਵਸਾਦਾ
ਸੁਖਮੇਸੇਨਾਮਨਯੋਮਨਮੇਰੋ। ਤੁਹਿਬਿਨਾਸੁਖਹੋਨਕ
ਹੁਸਮੇਸੇਚਤੁਮੇਸਾਨੁਹੁਸਦੇਰੋ। ਏਕਹੀਨਾਮਭਿਨਾ
ਤਵਾਰਥਿਕਾਰਿਸਬੈਕਵਕਾਜਨਤੇਰੋ। ੨੩ ਵਿਚਾਰਾ
ਸਥਾਥਿਕਾਰਸੰਸਾਰਮੇਉਪਜਤਰੋਨੀਤਨੀਤਾ। ਤਿਅ
ਗਤਿਹੋਤਿਹਸੰਤਤਨਕਾਰਿਸਾਤਗੁਰਸੇਮੀਤਾ। ੨੪
ਮੇਯਾ। ਦੁਗਤਿਥਿਕਾਰਿਸੁਖਾਇਹੀਕਾਰਿਏਕਨ
ਮਸਦਗਹੀਮੇਰਹੀਮੇਸਾਤਿਸੰਗਨਿਸੰਗਮਨਾ
ਉਪਜੇਸੁਖਾਰੀਮਾਨਸਦਾਲਹੀਮੇ। ਮਾਮਤਾਤੁਜੇ

ਮੋਹਾਥੀਮੋਹਬੁਏਨਰਨਾਮਾਥੀਮੋਹਤਿਨਰਨੀਮੋਹ ੨੨੨
 ਗਾਹੀਮੋਮਬਏਕਥਿਨਚਾਨਾਨਸੁਦਤਕੋਤਮਕ
 ਹਾਂਸਹੀਮੋਮ ੨੫ ਏਹਰਾਗਰੀਉਸਹੀਮੋਜਮਤ
 ਸੁਭੋਜਪੀਮੋਕਰਤਾਰਗੁਨਾਮੁਕਤਿਕੁਏਨਰੀ
 ਸੋਇਜਿਨਾਮੰਤਕੁਈਏਕਧਨਾ ੨੬। ਸੋਇਕਾ
 ਪਤਕੋਹੇਤਸੁਚੇਤਕੁਏਸੁਕਾਰੀਓਨਰਨਾਮਨਾਰਥਿ
 ਨਕੁਈਮੋਕਾਰੀਧਿਮਨਾਰੀਏਕੁਗਵਾਨਜਪਿਥਿ
 ਹਰਿਨਾਮਤਥੋਸਾਧਿਮਾਈਗੁਜਗਏਜਮਦੁਤ
 ਸੁਖਮਨੁਪਨਿਰਤਥੋਗੁਨਗਾਈਮੋਸੋਪਾਤਿ

ਤਉਧਾਜਗਤਮੇਏਕਰਤਾਤਉਏਬਡਿਆਣੀ॥੨੧॥੩॥
ਦੇਹਰਾਅਹੰਕਾਰਮੀਜਨਮਕੇਕਰਤਬਹੁਤਿਅਪ
ਰਾਧਾਅਕਤਿਕੀਓਤਿਹਾਛਨਕਮੇਬਡੇਗਰੀਬਨਿਵ
ਜਾ੨੮॥ਜੇਯਾਗਰੀਬਨਪੀਤਕਰੀਗਨਿਕਾਮਨੀਕ
ਤਾਜਿਆਨਮਜਤੁਈਹੋਪੁਰਨਪੀਤਕੀਏਗਤਿਹੋਸ
ਰਬਪਾਨਿਵਸਸਸਾਖਗਹੀਹੋਪਾਦਨਨਾਮਪੁਨੀ
ਤਨੀਉਸਨਿਤਾਹੀਕੇਨਾਮਕਲਯਜਤੁਈਹੋਤਸੀ
ਬਿਚਾਰੀਬਿਚਾਰਤਹੋਸਬਮੇਖਨੁਮਾਰੇਪਠਾਈਨ
ਈਹੋ॥੨੯॥ਦੇਹਰਾਸੁਮਦਾਰੇਹਿਤ

ਓਰੈਨਦਿਨਨਾਮਾ ਕੇਤਕ - ਕਰਿਪਾਚਿਮੁਇਨਹਿਪ ੨੨੩
 ਵਤਿਸਿਸਰੰਗਮਾ ੩੦। ਇੰਦੁਜੋਨਰਾਜਾ ਏਕਹੋਤਾ
 ਗਿਆਮਾਨੀਬਰੂਮਹਾਂਮਾਤਿਸੋਤਾਅਗਾਨਿਅਹਾ
 ਰਥਹੁਤਓਨਦੀਨਾਪਨ-੮ ਨਕੇਤਕਬਿਪਕੀਨਾ
 ੧੩੧। ਹੋਮਜਗਾ ੮. ੮. ਮਪਾਰਗਾਬੇਸੀਤਕੇਭੁਯੋ
 ਹਾਰਗਪਰ ੩੦ ਸਬਜਗਨਬਖਾਨੈਕਰ
 ਰਕੇਭੁਦਨਜਾਨ ੩੨ ਜੋਹਰਿਕਰੇਕਰਾਵੇਸੀ
 ਈ ੩੩ ਕੇਭੁਦਨਜਾਨੈਕੇਈਅਸੀਅਗਾਮਪਰਖੁਰ
 ੩੪ ਗਾਤਾਕੇਭੁਦਨਕਿਨਹਿਬਿਚਾਰਾ ੩੩ ਚੁਹਰਾ

ਸਿਮਰੀ ਦੇ ਹਸਨ ਹਸਬ ਗਯੋ ਦੇ ਵਦ ਰਸੇ ਇਸ ਬ
ਰਨਤਤਾ ਹੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨ ਹੁਥਾਤ ਸਬ ਕੋਇ ੩੪॥
ਕੀਥੁਤਾ ਪੀਨ ਕੇ ਪਤਾ ਪੜ੍ਹੇ ਨ ਦੇ ਵਤਾਨੁ ਮਾਰੇ
ਇਸ ਮਾਰੇ ਜਾਇ ਮਾਰੇ ਮਾਇ ਮਰਸਰਾਇ ਚਰਨ
ਬੀਪਨਾ ਕੀ ਚਿਟਲ ਗਯੋ ਮ ਹੀ ਮਾਹਾਂ ਸਕਤਿ
ਕੁਟੀ ਮੇਰੀ ਕੀ ਚਿਨਾਇ ਚਾਰ ਕਛੁ ਬਿਗਾਮ ਚਿਨਤ
ਹੀ ਚਿਟ ਕਰਤੇ ਹੀ ਮਹੀ ਕਾਰਨ ਰਤੇ ਦੀ ਚਿਨ ਕਾਰਿ
ਜਰ ਕੀ ਜੋਨਿ ਧਾਰ ਪਸਨ ਮੇ ਮਿਲਾਇ ਨੀ ਚਿਨ ਮੇਰੇ
ਰਲੇ ਪਨਾਂ ਮੁਸਿ ਮਰਸਨ ਮਾਠੇ ਜਾਮ ਬਿਨਾਂ ਮਤਾ

ਹੀਰਾ ਸਕਰ ਜੀ ਬਨ ਕੇ ਦੀਓ ॥ ੧੩੫ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਇਹ ਦੋ ਨਰਾਜਾ ਬਡੇ ਕੀ ਨੇਗਾਰ ਬਾਮਹਾਰਾ ਤਾਰ
 ਰਕੇ ਜਰ ਕੀ ਕਰਨ ਪਾਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕੀਯੋ ਤੁ
 ਸੇ ਬਨ ਮੇ ਇਹ ਦੋ ਨਕਰਤ ਕਲਿ ਲਡੇ ਲਖੇ ਲਤ ਮ
 ਰੁਲ ਜੇ ਸਮਧਾ ਸੰਗ ਹੋਓ ॥ ਕਰਤ ਸੁਭ ਵਜਾਇ ਪੇ
 ਠੇ ਜਲ ਮਧਾਇ ਤੰਦੂ ਦੇ ਗਹਿਰ ਰਨ ਤਾਂ ਹੀ ਮੇਰ
 ਨਿਰਮੇਲਾ ॥ ਤਾ ਸਮੇ ਸੁਭੇ ਤਚੀ ਤਾ ਮਤਾਰਿ ਸਿਕਰੀ
 ਪਰੀਤਿ ਲੀਨੇ ਮੁਖ ਤਾਂ ਹੀ ਛੁਟਿ ਚਰਿ ਪੁਤੇ ਜੀਗਾ ਨਾਮ
 ਕੇ ਪਰਤਾ ॥ ਮਾਪ ਮਾਪ ਹੀ ਸੋਹਾਇ ਭੁਭ ਕਾ ਦਿਤਾਰ

ਰਾਜ ਕਰਕੀ ਬਨ ਕੀ ਦੀਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਇਹ ਦੂਰ ਨ ਰਾਜਾ
ਬਰੇ ਕੀ ਨਿਗਰ ਬਖਸ਼ਾਹਾ ॥ ਤਾ ਕਰਕੀ ਜਰ ਕੀ ਕਰ
ਨਹਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕਾਥੀ ਤਾ ॥ ਸੇ ਬਨੀ ਮੇਇ ਦੂ
ਦੇ ਨ ਕਰਤ ਕਲ ਲੋਲ ਲਖੇ ਲਤਾ ਮਰੁ ਲਜੇ ਸਸਪਾ
ਸੰਗੇ ਕੀ ਓ ॥ ਕਰਤ ਸਭ ਵਜਾਇ ਪੁਰਨ ਲਮਪ
ਧਾਇ ਤੇ ਦੂਰੇ ਗਾਰਿ ਚਰਨ ਤਾਂ ਹੀ ਮੇਰਨ ਹੀ ਮੇਲੀ ਓ
ਤਾ ਸਮੇ ਸਚੇ ਤਚੀ ਤਾ ਮੀਤਾ ਰਿਸੀ ਕਰੀ ਪਰੀ ਡਿਲੀ ਨ
ਮੁਖ ਤਾਂ ਹੀ ਦੂਰੇ ਓ ਰਿਪ ਤੇ ਜੀ ਓ ਨਾਮ ਕੇ ਪਰਤਾਪ
ਆਪਾ ਆਪੀ ਸਹਾਇ ਦੂਰੇ ਕੀ ਦੂਰ ਤਾਂ ਹੀ ਨੀਰੀ

ਤੇ ਸੁਕਤ ਭੇਜ ਕੇ ਦੀਓ ॥ ੩੧ ॥ ਨਿਰੰਗ ਅਨਧਰਮ ੨੨੪
 ਮਕਰਭਾਵਨੀ ਸਿਮਰਤ ਹੋ ਨਰਸੇਇ ॥ ਪਾਤਿਤ ਭਯਾਨ
 ਨਨਾ ਮਹੇ ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਬ ਕੇਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੋਧਾਗ ਭਿੱਖੀ
 ਮਜਪੈ ਸਬਾ ਸੁਰਾਮਾ ਸਰੋਏ ਕਾਤਿ ਹਾਰੇ ਰੁਨੀ ਹੋ
 ਜੋ ਲੇਖੇ ਸਾਸਨੀ ਵਾਸਕ ਹੋ ਤਵ ਨਿਸਾਖ ਜੋ ਤਾਤਿ ਹਾਰੇ
 ਬਨੀ ਹੋ ॥ ੩੩ ॥ ਚਿਜੋ ਕਹੇ ਸਬ ਜਾਨਤ ਹੋ ਚਿਥੋ ਟੇਖ
 ਰੇ ਸਬ ਤੋਹਿ ਜਾਨੀ ਹੋ ॥ ਤੋਰੇ ਬਿਚਾਰ ਮਾਧਾਰ ਮੋਹੀ ਮ
 ਨ ਮੇ ਸਬ ਕੇ ਤਹੀ ਏ ਕਥਾਨੀ ਹੋ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਰੰਗ ॥
 ਸਾਬਕੇ ਸੁਆਮੀ ਏ ਕਹੇ ਤਾ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਕੇਇ

ਅੰਤਰੀਖਿ ਮਾਪ ਕਰੁ ਜੇ ਸਥਾ ਹਿ ਪੁਰਨ ਸੋਇ ॥ ੪੦ ॥ ਸੋ
 ਘਾਤ ਕੀ ਮੇ ਸਥਾ ਜੇ ਤਤਿ ਹਾਰੀ ਬਿਚਾਰੀ ਤਿਹਾਰੀ ਕਿਨ
 ਕੀ ਹਕੀਕੀ ਮੇ ਘਾਤ ਕੀ ਮੇ ਬਲ ਮੇ ਬਨ ਮੇ ਘਨ ਜੇ ਤਚ
 ਮਕਤ ਹੀ ਚਹੀ ਮੇ ਘਾਟ ਮੇ ਤਮੇ ਬਟ ਮੇ ਬਨ ਰਾਇ ਮੇ
 ਤੇ ਬਨ ਰਾਇ ਹਰੀ ਹਰੀ ਮੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰੁਟੇ ਕਾ ਮੇ ਨ ਕਰੀ
 ਏ ਜਨ ਕੀ ਉਨ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ਵਹੀ ਮੇ ॥ ੪੧ ॥ ਵੇਹਰਾ
 ਹ ਕੀ ਉਨ ਕਰੇ ਕਰਤਾ ਰਜੇ ਰਾਹੇ ਸੋਈ ਕਰੇ ਨ ਰਕੇ
 ਹੀ ਬਿਚਾਰੇ ਨਾਇਵ ਸਗੁਨ ਉਚਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਸੋਇ ਘਾ
 ਮੇ ਸੇ ਜਧੋ ਨਿਹਚੇ ਕਰੇ ਨ ਰਨ ਸੁਖ ਨੀਤਿ ਮਹਾ ਪੁਰੁਟੇ ਰਾ

ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਬੀਤ ਨ ਜ ਤ ਕ ਹੀ ਪੁ ਪ ਜੇ ਸੁਖ ਗਿਆਨ ਸੁਖ
 ਤ ਮੀ ਪੇਗਾ ਜੋ ਤ ਪੁ ਕਾ ਸਨਿ ਵਾਸ ਸਟਾਹ ਰਿ ਕੇ ਚਰੇ
 ਤ ਸੁਰੇ ਤਾ ਵੇ ਸਾਗੇ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰ ਮਾਧਾਰ ਕਰੇ ਗੁ
 ਰ ਸਾਭੁ ਰੇ ਤ ਬਰੇ ਤ ਨਿ ਬੇਰਾ ॥੪੩॥ ਵੇਹਰਾ ਸੋਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖਾ ਬਿਨ ਨ ਰਨ ਹੀ ਰੇ ਤ ਬਿਧਾਰ ਲਗਾ
 ਤਾ ਫਿਰ ਦਰ ਕੀ ਗਯੇ ਵੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪੪॥ ਸੋਚਾ
 ਜਾਨਤ ਹੈ ਸ ਬਹੀ ਜਗਰੀ ਤ ਸੁਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ਕਛੁ
 ਪਾਰਨ ਪੰਓ ਰੇ ਮਨਸਾ ਬਿਨਾ ਗਰ ਕੇ ਰਿਤ ਕੇ ਸੁ
 ਕੇ ਜੋ ਤੀ ਜੋ ਤੀ ਮਏ ਕੋ ਜੋ ਸਿਮਰੇ ਸੋਈ ਪਾਰਪਰੇ

ਨਰੀਮੇਸੇਬਿਚਾਰਸਦਾਗਨਰਾਯੋਗਨਗਮਮਧਾਰਾਮ
ਪਾਰਕਥਾਸਾਨਨਿਛੁਗੁਥਿਕਾਰਕਮਟੇਯੋਭਮਵਿਹ
ਗਾਤਾਜਿਥਿਕਾਰਸਸਾਰਕੇਸਰਨਤਾਹਿਚਿਤਮਾਨ
ਮਾਨੀਦਿਨਉਰਰਾਮਨੇਕਗਾਨਗਤਮਰਤਿਕੇਧਿਮ
ਨਾ ੪੬ ਗਏਯਾਪਾਰਕਥਾਮਮਰੀਮਸਦਾਕਾਰਤ
ਸੁਖਕੇਸਬੋਰਤਹੀਹੀਸੋਮਰੇਹਾਰਸਤਾਇਕਤਮ
ਨਿਤਾਜਪਤਾਥਿਮਤਸੁਣੀਹੀਲਾਸਚਲੇਕੁਥਿਕਾ
ਰਤਜੇਜਿਨਕੇਮਨਮੇਕਛੁਸੁਪਹੁਈਹੀਜਗਤਿਪ
ਤਾਪਮਿਟੇਸਬਤਾਪਵੇਪੁਰੁਜਾਪਸੁਣੇਕਛੁਈਹੀ

॥੪੭॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਲਾਲ ਦਲੀਤੁ ਬਿਕਾਰ ਤਤੁ ਜਿਹੋ ॥ ੨੨੫ ॥
 ਅਨੇਕ ਅਨੰਦ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਾਇ ਹੀ ਜਾਨੀ ਮੇਰੇ ॥
 ਰੋਮਨ ਕੀ ਚਿੰਟਾ ॥੪੮॥ ਸੋਯਾ ਨਾਇਕ ਲਾਗੇ ॥
 ਕਹੈ ਸਬ ਹੀ ਨਿਰਨਾਮ ਪੁਨੀਤੁ ਮਹਾ ਪੁਰਤੋਰੇ ॥ ਜੋਤ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਚਹੀਦਿ ਸਾਰੇ ਕੀ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਾਨੀ ਹਾਰੇ ॥
 ਮੇਰੇ ॥ ਦੁਤ ਨਮਾਗ ਨਿਵਾਰਾ ਤਿਹੇ ॥ ਮਰ ਸੇਵਕ
 ਸੀਤਾ ਤਿਹੇ ਸੀਗ ਨਿਰੇ ॥ ਯਾ ਜਨ ਕੀ ਪਤਿਗਾਥੀ ਪੁਰ
 ਸੁਦੋਹ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ਚਰਨ ਚਰੇ ॥੪੯॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੁਖ
 ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਮਾਹਿਰੇ ॥ ਇਸਰ ਬਸ ਪੁਰੀਤਾ ॥

ਸਿਸਾਦਿਨਸਿਸਾਰੈਨਾਮਕੋਰਟਤਿਰਹੈਕਪਰੀਤਿ
ਪੁਸਤਕਾਗਯਾਜਾਮੇਚਾਰਿਨਾਮਪੁਤਤਕ
ਜਨਪਰੀਤਸਿਧੀਸੁਖਪਾਵੈਗੋਸਾਰਿਜਾਤਾਇਹ
ਤਸਦਗੁਰਗੰਗਾਨਾਥਨਾਕਰੁਕੋਤਿਤਾਵੈ
ਮਾਯਾਸਰਖਮਨੁਪੁਤਗਤਮੇਸੁਰਖਦੇਖਾ
ਲਲਾਦਾਵੈਗੋਗੰਗਾਨਾਥਸਾਰਗਵਾਗੰਗ
ਮੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਤਾਰਨਾਮਾਵੈਪੁਨ੍ਹਨੇਹਰਗਾਗਰਿ
ਕੋਨਾਥਸਾਰਗੰਗਪਰਤਮਜਮੰਤ੍ਰਸਾਰਾਮਾਯਾਮੇ
ਤੁਸਿਧੀਕੋਰਕੋਰਤਨਾਗੰਗੀਚਾਰਾਪੁਨ੍ਹਨਿਦ

ਨਹੰਦੁ ਮਰਗਾਇਗਾਘਤਸਰਗਾਜਗਾਸੇਈਯਕੁ ੨੨੯
ਜਨਹਾਰ ਸਿਨਾਮੋਰਨਕੇਈਸੇਮੋਸੇਧਾਨੀਘਸਮਹਮ
ਗਗਾਗੁੰਕੀਸਿੰਧੁਮਮਰਾ ਤਾਗਮਾਪਰਮਪਾ
ਗਾਗੁੰਕੀਸਿੰਧੁਮਮਰਾ ਤਾਗਮਾਪਰਮਪਾ
ਈਸੁਰਸੀਘੀਬਹੁਬਿਪਰੰਗੀਬਿਧੁਤੁਤਹੈਮਤਿਰ
ਜਾਸੀ॥ ਕਰਤੇਮਥਸੇਵਾਮਨਜਨਦੇਵਦੇਵਨੇਕਨਤੇ
ਵਸੇਸਹਮੇਮੋਗਾਗੀਮੋਮਚਰਣ ੨੨੯ ਸੁਤਿ
ਗੁਰਕੀਤਉਉਧਮਾਤਿਹਕੀਕਹੀਐ॥ ੫੩੨
ਹਰਗਸਤਿਸੀਗਾਤਿਮੇਪਾਣੀਮੋਕਰਨਚਰਕ

ਭੇਦੁ ਪੁਰਨ ਜਨਮ ਭੇਦੁ ਤਰਿ ਤਵੁ ਭੇਦੁ ਟੈ ਗੁਰ ਦੇ
ਦਾ ॥ ੫੪ ॥ ਸੇ ਦੁਆ ਸੇ ਸੇ ਸੇ ਬਿਤਾਰ ਕਰ ਕਾ ਨਮੀਤ
ਗਿਰੇ ਕੁਮਾਰੁ ਤਿਸੇ ਦੀ ਬਿਪਕੀ ਜੀ ਸਤ ਨਾਮੇ ਸ
ਭੇਤੁ ਨ ਦਾਸ ਬਿਤਾਸ ਸਤਾਤ ਹਾਂ ਨਾਮੁ ਜਾਪੀ ਜੀ
ਦੇ ਕਹੀ ਕੇ ਕਾਨ ਕਾ ਦਸ ਨਾਮੁ ਜਾਪੀ ਜੀ
ਖੇਤੁ ਜਿਨੀ ਜੀ ਪਰਿ ਮੁਕੀ ਠਿਕਤ ਹਾਂ ਨਹੀ ਮੇਰੇ
ਨਾ ਕਾਰ ਕਾ ਬੇਦ ਕੇ ਨਹੀ ਜੀ ॥ ੫੫ ॥ ਦੇ ਕਰਾ ॥
ਅਮਰ ਕਰਿ ਨਾ ਤਿਕਰੁ ਬਿਰਪੁਰ ਕਾ ਹੇ ਰਿਪੁਰ
ਪਨੀ ॥ ਕਰਨ ਹਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇ ਦੇ ਸਕਲ ਸਤੁਤਾ ਕੀ

ਪਦਗਾਇਗਾਪਤਸਚਾਨਕਚਾਸੇਈ।ਕਰ
ਨਹਾਰਕਿਨਮੇਰਨਕੇਈ।ਮੇਸੇਪਨੀਪਸਮਹਮਰ
ਚਾਗੁਕੀਸੇਤੁਮਪਰਮਪਾਰਾਮਪਰਮਪਾਰਾ
ਕਹੁਬਿਸਥਾਰਾਵਾਰਨਪਾਰਾਸੇਸੁਮਮੀਸੇਈ
ਸਤੁਸੰਕੀਕਹੁਬਿਪਰੰਕੀਸੁਖਦੇਤਾਹੈ।ਮੀਤਰਜ
ਮੀਗਰਰਤੇਸਬਸੇਵਾਮਨਜਦੇਵਨੇਕਨਉਦੇਸ
ਸਹੀਭੋਗਗੁਰਿਭੋਮਚਰਨਸਰਗੀਸਤਿਗਾਰ
ਜੀਤਉਉਪਾਗਤਿਹਕੀਕਹੀਭੋ।ਪਤੁਦੇਹਰਾ
ਸਾਤਸੰਕਾਤਿਭੋਪਾਈਲੇਕਰਨਹਾਰਕੇਉਦਾਪੁ

ਰਨਜਨਮਓਦੋਤਕਾਂ ॥ ਭੁਵਰੁਟੈਗਾਰਦੇਵਾ॥੫॥
ਸੇਸੇਸੇਬਿਰਾਰਕਰੇਮਨਮੀਤੁਗਿਰੇਕੁਮ
ਉਤਸੇਈਬਿਧਕੀਜੀ॥ ਸੰਤਨਮੇਸਥਹਤਨਿਵਾ
ਸਥਿਲਾਸਸਦਾਤਹਨਮਜਪੀਜੀ॥ ਏਕਹੀਰੇ
ਗਾਨਾਵਸਦਾਸੁਜਹਾਜਪਜਪਥਿਥੇਤੁਜਿ

ਗਲੀ

ਮੰਤਰਾ ਤਾਤਾ ਵਿਥੈ ਨਾਮ ਅਚਰ

ਸਨ ਕਰਨ ਨਾਮ ਅਮਰ ਮੰਤਰ ਪਰਮੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ

ਨਾਮ ਬੰਧੋ ਗਸਰ ਤਸਬੀਬੀ ਰਾਹ ਰਹੂ ਚਿਸ ਬੰਧੋ

ਤੁਝ ਕਾ ਬੋਲਾ ਰਾਹੀਂ ਨੀਕਾ ਨਿਰਾਸ਼ ਪਲਾਜ

ਨਤਮੀ ਸਰੋ ਗੇਥੇ ਧਕਾ ਸਜ ਕਾਪਰੀ ਓਨ੍ਹ ਪਨ੍ਹ

ਰਨ੍ਹ ਕੁਮਰੇ ਗਾਓ ਓਚਰੰਤ ਨਾਮ ਅਨਿਦਿ ਨਾਮ

ਦ ਮਾਇਆ ਮੰਤਰ ਤਿਨ ਜਨ ਲੋਭੋ

ਤੁਨ ਮਨ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਗਈ ਕੀ ਓਸੁਨ ਮਖਾਸਾ

ਛਾਡਿ ਦੀਓ ਜੰਗ ਰਸ ਬਏ ਕਨਾਮ ਪੁਤਰ ਮਾਝ
ਪਦਮ ਲੋਟ ਨਛੁਟਾ ਬਿਨੁ ਰੁਗਤ ਨਰਮ ਕਾਤਿਨ
ਪਾਵੈ ਮਾਰਿ ਮਰਿ ਜਨ ਮੇਜ ਗਾਮ ਮਾਵੈ ਰੁਗਤ
ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਹੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨ ਹੀ ਹੋਤ ਨਿਬਿ
ਗਾਹੋਤ ਨ ਬੇਰਾ ਨਰ ਨ ਹੀ ਤੇਰਾ ਬਿਨੁ ਰੁਗਤ
ਉਪਚਖੈ ਰੋਗ ਹਰਿ ਰੋਜ ਸੁਖਿ ਜੇ ਕੁਖਤ ਜਿਨੀ
ਮੀਮਤ ਪ੍ਰੀਤੋ ਪਿਆਮਾਨ ਧਰੋ ਤੁਓ ਜੋਤ ਸਾਮਾਵੈ
ਨਉਗੀ ਕਾਪਾਵੈ ਮਨ ਕਾਰਿ ਮਾਵੈ ਸੋਸੇ ਕਾਗੁਰਵੈ

ਵੇਦਾਦੀਤਿਉਨਰਖਾਈ। ਮਮਦਸਪਸਿਉਇ
 ਪਉਦਾ ੫੬ ॥ ਵੇਦਚਰਾ। ਤਾਇਆ। ਰਿਖਿਕਾਰ
 ਸਤਗੁਰਕੀਸੇਵਾਰਹੈ। ਗੀਟੇਸੁ। ਮਾਦਨਜਾਨ
 ਏਕਨਾਮਮਨਮੋਧੈ। ॥ ੫੭ ॥ ਸੁਖੈਲਾ। ਨਿਸਦਿ
 ਨੀਸਮਰੇਨਾਮਕਿਮੁਰਖ। ਕਾਦਾਰੈ। ਤੇਰੈ। ਮਾਦਸ
 ਰਜਾਤ। ਤਿਹਾਤ। ਚੁਕਤ। ਕਿਉਦਾਦਰੈ। ਯਾਹਿਦਨੀ
 ਮਾਦਿਨਚਾਰਾ। ਏਨਰਸਰੀਜੀ। ਮੋਜੀ। ਛੁਡੈ। ਰਿ
 ਕਾਰਮਾਪਾਹਨਾਮਜਪਲੰ। ਜੀ। ਮੋ॥ ੬੮ ॥ ਵੇਦਚਰਾ
 ਜਸਪਉਕਕੇਨਕਰੈ। ਕਨਮੋਰੇਤਚਿਪਾਠਾ। ਕੁਰਾ

ਤਾਥਿਨਾਜਾਨਤਸਕਲਚਉਰਸੀਥਿਸਥਾਚਵੈਰ
 ਗਦੇਯਾਜੋਜਗਹੋਪਾਤਪਾਲਤਹੈਕਰਤਾਸਥ
 ਕੇਤੁਹੀਏਕਸਮਾਨੈ। ਚੇਰਨਸਾਹਨਪਸ਼ੁਨਮੇਪਾਨ
 ਨਜੀਸਥੈਹਾਰਏਕਸੇਜਾਨੈ। ਤਾਹਿਜਪੇਸਥਹੈ
 ਤਮਨਕਰਦੇਖਥੀਚਾਰਸਚੇਤਨਹਾਰੈ। ਏਕਹੈ
 ਕੇਜਸੁਗਾਵਸਦਾਸੁਰਤਾਜਗਮੇਇਗੁੰਤਬਖਾ
 ਨੈ। ੬੩। ਚੇਰਦਾਜੋਸੇਸਸਤਕਮੇਪਾਰਿਓਭਿਧਿ
 ਓਸੁਸਿਪਨਹਾਰਾਤੇਜੋਹੈਪਰਾਸਹੈਦੇਖਉਸੇਚ

ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੬੪ ॥ ਸੋਚਿ ॥ ਜੇ ਸੁਰਤ ਜਗਮੇ ਅਉ
 ਕੇ ਕੀਏ ਤੇ ਸੁਰਤ ਉਹ ਕੇ ਅਜ ਕੀਨੋ ॥ ਜੋ ਪਨਿ ਵਾਰ
 ਬਿਚਾਰ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦੇ ਕਰੀ ਨਾ ਮਾਰਿ ਦੇ ਜਾਪ ਲੀਯੋ ॥
 ਛੁਰਦੇ ਪਪੀਚ ਸਭੇ ਗਹਿ ਸੰਤ ਨ ਸੇਵ ਸੁਧਾਰ ਸੁ
 ਪੀਨੋ ॥ ਪੀਤਿ ਰੁਲੀ ਹਰਿ ਕੋ ਹਿਤ ਕੀ ਬਿਨ ਤੇ ਸਭ
 ਕਾ ਮਕਾਮੀਨੋ ॥ ੬੫ ॥ ਸੋਚਿ ॥ ਕੀਏ ਸੁਰਬ ਸੁਖ
 ਮਾਨ ਪੀਤ ਰੁਲੀ ਉਹ ਨ ਮਕੀ ॥ ਸਿਟਹੈ ਮਾਦਨ
 ਜਾਨੇ ਮੇਸੇ ਸਿਮਰਨ ਸਾਰਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਸੋਚਿ ॥ ਗਾ
 ਦਸਦਾ ਮਨ ਰੇ ਪਰੁ ਕੇ ਗੁਨ ਮੇਸੇ ਸਮਾ ਛੁਰਹਾਥ

ਨਮੋਤੀਮੇਸ਼ੀਚੇਤਸਚੇਤੁਪਸੁਨਿਰਾਮਕੇਨਮਾਥਿਨਾ
ਪਛਤੋਹੀ। ਜਗਬਿਖਮੇਰਚੇਰੁਚਸੇਸੁਨਿਸੋਥਿਖਮਾਤੁ
ਹਿਕਜਨਮੇਹੀ। ਛਾਡੁਬਿਕਾਰਮਧਾਰਕੀਓਇਕਏਕ
ਹੀਸੇਵਸਦਾਸੁਖਪੇਹੀ ੬੭ ਸਦੇਯਾਸਰਬਸੁਖਉ
ਪਜਾਤਿਮਨਕਾਰਿਸਤਗੁਰਕੀਸੇਵਾ। ਸਤਿਸੰਗਤਮੇਪਾ
ਣੀਮੇਪਰਪੁਰਨਗੁਰਦੇਵਾ ੬੮ ਸਦੇਯਾਪਰਪੁਰ
ਨਗੁਰਦੇਵਮਿਲੇਸਤਿਸੰਗਮੇ। ਗੁਰਪੁਰਗਹਿਚਸਰਬ
ਕਏਕਹੀਗੀਗੀਮੇ। ਸੁਨਿਤਕੇਉਪਦੇਸਰਿਦੇਜੇਆਵਹੀ
ਜੀਪਿਥਪਾਥਿਪਾਥਨਾਸੰਜੋਗਕਵਨਜਨਪਾਈ ੬੯
ਸੋਰਠਗਾਥਿਨਾਥਿਪਨਾਸੁਨੀਮੀਤਕਰਨਸੁਨੇਕਸਿਕ

ਹੀ। ਭੁਰਮਤੁ ਗੁਰਗਥੁ ਦੇਖੀਤ ਦੇ ਕੰਟਰ ਸਗੁ ਦੰਦੇ ਦੁਖਿ ॥ ੨੨ ॥
 ਨਾ १੦ ਅਸੀਸੁ ॥ ਭੁਰਮ ਕਈ ਬਾਰ ਛੇਰਾ ਅਥੁ
 ਅਇਓ। ਸਿਨ ਪੁਰਨ ਪੰਨ ਪਤਾ ਪਦਰ ਸਗਾਰ ਪਾਇਓ
 ਸਿਨ ਸੇ ਸਗਲ ਕਲੇ ਸਗਰ ਮਭੁ ਬਿਗਾਇਓ। ਜੀ ਦੇ ਕ
 ਹੀ ਦੇ ਕਾ ਮਰਾਧ ਦੇ ਕੇ ਹੋਇ ਗਇਓ ॥ ੧੧ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਤਿ ਪਾਤਿ ਓਤ ਹਾਂ ਕਾਰਿ ਸੰਤ ਨ ਸੋ ਪੀਤਿ। ਦੁਰਲ
 ਭੁ ਮਨ ਸਜਨ ਮਹੇਲੀ ਓਛੁ ਨ ਕਮੇ ਜੀਤਿ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਠ
 ਜੀਤ ਲੀਓ ਜਿਹੇ ਮੇ ਸੋ ਜਨਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਜੀਤਿ ਰਿਦੇਤਿ
 ਹਾ ਅਈ। ਦੁਤਨ ਮਾਰਾ ਬਿਚਾਰਾ ਹੋ ਕਾਰਿ ਹੋਇ ਕਰਾ

ਸਿਧੀ ਸਰਾਈ। ਸਿਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸੀਰਾ ਮਾਮ
ਧਾਰਨ ਵੇਲੇ ਪਾਈ। ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਰੁਣੀ ਚਰੇ ਚਰਮੇ
ਮੇਸੀ। ਉਤਾਰਿਨਾ ਮਥਰਾਈ। ੭੩ ਵਿਹਰਾ। ਪਾਰਮੰ
ਇਉਂ ਚਰਕੇ ਬਚਨ ਫਤੇਰੁਣੀ। ਤੁਨ ਕਾਰਾ। ਲੀਲਾ ਤੁ
ਮਤਰੀ। ਕੀਮਾ ਕਰੇ। ਪਿਆਮਾ ਪਰਮ ਪਾਰਾ। ੭੪।
ਮਾਸੀ। ਤੇਰੀ ਸੇਤਾ ਸਰਸਰੁ ਪਸਾਰਾ ਵਤੀ।
ਤੇਰੀ ਚਿਅਮਾ ਮਾਰਾ ਮਾਰਸੀ ਤਮਨੁ ਵਤੀ।
ਕਾਰਨ ਸਕਾਤਿ ਕੀ ਚਾਰ ਪਾਰਨਹੀ ਪਾਈ। ਮੇਸੀ।
ਮਖਾਨਾ ਮਗਨ ਤੇਰੇ ਚਿਰਾਗੇ ਰੁਣੀ। ਮੇਸੀ।

੧੭ ਪਾਦੇ ਹਰਾ: ੧੮ ਪਾਪੁਰੀ ਮਨਾਦਿ ਨ ਟੇਰਤ
 ਰਾਮ ਮਨ ਮਿਤਾ ਮਨ ਗਾਨ ਤੇ ਸੇਤ ੧੯ ਨਦਰ ਕਾ ਵ
 ਤਿ ਪੁਤ ਕੇ ਗੀਤਾ ੧੯ ਨਦਰ ਕਾ ਵ
 ਗਾਤਿ ਮਪਰਾ ਮਪਾਰਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਤੁਮ
 ਬਿਸਥਾ ਗਾ ਮਪਰੀ ਪਰ ਪਰ ਨ ਸੁਖ ਦਾਈ ੧੯
 ਗਾਤਿ ਵਫਾ ਸੁਰਤਿ ਹਿਥਾ ਰੂਪੁ ੧੯ ਮਪ
 ਰਾਛਾ ਮਨ ਮੇ ਬਿਚਾਰਾ ਮੇ ਸੇ ਨਿਹਾਰਾ ਜੇ ਸੇ
 ਜਮਾਗਾ ਕਰ ਜਾਤੁ ਰਾਗਾ ੧੯ ਮੇ ਸੇ ਨਿਹਾਰਾ
 ਕੇ ਸੇ ਮਰਾਗਾ ਕਹਿ ਮੇ ਸੇ ਗਾਗਾ ਮੇ ਮਾਰੂਪ

ਤੰਗਾ ੧੯ ਕਛੁ ਕੀ ਨ ਤੇ ਖਾ ਕੇ ਹੋ ਮਲੇ ਖਾ ਕੀ ਨ ਪਸਾਰ
 ਕੇ ਨ ਰੰਗਾਰਾ ੮੦ ਉਪਸਾ ਮਪਾਰਾ ਕੀ ਨ ਚਾਰਾ ਨ ਉਤ
 ਨ ਨ ਵੀ ਨ ਪਸਾਰਿ ਕਪ ਬੀ ਨਾ ੮੧ ਕੁ ਉਰੇ ਉਤਾਰਾ ਕੁ
 ਰਸੀ ਬਿਦਾਰਾ ਮਪਰੀ ਮਪਾਰਾ ਮੇ ਸੋ ਨਿਹਾਰਾ ੮੨ ਨਾਵੀ
 ਵਾਰ ਪਾਰਾ ਸਾਰਿ ਬਸਾ ਮਾਰਾ ਥੇ ਮੰਤਾ ਮੰਤਾ ਨਹਿਤ
 ਤਮਤਾ ੮੩ ਮੀ ਮੰਤ ਮੰਤਾ ਜਾਨ ਕੀ ਕੀਤਾ ੮੪ ਰੇ ਮੰਗ
 ਸੰਗਾ ਮਨੁ ਹੋ ਮਨੀ ਗਾ ੮੫ ਸਤ ਗੁਰ ਦਿਇਆ ਲਾ
 ਤੇ ਤੇਤ ਜਾਨਾ ਦਰਸਨ ਬਿਸਾ ਲਾ ੮੬ ਸੋਗੁ ਮਪਾਰਾ
 ਮੀ ਕਾਟੇ ਨਿਵਾਰਾ ਗੁਰ ਗੁਰ ਮੰਨਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸੰਤ

੮੬। ਏਕੈ ਸਰੂਪਾ ਸ੍ਰੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਸਿ ਸਟੰਤਰੇ ਗਾਇ ੨੨੩੪
 ਸਾ ਅਨੇਕਾ ੮੭। ਬਰਨੀ ਨਜਤਾ ਮਰਿ ਧਰਤਾ ਮਰਿ
 ਮਾਥਿ ਅੰਤਾ ਸਕੀ ਮਾਥਾ ਹਰਿ ਜੀਤਾ ੮੮। ਸਿਖੀ ਮਾਥਾ
 ਕਾਰਿ ਕੋ ਬਿਚਾਰਾ ਸਬਦੀ ਉਚਾਰਾ ਸਬਦੀ ਉਚਾਰਾ ਏ
 ਕੋ ਨਿਹਾਰਾ ੮੯। ਰੁਵਰੇ ਉਤਾਰਾ ਚੁਇ ਹਰਖ ਵੀਤਾ ਪ
 ਖਿਓ ਬਿਅੰਤਾ ੯੦। ਚਿਤਾ ਬਿਸਾਰਾ ਸਿਖ ਜੀਧਾਰਾ
 ਅਨਮੋ ਅਨੰਦਾ ਸੁਰਤੋ ਰਵੰਦਾ ੯੧। ਹੁਇ ਕੋ ਖਸਾਸਾ
 ਅਨੁਪਰਨ ਮਾਸਾ ਚਰਨੀ ਨਿਵਾਸਾ ੯੨। ਆਤਿ ਮਗਾ
 ਧਮ ਚਰਜ ਕਥਾ ਤਿਹ ਕਾ ਕਵਰਨ ਸਮਾਰਾ ਜਗਤ
 ਕੀਤੀਤ ਗੁਣ ਪਾਤਿ ਸਥਾ ਹਿਉ ਏਨ ਪਾਵੋ ਪਾਰਾ ੯੩। ਰੁਜੇ

ਮੁਖੀ ਦਾ ਮੁਖੀ ਚੰਦ ਕੁਝੇ ਕਥੇ ਬੇਦ ਚਾਹੀ ਥਾਨ
ਚੰਦ ਕੁਝੇ ਕਥੇ ਬੇਦ ਚਾਹੀ ਥਾਨ
ਚੰਦ ਕੁਝੇ ਕਥੇ ਬੇਦ ਚਾਹੀ ਥਾਨ
ਚੰਦ ਕੁਝੇ ਕਥੇ ਬੇਦ ਚਾਹੀ ਥਾਨ
ਚੰਦ ਕੁਝੇ ਕਥੇ ਬੇਦ ਚਾਹੀ ਥਾਨ
ਚੰਦ ਕੁਝੇ ਕਥੇ ਬੇਦ ਚਾਹੀ ਥਾਨ
ਚੰਦ ਕੁਝੇ ਕਥੇ ਬੇਦ ਚਾਹੀ ਥਾਨ
ਚੰਦ ਕੁਝੇ ਕਥੇ ਬੇਦ ਚਾਹੀ ਥਾਨ
ਚੰਦ ਕੁਝੇ ਕਥੇ ਬੇਦ ਚਾਹੀ ਥਾਨ
ਚੰਦ ਕੁਝੇ ਕਥੇ ਬੇਦ ਚਾਹੀ ਥਾਨ

ਜਗਤ ਜੋ ਤਜ ਪੇਨਿ ਸੁਖ ਸਰ ਏਕ ਬਿਨਾ ਮਨ ਨੇ ਕਲਮ ॥
 ਨੈ। ਪਰਨ ਪੇਮ ਪਤੀ ਤਸ ਜੇ ਬਤ ਗੋਰ ਮਤੀ ਮਟ ਕੁਲਾਸ
 ਮਨੋ। ਤੀਰਥ ਦਾਨ ਦਯਾ ਤਪ ਸੰਜਮ ਏਕ ਪਛਾਨੈ। ਪੁ
 ਰਨ ਜੋ ਤਿਜ ਗੋਪ ਦਮੋਤ ਬਖਸਿਸ ਤਾਰਿ ਨਿਖਾਇਸ
 ਤਾਨੈ। १॥ ੨॥ ੩॥ ੪॥ ੫॥ ੬॥ ੭॥ ੮॥ ੯॥ ੧੦॥

ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ
 ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰੇ

॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥

॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥

ਜਾਠਰਨਾਮਾ ਹਸੀਮਾ ਬਾਕਪਾਤਸਾਹੀ ॥ ਕ
 ਮਾਲੇਕਰਾਮਾਤਕਾਯਮਕਰੀਮ ਰਜਾਬਖਸਰਾਤ
 ਕਰਹਾਕੋਰਹੀਆ ॥ ਅਮਾਬਖਸਬਖਸਿੰਦਓਦਸ
 ਤਰਹਿਰਾ ਰਜਾਬਖਸਰੋਜੀਂਦਿਲਪਜੀਰਾ ॥ ਸਾਹਿ ਵਿੰ
 ਨਸਾਹਖਬੀਂਦਿਹੋਰਹਨਮੀਂਗਾਕਿਬੇਰੀਨਬੇਰੀਨਬੇ
 ਬੇਨਮੀ ॥ ਨਸਾਜੋਨਬਾਜੋਨਾਠਉਜੋਨਠਰਸਾ
 ਬਦਾਵੰਦਬਖਸਿੰਦਓਮੇਸੁਮਰਸਾ ॥ ਜਹਾਂਪੰ॥

ਕਜ ਬਰਾਮਸਤਜਾਹਰਜਹੁਰਾਅਤਮੇਇਹ
 ਦਹਮਚੁਹਾਜਰਹਜੁਰਾ ਅਤਾਬਖੈਦੇਪਾਕ
 ਪਰਵਰਾਇਗਾਰਾਹਰੀਮਅਸਤਰੇਜੀਇਹ
 ਹਰਾਇਮਾਰਾ ਕਿਸਾਹਿਬਾਇਘਾਰਮਸਤਮੰ
 ਜਮਅਜੀਮਾਕਿਹੁਸਨਲਜਮਾਲਾਮਸਤਰਾਜ
 ਕਰਹੀਮਾ ਕਿਸਾਹਿਬਸਚਿਰਾਮਸਤਮਾਜਜ
 ਨਿਵਾਜਾਗਾਰੀਬਲਪਰਸਤੇਗਨੀਮਲਗਾਦਾ
 ਜਾ ਸਰੀਅਤਪਰਸਤੇਫਜੀਲਤਮਮਾਜਾ
 ਹਜੀਕਤਸਨਸੇਸਕੀਉਲਕਿਤਾਬਾ ਗਕਿਦਾ

ਨਸਪਯੋਹਸਤਸਾਹਿਬੁਸੁਭਿਗਾਹੁਸੀਸਤਸਨਸ
 ਅਸਤਜਾਹਰਜਹੁਰਾ ਸਨਾਸਿਦਹਾਇਲਮ
 ਮਾਜਮਧਨਾਇਕਸਾਇਦਹੇਕਾਰਮਾਨਮਕੁ
 ਸਾਇਆ ਗੁਜੰਗਰਿਦਹੇਕਾਰਮਾਨਮਕਬੀਰਾ
 ਸਨਾਸਿਦਹਾਇਲਮਮਾਨਮਮੀਰਾ
 ਅਰਮੇਤਬਾਰੇਬਰਟੀਕੁਸਮਨੇਸਤਾ
 ਗਿਦੇਜਦਗਵਾਹਮਸਤਯਜਦਯਕੇਸਤਾ
 ਨਕਤਰਹਮਰਮੇਤਬਾਰੇਬਰੇਸਤਾਗਿ
 ਮਧਸੀਦੁਨੀਵਹਮਹਕਿਜਬਰੀਸਤਾ

ਕਸੇ ਜੁਲੀ ਲਕਰ ਮਾਂ ਕੁਨ ਦ ਮੇਤ ਬਾਰਾ ਹੁ ਮਾਂ ਰੋਜ
ਮਾਖਰ ਮਦੁ ਮਰਦ ਪਾ ਮਾਰਾ ਹੁ ਮਰਾ ਕ
ਸੇਸਾ ਪਹ ਮਾਖਦ ਬਜੇ ਰਾ ਬਰੇ ਦ ਸੁਤ ਦਾ ਰਦ ਨ
ਜਾ ਗੇ ਦਿ ਏਰਾ ਕਸੇ ਪਸਤ ਮਫਤ ਦ ਪਸੇ
ਸੇਰ ਨਗਾ ਨਗੀ ਰੰਦ ਬਜੇ ਮੇਸ ਮਾਂ ਹੁ ਗੁਜਰਾ
ਕਸਮ ਮਸ ਹਫੇ ਖਟੀ ਪਹਰਾ ਰਈ ਖਰਾ ਮ
ਨਫ ਚੁਜ ਮਜੇ ਜੇਰ ਸਮ ਮਫ ਕੁਨ ਮਾ ਰੁ
ਰਿਸ ਨਾ ਹਿ ਚਿ ਕਾਰੇ ਕੁਨ ਦ ਚਿ ਹ ਲ ਨਗਾ ਸਕਿ ਦ ਹ
ਲਖ ਖਰਾ ਰਾਣ ਦ ਬਰੇ ਬੇ ਖੁ ਖਰਾ ਸਕਿ ਪੇ ਮਾਂ

ਸਿਕੰਨ ਬੇਦ ਰੰਗਾ ਮਮਦੰਦਾ ਸਿਖਾ ਤੇ ਗੁਤੀ ਰੋਤੁੰਦੇ ੨੩੮
ਗਾਮਾ ਮਦੰਦਾ ॥ ਬਲਾ ਚਾਰਗੀ ਦਰਮਿਯੰਗਮ ॥
ਮਦਮਾ ॥ ਬੁਤ ਦਬੀਰਤੀ ਰੋਤੁੰਦੇ ਗਾਮਾ ਮਦਮਾ ॥
ਚੁਕਾ ਰਾਮ ਜੁਹਾ ਮਹਾ ਲੋਭੇ ਦਰਗੁਜ ਸੁਤੀ ॥ ਹ
ਲਾਲ ਮਸਤ ਬਰਦਨ ਬਸਮ ਸ਼ੇਰ ਦਸਤਾ ॥
ਗਦਿਲ ਸੁਸੇਕ ਰੰਗ ਮਨ ਕੁਨ ਮੀਐਤ ਬਾਗਾ ਵਰਗਾਰ
ਨੀਤੁੰਦੇ ॥ ਮਨੀਰ ਗਿਰਿਕਾਰਾ ॥ ਨਦਾਨ
ਮੀਐਤੀ ॥ ਰਦਰੇ ਬਾਹਯੇ ਨਿਤਾ ਮਗਾਰ ਹਰਿਗਿ
ਰੀਤੁੰਦੇ ਨਿਤਾ ਰਦ ਬਰੇਚਾ ॥ ਹਰੰਕਸ਼ਿ

ਕਰਿਓਏਭਗਾਮਾਯਾਨੁਸਾਨਜੇਬਸਤਨਕੁਸੁਤਨ
ਬਾਯਾਨੁਸਾ ਬਰੰਗਮਗਸਾਜਿਯਾਹਧੇਸਾਮਾ
ਮਦੀਦਾ ਬਯਕਬਾਰਗੀਦਰਥਰੇਸੁਮਾਮਦੀਦਾ
ਹਰੰਕਸੁਜਿਦੇਦਾਰਮਾਮਦਬਰੰਨਾਬਖੁ
ਰਦਨਯਕੇਤੀਰਸੁਦਗਾਰਕਖੁਰਿਕੇਬੇਰੀਨਿਯਾ
ਮਦਕਸੇਜੇਦਿਵਾਰਾਨਖੁਰਦੇਦਤੀਰੇਨਦਾਸੁਤਦਖੁ
ਆਗਾ ਨੁਦੀਦਮਾਕੇਨਾਹਰਾਬਯਾਮਦਬਜੰਗ
ਚਸੀਦਨਯਕੇਤੀਦਤਨਬੇਦਰੰਗਾ ਹਮਮਾਖੁ
ਰਗੀਰੇਸੁਦਬਜਾਏਮਸਾਠਾਬਸੇਖਾਨਖੁਰਦੇਦਕੇ

ਹੁੰਗਾਜਾਫਾ ॥ ਸਕਿਅਠਕਾਨਦਗਿਗਾਧਿਯਾਮਦ
 ਬਜੀਗਾ ॥ ਚੁਸੇਏਦਵਾਹਮਚੁਤੀਰੋਤੁਫੰਗਾ
 ਬਸੇਹਮਠਹਕਰਦੰਦਬਮਰਦਾਨਰਗਿਹਮਮ
 ਜੋਹੋਸੁਗਿਹਮਚੁਦੇਵਾਨਗੀ ॥ ਬਸੇਹਮਠਹ
 ਕਰਦਹਬਸੇਜਸਮਪੁਰਦਾ ॥ ਦੁਕਸਰਾਬਜੋਫੁ
 ਸਤਜੋਹਮਸਪੁਰਦਾ ॥ ਸਕਿਅਠਕਾਨਦਗਿਗਾਧਿਯਾਮਦ
 ਦੁਦਸਾਯਹਾਦਿਵਾਰਾ ॥ ਬਸੇਹਮਠਹਕਰਦੰਦਬ
 ਮਰਦਾਨਰਗਾ ॥ ਦਰੇਗਾਮਗਾਰੋਇਓਰੇ
 ਦਸੇ ॥ ਬਜਕਤੀਰਲਾਨਾਰਬਖਸੀਦਮੇ

ਗੁਰਮਾਖਰ ਬਸੇ ਜਪਮਤੀ ਰੋਤੁ ਫੰਗਾ । ਦੁਸ਼ਟੇ
ਸੇਕੁ ਸਤੁ ਹਸੁ ਦ ਬੇਦ ਰੰਗਾ ॥ ਬਸੇ ਬਾਨੁ ॥
ਰੀਦਤੀ ਰੋਤੁ ਫੰਗਾ । ਜਿਮੀ ਗਾਸਤੁ ਹਮ ਰੰਗੁ ਲੇਲ
ਲਹ ਰੰਗਾ ॥ ਸੁਰੇ ਪਾਇ ਮੀ ਬੇਹਰੰਦਾ ਸੁਦਹ
ਸਕੀ ਮੇਟਾਂ ਪੁਰ ਮਜਰੀ ਇਚੰਗਾ ਸੁਦਹ ॥ ਤਰੀ
ਕਾਰਤੀ ਰੋਤੁ ਰੰਗੇ ਕਮਾਂ । ਬਰੰਦਾ ਮਨੁ ਬੇਹਾਇ ਰੂ
ਮਜਰਾ ਹਾਂ ॥ ਸਿਰਗਾਰ ਸੇਰ ਸੇਕੇ ਧਰੇ ਕੀ ਨਹ
ਕੇਸਾ । ਸਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰ ਦਾ ਬਰੂਰ ਦਤੁ ਹੋਸਾ
ਗੁਰਮਾਖਰ ਨਿਮਰ ਦੀ ਕਨਕੁ ਰਜਰਾ ਸਕੇ ਬ

ਗਚਿਹਲਤਨਮਾਯਦਸਾਥੇਸੁਮਾਂਗ ॥ ਗਚਿਹਲ ੨੪੧

ਏਜਹਾਨੇਸੁਦਹਬੁਰਕਹਧੇਸਾਸੁਥੇਸੁਹਬਰਮਾ
ਮਦਬਹਮਾਜੇਲਵਹਜੇਸਾ ॥ ਹਰੇਕਸਕਿਲਧੇ

ਏਕਰਗਮਾਯਦਸਾਗਕਿਯਜਨਦੰਬਰੇਰਗਹਿਨੁਮਾ
ਮਾਯਦਸਾ ॥ ਨਧੇਚੀਦਮੁਏਨਰੀਜੀਦਤਨਾ

ਗਕਿਬੇਰੀਮਦਮਾਵਰਦਦਸਮਨਸਿਕੀਨਾ

ਨਦਾਨਮਾਰੀਏਮਰਦਧੇਮਾਂਸਿਕੀਨਾਗਦਿਦਧੁਲਤ

ਪਰਸਤਮਸਤਈਮਾਂਟੀਕੀਨਾ ॥ ਨਈਮਾਂਟੀ

ਦਸਤੀਨਮਉਜਗਇਦੀ ॥ ਨਸਾਹਿਬਸਨਾਸੀਨਮਹ

ਮਦਯੰਕੀ ॥ ਨਰਾਕਸਾਧਿਣੀਆਪਰਸਤੀਕੁ
 ਨਦਾ ॥ ਨਪੇਮਾਂਖੁਦਸੁਪੇਸੁਪਸਤੀਕੁਨਦਾ ॥ ਨ
 ਟੀਮਰਦਰਾਜਰਾਹੀਮੇਤਬਾਰੇਨਸਤੁ ॥ ਚਿਕਸ
 ਮੇਕਰਾਨਮਸਤੁਯਜੁਦਾਯਕੇਸਤੁ ॥ ਚਿਕਸ
 ਮੇਕਰਾਂਸਦਕੁਨਦਾਇਖੁਤੀਮਾਰਾਮਰਾਕਤਰਾਹੀ
 ਨੀਮਾਯਦਮਜੀਮੇਤਬਾਰਾ ॥ ਮਾਰਾਰੇ
 ਤੁਰੀਮੇਤਬਾਰਾਮਾਮਦੇ ॥ ਕਮਰਬਸਤਹਪੇਸਦਾਮਾ
 ਮਦੇ ॥ ਕੀਫਦਰਮਸਤਬਰਸਰਤੁਰਾਈਸੁਖ
 ਨਾਕਿਕੁਓਲੇਖੁਦਾਮਸਤਕਮਮਸਤਮਨਾ

ਅਗਰਹਜਰਤੇਖੁਨ੍ਹਿਸਿਤਾਂਦਹਿਸਕਦਾ। ਬਜਨੇ २੪੨
 ਦਿਲੇਕਾਰਕਾਜੀਹਿਸਕਦਾ। ॥ ਸੁਮਾਰਾਚੁਫਰ
 ਜਮਸਤਕਾਰੇਕੁੰਨੀ। ਬਮੁੰਜਬਨਵਿਸਤਾਰਿਸੁਮ
 ਰੇਕੁੰਨੀ। ॥ ਨਾਵਿਸਤਾਰਿਰਸੀਦੇਬਗੁਦਤਹਿਜ
 ਬਾਬੁਬਾਦਾਦਕਿਕਾਰਣੀਬਗੁਦਤਹਿਜੁਬਾ
 ॥ ਹਮੀਮਰਦਬਾਦਸਕਦਸੁਖਮਦਰਾ
 ਨਮਿਕਮੇਦੇਗਰਦਰਦਹੀਨੇਦਿਗਰਾ ॥ ਹਿ
 ਕਾਜਮਿਰਗੁਫਤਬੇਰੀਨਿਯਾਮਾਮਗਰਕਸਤੀ
 ਸੁਦਖਿਯਾਰੀਕਦਮਾ ॥ ਤੁਰਗਰਬੁਬਾਦ

सप्तमः प्रश्नः

ਮੰਗ ਅਕਿਤਸੂਰੀਛਿਦਰਕਸਥਰਕਗਛਕੁਨਟ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਤਬਾਹ ਮਹਿਲਾ ॥ ਨਮੋ ॥

ਸਿੰਦਰੀ ਰਾਗੀ ਕ੍ਰਿਤ ਰਾਸਤਾ ਗਮਾਰਿ ਕ੍ਰਿਮਿ

ਰਾਗੁਰੁਕਮੇਸਰਸਤਾ ॥ ਥੀਮਤਾਬਮਨਪਦ

ਸੁਖਾਨੀਕੁਲਿਮਾਧਰਏਸੁਮੰਗਿਮਾਰਚਕਾਨੀਕੁਲਿਮਾ

ਅਕਿ ਮਸਾਮੁ ਸੁਧਿ ਸੁਤ ਹਟੇ ਅਕਿ ਚੜ੍ਹਾਇ

ਮਾਤਾ ਬਿਗੀਰੀ ਕਾਮਾ ਦੇਵੀ ਗਾਰਾ

विष्णुदेवताय नमः

ਬਜਾਂਹਾ ਜੁਰੇਮਾ ਅਗਰਚਾਹਿਥਿਮਾਪਾਦ ੨੪੩

ਬਠਰਮਾਨਮਨਾਹੁਜੁਰਤਥਿਯਯਮਹਮਹਜਾ

ਨਤਨਾ ਅਗਰਤਬਯਜੁਦਾਧਰਸਤੀਕੁ

ਨੀਘਬਕਾਰੇਮਰਾਈਨਸੁਸੰਤੀਕੁਨੀ ॥ ਬਾਬਾ

ਯਦੁਕਿਯੰਦੰਸੁਨਾਸੀਕੁਨੀਨਗਾਦੁਤਾਹਿਕਸਾਂਕ

ਸਖਚਾਸੀਕੁਨੀ ਤੁਮਸੰਨਦੰਸੀਸਰਵਰੇ ਨ

ਕਾਇਨਾਤੁਗਕਿਅਜਬਾਮਸਤਾਇਨਸਾਏਈਹ

ਮਸਕਤਾ ਅਜਬਾਮਸਤਾਇਨਸਾਏਈ

ਪਰਦੁਰੀਗਕਿਰੇਫਮਸਤੁਸੰਦਰੇਫਈਸਰਵਰੇ

ਕਿਹੋ ਫਾਮਸਤੁ ਸਦ ਹੇ ਫਾਈ ਸਰਵ ਰੀ ॥ ੧ ॥ ਗਿਅ
 ਜੁ ਬਾਮਸਤੁ ਮਜ ਬਾਮਸਤੁ ਫਤੁ ਹਿ ਸੁਆ ਬ
 ਜੁ ਜੁ ਰਾਸਤੁ ਸਿਖੁ ਨ ਗਾਫਤੁ ਨ ਜਿਯਾ ॥ ੨ ॥ ਮ
 ਜਨ ਤੇਗ ਬਰਖੁ ਨ ਕਸ ਬੇਟੇ ਰਾਗੁ ਰਾਨੀ ਜੁਖੁ
 ਨਾਮਸਤੁ ਬਾਚਰਖੁ ਤੇਗਾ ॥ ੩ ॥ ਰੁਗਾਫਤੁ ਨਾਮਸ
 ਉਮਰਦ ਯਜੁਦਾ ਹਿਰਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਰਿਓ ਨਿੰਯਾ ਜੁ ਮਸਤੁ
 ਰੰਥੇ ਸੁਪਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਗਿਓ ਕਮੁਹਾ ਬ ਸਤੁ ਸਾਹਾਨਾ ॥ ੬ ॥
 ਹਾ ॥ ਜਿਮੀਨਿ ਜਮ ਸਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ੭ ॥ ਖ
 ਦਾਵੰਦੇ ਜੁਟਾ ਜਿਮੀਨਿ ਜਮ ॥ ੮ ॥ ਕਾਨਿਦ ਮਸਤੁ

ਰਿਕਸਮਕੀਨੋਮਕਾਂ ॥ ਹਮਅਜਪੀਚਿਸੇਰੇ ॥ ੨੪੪

ਹਮਅਜਦੀਸਤਨਾਗਰੀਅਜਜਨਿਵਾਜਮਸ

ਤੁਗਫਲਸਿਕੀਨਾ ॥ ਕਿਚਰਾਚਾਇਸਮਮਾ

ਸਤਮਾਜਜਨਿਵਾਜਾਗਰੀਚੇਬੇਸਪਾਸਮਸਤੁ

ਚੇਬੇਨਿਯਾਜਾ ॥ ਗਰੀਚੇਬੇਨਿਰੀਨਾਮਸਤਵ

ਚੇਬੇਚਰੀ ॥ ਗਰੀਚੇਰਹਿਨੁਮਾਮਸਤੁਚਰਹਿਨਮੀ

ਗਰੀਬਰਸਰਤੁਰਾਫਰਜਕਸਮੇਕਰਾਂਬਰਾਂ

ਫਤਹਸੁਮਾਕਾਰਖੁਬਚਿਸਾ ॥ ਬਾਬਾਬਾਦਤੁ

ਦਾਨਸੁਪਰਸਤੀਕੁਨੀ ॥ ਬਾਰੇਸੁਮਾਚੇਰਹਦਸ

ਤੀਕਨੀ ॥ १० ॥ ਸਿਉਹਾਸੁਦਾਕਿਚੁ ਬਚਹਾਕੁਸ
ਤਹਚਰਾਸਵਿਬਾਸੀਬਿਮਾਦਮਸਤਪੇਚੀਨਹਮ
ਗਾ॥ १८ ॥ ਸਿਉਹਾਰਦੀਕਿਮਖਰਗਰਖਮੇਸਾਕੁਨੀ
ਸਿਉਮਾਤਮਾਦਮਾਰਾਬਦਉਰਾਕੁਨੀ ॥ १९ ॥ ਸਿਉ
ਖਸਰਾਦਤਾਛਿਰਦੇਸੀਏਖਸਰਾਦਗਾ॥ ਸਿਉਤਾਬੀ
ਬਦਦਕਾਰਮਾਹਰਮਨਾ ॥ २० ॥ ਸਿਉਮਾਬਾਰਗਾ
ਹਜਰਤਮਾਯਮਸੁਮਾ॥ २१ ॥ ਮਜ਼ਾਰੇਜਾਬਾਸੀਵਸਾ
ਹਦੁਸੁਮਾ ॥ २२ ॥ ਦੁਗਾਰਨਾਹਿਤੁਈਹਮਠਰਾਮੇ
ਸੁਲਾਸੁਤੁਰਾਹਮਠਰਾਮੇਸੁਖਜਤਦਾਕੁਨਦਾ

ਅਗਰ ਕਾ ਰੰਟੀ ਬਰਤੁ ਬਸਤੀ ਕਮਰਾਗੁ
 ਦਾਵੰਦ ਬਾਸੁਦਤੁ ਰਾਬਹੁ ਰਹਿਵਰਾ
 ਕਾਰਨੇ ਕਾ ਮਸਤਦੀ ਪਰਵਰੀ ਨਰੁ ਯਜੁਦਾਸੁ
 ਸੀ ਬਜਾ ਬਰਤਰੀ ਤੁਰਾਮਨੁ ਨਦਾਨੁ ਮਾਕਿ
 ਯਜੁਦਾਸੁ ਨਾਸਾ ਬਰਾਮਾ ਮਦਾਜੀਤੁ ਕਾਰਹਾ ਪਰ
 ਪਰਾਸਾ ਸਾਸੁਦਹਾ ਮੀਤਿ ਨ ਬਯਜੁਦਾਸੁ
 ਜੀਮਾ ਨਾਥਾ ਹਨੁ ਹਮੀਤਿ ਬਦਉਠਤੁ ਮਾਜੀਮਾ
 ਅਗਰ ਸੁਦਕੁ ਰਾਗਾ ਬੁਰਦੀ ਸਾਮਾਗਰਾਮੇ
 ਤੁਧਾ ਦੇਨਟੀ ਜੁਰਾਹਿਦਮਾ ਹਰੁਰੇ ਨਿਮਾਇ

ਮੰਗਣੀਰਹਿੰਸਵਮਾਅਗਰਹਰੀਬਖਾਹਦਮਨ
ਮਾਜਰਵਮਾ ਪੁਸਸਹਿਸਾਹਨਮਭਿਰੰਗਜੇ

ਬਾਗਿਰੰਗਲਾਕਦਸਤਸਤਚਬਕਫਕੇਬਾ

ਚਿਰੁਸਨੁਲਮਾਮਾਤੁਰਉਸੰਸਰਿਮੀਗਪੁਦਾਵੰਦ

ਮੁਲਕਮਸਤਸਹੀਬਾਮੀਗ ਕਿਤਰਤੀ

ਬਦਨੁਬਤਦਬੀਰਤੇਗਪੁਦਾਵੰਦਦੇਗੋਪੁਦਾ

ਵੰਦਤੇਗ ਕਿਰਉਸਨਾਜੇਮੀਰਮਸਤੁਪੁਸ

ਨਲਜਮਾਲਾਪੁਦਾਵੰਦਬਖਾਸਿੰਦਹੇਮਲਕਮਾਲਾ

ਕਿਥਪੁਸਸਕਬੀਰਮਸਤਦਰਜਗਕੇਹਾ

ਮਸਾਹਿਬ ਸਿਰਿ ਤਨੁ ਸੁਖਾ ਸਕੋਹਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ॥
ਸਾਹ ਅਉਰੀ ਗਜੇ ਬਮਲ ਮੀਨਾ ਕਿ ਵਰਾਇ ਦਭਿ ਰਸ
ਤੁਦੁਰ ਮਸਤ ਦੀ ॥ ਮਨ ਮਕਸਤ ਨ ਮਹਿ ਹਯਾ ਬ
ਤਪਰ ਸਤਾ ॥ ਕਿ ਚਿ ਸਤ ਪਰਸਤ ਮਨ ਬਤ ਸਿਕਸਤ
ਥ ਬੀ ਗਰ ਦਸੇ ਬੇਵਫਾ ਏਨਿ ਜਾ ॥ ਪਸੇ ਪਸਤ
ਅਠਤ ਦਰਸਾਨ ਦਯਾ ॥ ਥੁ ਬੀ ਕੁਦਰਤੇ ਨੇਕ
ਯਜ ਦਾਨ ਪਾਕਾ ॥ ਕਿ ਅਜ ਯਕ ਬਦਹਿ ਲਖ ਰਸਾਨ
ਦਹ ਲਾਕਾ ॥ ਨਿਦੁਸ ਮਨ ਕੁਨ ਦਮਿ ਹਰ ਬਾਨ
ਮਸਤ ਦੇ ਮਸਤਾ ॥ ਕਿ ਬਖਸਿ ਦਰੀ ਕਾਰ ਬਖਸਿ ਦ

ਰਹਾਈ ਨਿਤੋ ਰਹਿ ਨੁਮਾਈ ਨਿਰ
ਦੁਖੀ ਬੰਗਾ ਬਸਿ ਚਤ ਸੁਨਾਈ ਨਿਰਦਾ ਖ
ਸਮਰਾਗੁ ਕੋ ਰੋਕੁ ਨਦ ਦਸਤ ਕਾਰਾ ਯਤੀ ਮਾਨ ਬੇਰੁ
ਬਰਦ ਬੇਅਜਾਗਾ ਹਰਾ ਕਸ ਕਜੇ ਰਾਸਤ
ਬਾਜੀ ਕੁਨਦਾ ਰਹੀ ਮੇ ਬਰਾਂ ਰਹਾ ਮਸਾਜੀ ਕੁਨਦਾ
ਕਸੇ ਖਿਜ ਮਤੁ ਮਾਪਦ ਬਜੇ ਨਿਰਦੁਜੰਗ ਖੁ
ਦਾਵੰਦ ਬਖਸੀਦ ਬਰਵੇ ਮਮਾਗੇ ਚਿਦੁ ਸਮਾ
ਨਕਸਾਂ ਹੀ ਲਗਾ ਜੀ ਕੁਨਦਾ ਮਗਰ ਰਹ ਨੁਮਾ ਬ
ਰਵੇ ਰਾਜੀ ਸਵਦਾ ਮਗਰ ਬਰ ਯਕਾਮ

ਨਿਦਰਦਰੋਦਰਿਹਜਰਾਨਗਾਹਿਬਾਨਓਰਾਸਦੁਰ
 ਗਿਰਦਗਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰਗਾਰ ॥ ਗੁਰਗਾਰ ॥
 ਕਰਦੁਜਰਾ ॥ ਗਿਰਾਗਾਰਾਨਿਦਾਹਸਤਿਯਜਨਦਾਸੁਕਰਾ
 ਗਿਰਗਾਰਗੁਰਾਮਸਤਥਰਾਮਲਕਮਾਲਾਦ
 ਮਾਰਾਪਨਾਮਸਤੁਯਜਨਦਾਮਕਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਾ
 ਫਲਮਸਦਿਉਨਿਪੀਜੀਸਗਾਇ ॥ ਗਿਰਾਮਾਲਮਥਿ
 ਗੁਜਰਦਸਰੇਜਾਬਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਬੀਚਰਦੀ
 ਬੇਵਾਫਾਈਜਮਾ ॥ ਗੁਰਬੀਚਰਦਸਰਦਾਰਮਾਜਨ
 ਬੁਝਈ ॥ ਗੁਰਾਮਸਤੁਯਜਨਦਾਸੁਕਰਾਮ

ਸਿਉਰਾਜਸਤਬਰਹਰਾਮਕੀਨੀਮਕਾਂ ॥੩॥
ਗਰਜਬਤਾਮਾਜਜਪੁਰਾਸੀਮਕੁਨਾਕਸਮਰਾ
ਬਤੇਸਾਹੀਪੁਰਾਸੀਮਕੁਨਾ ॥੪॥ ਰਾਗਪਾਰਬਾ
ਸੁਦਾਨਿਦੁਸਮਨਕੁਨਦਾ ॥੫॥ ਗਾ ॥ ਸਮਨੀ
ਰਾਬਸੁਦਤਨਕੁਨਦਾ ॥੬॥ ਧੁਸਮਨੁਸਮਨੀ
ਗਰਹਜਾਗਰਾਮਵਰਦਾ ॥੭॥ ਨਕਸਕਮੁਟਿਬਿਰਾਮ
ਜਾਗਾਮਵਰਦਾ ॥੮॥ ਸਿਉਰਾਜਸਤਬਰਹਰਾਮ
ਮਰੀਜੇਮਰੀਜੇਮਰੂਪੋਮਰੇਖਾ ॥੯॥ ਮਗਧੋਮਬਧੋਮ

ਭੁਰਮੋ ਅਭੁਥਾ ॥ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ॥
ਜਨਮੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ॥ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ
ਕਾਮਾ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ॥ ਅਭੁਥੋ
ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ॥ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ
ਰੰਗਾ ॥ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ॥
ਸਸਤੁ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ॥ ਅਭੁਥੋ
ਹਮੀ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ॥ ਅਭੁਥੋ
ਮਾਮੀ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ॥ ਅਭੁਥੋ
ਸੇਰਾ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ਅਭੁਥੋ ॥

੨੪੮

ਸਤਾ ॥ ਚਹਾਰੇ ਸੁਰੇ ਪੇਸ਼ ਪਿਜਨ ਛਾਂਬ ਖੁੰਦਾ ਜੁਟਾ ਬ
ਚੁਟਾ ਕਰ ਸੀਏ ਜੁਰ ਨਿਸ਼ਾਂਦਾ ॥ ਐਥ ਪੁਰਸੀਦਰਾ
ਨਾਇਦ ਉਲਤ ਪਰਸਤਾ ਅਜੀਮੀਂ ਟੁੰਬਾ ਟਸਾਤੀ
ਕਸਾ ਅਸਤਾ ॥ ਸੁਨੀਦ ਮਾਂਚੁਦਾ ਨਾਇਦ ਨਸੁ ਨਿਹਾਂ
ਦਾ ਬਤਾਂ ਕੀਨ ਪਾਸੰਧਾ ਅਲਮ ਬਰਕੁਸ਼ਾਦਾ ॥ ਐਥ
ਗੁਫਤੀਦ ਮੁਸਦੀ ਨਦਾ ਨਾਇਨ ਗਜ਼ਾ ॥ ਕੀਪਾ ਜੁਦਾਂਸੁ
ਨਾਸਾਸਤਾ ਅਜੀਦ ਮੰਗਜ਼ਾ ॥ ਅਰਾ ਕੁਦਰਤੋ ਨੇਸ
ਤਈ ਗੁਫਤ ਨੀਸਤਾ ॥ ਸੁਖ ਨਗੁਫਤ ਨੇ ਬਿਕਰੰਜਾਂਸੁ
ਫਤ ਨੀਸਤਾ ॥ ਅਗਰ ਸੁਹਿਬ ਗੀਯਾਦਾ ਬਿਗੀਯਾ

ਮਜ਼ਬਾਬਾਨੁਮਾਂਘਾਸਥਤੈਹਲਟੀਕਾਸੰਦਰਾ
 ਹਰਾਂਕਸਾਰਿਘਜ਼ਦੰਨਪਾਰੀਦਿਹਦਾਬੁਕਲੇਜਹੰ
 ਕਾਮਗਾਰੀਦਿਹਦਾ ॥੧੪॥ ਾਕਿਣੀਰਾਬਮਕਲਮਾਜ਼ਮ
 ਟੀਕਨੇਮਾਵਜਾਂਪਸਬਕਾਰਮਾਜ਼ਮਾਈਕੁਨਮਾ
 ਘਰੇਰਾਦਿਹਦਟੀਲਦਾਰਿਹਜ਼ਰਮਸਤਾਹਮਸਤੀ
 ਓਮਸਤਜੰਜੀਰਬਸਤਾ ॥੧੫॥ ਾਦਿਗਰਰਾਦਿਹਦਮ
 ਸਪਪਾਂਸਦਹਜ਼ਰਾਗਾਜ਼ਿਜ਼ਰਸਾਖਤਹਜ਼ਨਿਚੂੰਨਓਬ
 ਹਾਰਾ ॥੧੬॥ ਸਿਅੰਮਰਾਦਿਹਦਸੁਤਮੇਸਦਹਜ਼ਰਾਹ
 ਮਹਨੁਕਰਹਬਾਰੇਹਮਹਜ਼ਰਨਿਗਾਰਾ ॥੧੭॥ ਚੁਅਮ

ਨਾਨਕ ਸੰਗ ਅਕੰਨ ਮਨੁ ਨੀਮਾ ਮਨੁ ਮਰਦ ਮਨੁ
ਦਮਾ ਕਲਮ ਮਨੁ ਮਾ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
ਨਾਨਕ ਸੰਗ ਅਕੰਨ ਮਨੁ ਨੀਮਾ ਮਨੁ ਮਰਦ ਮਨੁ
ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
ਰਨ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
ਦਰਦ ਦੇ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
ਸਾਹਿਬ ਗੰਗਾ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
ਦਰਦ ਦੇ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ
ਗਾ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ ਮਨੁ

阿拉伯

一、

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

१५३७

ਪ੍ਰੀਤਿਮਾ ਮਨ ਕਰਦੇ ਰਿਹਾ ਰਹੀਸਾ।

ਬਰੀ

ਪੰਜ ਰਵਾਨੀ

ਦੁਆਰੀ ਨਿਰਮੇਸ਼ਟ ਹਜ਼

रघुनाथ

ਵਾਂਤਾ ਲਨ ਚਿਸ਼ਹ ਰਾਮਾ ਜੁ ਅਥਿ ਬਸਤਾ ਯਕਿਨਾ ਮੇਅ
ਜੰਸ ਗਵਿਹ ਲੀਸੁਦਾ ਮਸਤਾ ॥੨੦॥ ਗਵਿਹਾਰ ਦਾਨਿ
ਰਾਬਾ ਤੁਮੰਗਿ ਟਨਾ ਨੁ ਯਾਰਾਂ ਪਸੰਦਾ ਮਸਤੁਦੁਸ
ਮਨਾ ਫਿਰਾ ॥੨੧॥ ਗਵਿਹਾਰੀ ਦਵ ਨਿਏ ਬਰੀਨਿਮ
ਤਸਾ ਲਾਘ ਮੇਗਾ ਸਤ ਜੇ ਦਰਿ ਲਤੇ ਬੇਜੁਦਾ ਲਾ ॥੨੨॥
ਰਾਬਿਨ ਮਸਤ ਬਰਤ ਖਤ ਮਨੋ ਮਹੀਯਾ ਗਿਰੁ ਪਰਸੁਸ
ਦਰਾਮਾ ਮਦ ਸੁਰੇ ਨ ਫੰਤ ਨੀਯਾ ॥੨੩॥ ਗਵਿਹਾਰੀ ਯਦ ਬਧੇ
ਸੁੰਨ ਕਾਰਜੁ ਬਿਯਾਰਾ ਗਵਿਹਾਰੀ ਪਸੰਦਾ ਮਮਨ ਬਧਿ
ਸਰਾਸੁ ਮਾਰਾ ॥੨੪॥ ਗਵਿਹਾਰੀ ਕਲਮ ਜੰਨ ਕਲਮ ਬਰ

ਗਿਰਫਤਾਰ ਜਵਾਬੇ ਸੁਖਨ ਰਾਮ ਲਾਮ ਬਰਗਿਓ ਠੰਡੇ ੨੫੧

ਗਿਰਫਤਾਰ ਚੰਬਖਸੀ ਨਿਟੇ ਸਾਹਜ਼ਾਰਾ ਬਰਗ

ਜਬ ਬੀਤਾਂ ਜੁ ਬਨ ਸਾਖਿਆਰਾ ੨੫੨ ਬਰਗ ਜਬ ਬੀ

ਤਾਂ ਬਿਰੋਯਾਨਤ ਜੁ ਬਾਗ ਚੰਬਖਸੀ ਨਿਟੇ ਹਮਦ ਹਰਕਸਕ

ਜੰਗ ੨੫੩ ਨਰਿਸ਼ਨੀ ਨਿਟੇ ਸੁਖਨ ਅਜਾ ਹੀਧਾਨ ਮਾਨਾ

ਠਾਰਿਸਤਾ ਹੀ ਸਿਫਤ ਨੂੰ ਮਲਾਯਕ ਮਕਾਨਾ ੨੫੪ ਬਿ

ਯਾਰੀ ਮਰਾਪੇ ਸੁਬਖਸੀ ਨਿਟੇ ਹਮਨਾ ਚਰਗੇ ਜਹਾਂ ਮਾ

ਫਤਾਬੇ ਯਮਨਾ ੨੫੫ ਗਬਿਰੋਯਾਨਤ ਹੀ ਮਰਦੀਤ ਬਾਂਜੇ

ਮਾਰੀ ਮਾਰੀ ਮਹਮਬ ਸਾਫੀ ਲਬਖਸੀ ਨਿਟੇ ਅਮਾ ੨੫੬

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਮਸਾ ਸੁਚਿ ਕਰਦਾ ਕਿ
ਜੇ ਬਿਖਾਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਬਾਜੇ ਬਾਧਿ ਮੁਰਦਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਖਾਮ
ਗਾਇਨੁ ਰਸੀਦੁ ਪੁਰਾਨੁ ਸਾਗੁ ਜਾਤੇ ਬਿਖਾਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ
ਏ ਜਾਨਮਾ ॥ ੨ ॥ ਬਿਗੁਣਤਾ ਵਿਚਾਜੇ ਕਾਹਾ ਮਨਦਿ
ਬਖਸ਼ਿ ਮਾ ॥ ੩ ॥ ਭੈ ਬੇਸਾ ਰਾਮਾ ਮਨਦਿ ॥ ੪ ॥ ਨਰਮ
ਮਰਾ ਬਿਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਕੇ ਏਨੇ ਕਥਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਭਾ ਕਾਰਨੇ ਹੀ
ਮਸਾ ਯਾਨਤ ਕਤਾ ॥ ੬ ॥ ਕੁਝ ਗਾਸਤ ਬਖਸ਼ਤਾ ਮਾ
ਰਾਫੰ ਹੀ ਮਾ ॥ ੭ ॥ ਅਕੇਦਾਨੁ ਮੰਗੀ ਗਰਨੁ ਕਦਨੀ ਮਾ ॥ ੮ ॥
ਸਵਦਗਰੁ ਕਮਤਾਂ ਬਿਖਾਰੇ ਮਧੇਸਾ ਹਮ ਹਫੀਲਾ ॥

ਸਪੋਅਜੋਸੁਤਬੇਸਾ ਨਜਰਕਰੇ ॥ ੨੫੨ ॥
 ਹਿਹਜਾਰਮਸਤਾਪਤਜਮਜਰਬਾਰੇਹਮਾ ॥
 ਹਿਬਸਤਾ ॥ ਹੁਮਾਂਮਸਪਦਹਸਦਹਾਰਮਾ ॥
 ਵਰੀਦਾਹੁਮਾਂਜਰਜੀਬੇਜੁਮਾਰਮਾਦਰੀਦਾ ॥
 ਹਮਹਵੰਦਵਤਿਤਾਨਬਰਗੀਸੁਤਰਾ ॥ ਬਸੇਤੀਰ
 ਸਮਸੇਰਕੀਮਤਗੀਗਾਂ ॥ ਬਸੇਸੁਤਬਰਗਦਾ
 ਦਜਰਬਛਤਬਾਰਾਜਰੇਜਾਮਹਨੀਮਾਮਸਤੀਬੇਸੁ
 ਮਾਰਾ ॥ ਕੇਦਾਹਿਨੀਲਦਹਿਪਦਮਦੀਨਾਂਕਾ
 ਰਦਾਕਜੋਦੀਦਹਿਸੁਦਦੀਦਹੇਨੋਸਤਸਰਦਾ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ਟਨਾ ਰਚਿਨਾ ਮਸੁਦਾ ਸਿੰਘੀ ਮਨੁ ਪਦ ਰਾਇਗ

ਰਸਮਗਾਥਾ ਵਿਸਤਾਰਾ ਕੀਲਾਮੇਅਜੋ ਸਗਲਾ ਵਿਚ ਭੀ ਸੁਦ

ਅਸਤੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਮਰ ਬਤਦ ਬੀਚਮੋ ਮਹੀਧਾ ॥

ਸਿੰਘਾਂ ਬਸਾਇ ਦਿਲੁ ਦੁਖੁ ਭਰਾਇ ਲੀਯਾ ॥ ਸਿੰਘੇ

ਦਾ ਅੰਤ ਮਰਦ ਸਾਹਨ ਸੁਹੀ ਸੁਝਾਵਾ ਰਤ ਪਤਾ

ਸਤੁਤਾ ਜੋ ਮਹਾਂ ॥ ਬਜੇ ਬਦਮ ਜੋ ਮਾਰਦ ਤੋ

ਨਗੀ ॥ ਬਹਾਮਰੁ ਲਤਦੁ ਬਹਿਰੁ ਜੁ ਮਾਛਰੀ ॥

ਸਿਰਹਸਤ ਬੇਅਸਰ ਮਾਧੁਰ ਹਾਗਿਨਾ ਨੰਗਾਫ

ਤਾਰਖੁ ਸਤ ਰਨ ਗਾਏ ਤਾਰਨ ਰਾਜਾ ॥ ਭਾਗਿ ॥ ੨੪੩ ॥
 ਤਕਿ ਚਿਰਾ ਕੁ ਸਾਹੀ ਦਿਨਾ ॥ ਆਜਿ ਨ ਉਲਤ ਖੁਨ ਸੁਰਾ
 ਅਗਾਹੀ ਦਿਨਾ ॥ ਖਿਜੇ ਬਾਕ ਜਰਦੇ ਸਾਹਨ
 ਸਹੀ ॥ ਗਿਰਿ ਸਾਹਿਬ ਸੁਰਿ ਮਿਤ੍ਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮ ਹੀ ॥
 ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਮ ਕਮੇਰਾ ਸਤ ਦਾਜ ਹਾ ॥ ਫਲੀ ਆਖਿ
 ਲਾਠ ਨਾ ਬਿਬ ਕਸੀ ਦਾ ॥ ਨੇਮ ਹੀ ਪਾ ॥ ਚਿਪਿ ਸਰ ॥
 ਦਿਗਰ ਸਾਹ ॥ ਆਜਾਨ ਕਰਦਾ ॥ ਨਦਾਨ ਸਪਰਸਤੋਨ
 ਆਜਾਨ ਮਰਦਾ ॥ ਕਿਓਰਾ ਬੋਰੇ ਜਰਾ ਸਿਧਾ ਸਨ
 ਨਿਸੰਦਾ ॥ ਕਲੀ ਦੇ ਕੁਹਨ ਰੀਜਰਾ ਬਰ ਕੁਸਾਦਾ ॥

ਧਰਮ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਮਾਨਸਾ ਦਰਸਨਾਤਾ ਵਿਖੇ ਮੰਦਿਰ
 ਚਰ ਰਵਾਂਸੁਰ ਚਰ ਸਤਾ ॥ ਬਿਨਿਸ ਸਾਨੀਆ
 ਸਾਰਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ॥ ਵਿਮਾਰਾ ਬਰਾਹਮਣਤਰ ਰਵ ਰੁਤ
 ਜੀਵਾ ॥ ਬਾਮਨ ਨਿਤ ਵਿਬਧਤ ਮਾਨਸਾ ਦੀ ਕੁਨਾਮਾ
 ਜਿਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਵ ਰਵ ਦੀ ਕੁਨਾਮਾ ॥
 ॐ ਨਮੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਵਿਸ਼ਨੁ ॥ ਭਵਾਨੀ ॥
 ਧਰਮਾਦਿਨ
 ਨਾਨਸੁ ਨਿਰੋਟਾਦਗਰਾ ਰਜਾ ਬਧ ਸੋਰਜੀ ਨਿਤੋਰ
 ਰਹੁਨਰਾ ॥ ਅਮਾਂ ਬਧ ਸਥਾ ਸਿੰਦਰ ਦਸਤਰੀਰਾ ਕੁ

ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚਰਨ ਸੁਖਾਇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਰਾਮ ॥ ੧ ॥
 ਤਸ੍ਰੀਨੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਗਾਇ ਮਯਾਦੀ ਰਹੁ
 ਸ੍ਰੀ ਮਨ ਚਰਨ ਰਹੁ ਗੁਰਦਾ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮਾਮਲ ਕਰਨ
 ਸਾਹਿਬੁ ਹੀਰੋ ਤਨੁ ਫਾਜਾ ॥ ਗਾਰੀ ਬੁਲ ਨਿਦੁ ਜੋਗੀ
 ਮੁਲਕੁ ਦਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜੀਤੁ ਮੋਥ ਬਥਾ ॥ ਹਿਮ ਰਹੀ
 ਦੁਖ ਸਤਾ ॥ ਗਿਰੀ ਮੀਧਾਰ ਤੇ ਤਾਜ ਤਹੁ ਮੀਧਾਰ
 ਸਤਾ ॥ ੪ ॥ ਨੀਵਲ ਹਥੀ ਮਾਲਹ ਨਿਰਜਾ ਮੋਥ ਬਥਾ
 ਕੁਹਾਣਤੀ ਬਿਨੀ ਗਾਰ ਪਲੇਸੁ ਦੁਖੀ ਬਥਾ ॥ ੫ ॥ ਜੀਤੁ
 ਰਤੁ ਫੰਗ ਹਮ ਚਨਾ ॥ ਮੁਖ ਤਹੁ ਸੁਣਾ ॥ ਤੁਰੀ ਹੀਰੋ

ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਖਤ ਹਜੁ ਦਾ ॥ ਰੁਮਾਨ ਸਾਹਿਬ ਨਾਮ
ਤਮਤਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਹਿਬ ਸੇ ॥ ਅਸਤ ਕੁਖ ਸੁ
ਸੁਸਤ ਕੁਖੀ ਮਾ ॥ ਅਜੇ ਬਾਦ ਸਾਹੀ ॥ ਬਿਆਖਰ ਪ੍ਰਦ
ਅਸਤਾ ॥ ਸਿਸਤ ਦਵਤੀ ॥ ਰਾਨ ਓਪੇ ਸਾਸਤਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਭੋਖ ਸਾਹਿਬ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹੀ ॥ ਦਿਹਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਜਾਇ
ਬਾਨ ਬਰਸਰ ਨਿਹਾ ॥ ॥ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਅਜਿਖਾ
ਨਹ ਬੋਰੁ ਕੁਨਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਬਖਤਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਬਰਸਰ
ਨਿਹਾ ॥ ॥ ॥ ਬੋਰੁ ਸਾਹਿਬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ
ਸੁਮਾ ॥ ਬਗੁਨਤਾ ॥ ਸੁਖਨ ਸਾਹਿਬ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ॥ ॥ ॥

ਪਾਇਲਿਸਤੋਨਦਸੁਮਿਥਿਥਾਨਹੋਸਨਾਜਤਾਹਥ
ਤਕਸੰਗਾ ॥ ਨਰਦੇਸਿਨਹਿਮਤਨਹੀਲਹਿਨਹੋਸਾ
ਨਬੀਨਾਨਬੀਨਾਅਗੀਹਿਰਦੁਰੋਸ ॥ ਰਹਾਂਕਸ
ਕਿਹਜਤਾਮਾਜਮਾਇਸੁਥਵਦਾਦੁਜੰਦਉਰਦੀਥ
ਦਸਾਹਿਸੁਥਵਦਾ ॥ ਅਜਬਮਾਂਦਾਨਾਇਰੇ
ਰਈਕਦਾਬਾਸੁਖਨਬਾਰਦੀਗਰਕਨਦਬਾਸਵਾ
ਬਾ ॥ ਥਕਿੰਗਸੁਦਰਮਾਮਦਦਰੰਗਸੁਗਿਰੀ
ਠਤਾਜਦਾਬੇਸੁਖਨਰਾਬਰੰਗਸੁਗਾਰੇਲਤਾ
ਠਪੋਰਾਸਤਸਕਰਦਨਰਧੇਜੁਬਾਂਗਾਦੁਰਾਂਦੁਰਦਸੁਖ

ਨਾਤੁਕੀ ਯਦੁਨਾਮ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਵਿਏ ਸਾਹੁ ਹੁਸੀ ਮਾਰ ਮਾਜਾ
 ਨ ਮਗਜਾ ॥ ਯਦੁਨਾਮ ਤੁਰੀ ਈਨੀ ਕੀ ਕਾਰਨ ਕੀ ॥ ੧੧ ॥
 ਕਸੇਰਾ ਸੁਫਲ ਕਾਰਣੀ ਨਿਦਰੁ ਮੀ ॥ ਯਦੁਨਾਮ ਸੁਫਲ ਮੇਰੇ
 ਸਤੁ ਜਾਹੁ ਨਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸਿਵਿਏ ਸਾਹੁ ਹੁਸੀ ਮਾਰ ਮਾਜਾ
 ਨ ਮਗਜਾ ॥ ਯਦੁਨਾਮ ਤੁਰੀ ਈਨੀ ਕੀ ਕਾਰਨ ਕੀ ॥ ੧੩ ॥
 ਕਸੇਰਾ ਸੁਫਲ ਕਾਰਣੀ ਨਿਦਰੁ ਮੀ ॥ ਯਦੁਨਾਮ ਸੁਫਲ ਮੇਰੇ
 ਸਤੁ ਜਾਹੁ ਨਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿਵਿਏ ਸਾਹੁ ਹੁਸੀ ਮਾਰ ਮਾਜਾ
 ਨ ਮਗਜਾ ॥ ਯਦੁਨਾਮ ਤੁਰੀ ਈਨੀ ਕੀ ਕਾਰਨ ਕੀ ॥ ੧੫ ॥
 ਕਸੇਰਾ ਸੁਫਲ ਕਾਰਣੀ ਨਿਦਰੁ ਮੀ ॥ ਯਦੁਨਾਮ ਸੁਫਲ ਮੇਰੇ
 ਸਤੁ ਜਾਹੁ ਨਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਵਿਏ ਸਾਹੁ ਹੁਸੀ ਮਾਰ ਮਾਜਾ
 ਨ ਮਗਜਾ ॥ ਯਦੁਨਾਮ ਤੁਰੀ ਈਨੀ ਕੀ ਕਾਰਨ ਕੀ ॥ ੧੭ ॥
 ਕਸੇਰਾ ਸੁਫਲ ਕਾਰਣੀ ਨਿਦਰੁ ਮੀ ॥ ਯਦੁਨਾਮ ਸੁਫਲ ਮੇਰੇ
 ਸਤੁ ਜਾਹੁ ਨਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿਵਿਏ ਸਾਹੁ ਹੁਸੀ ਮਾਰ ਮਾਜਾ
 ਨ ਮਗਜਾ ॥ ਯਦੁਨਾਮ ਤੁਰੀ ਈਨੀ ਕੀ ਕਾਰਨ ਕੀ ॥ ੧੯ ॥
 ਕਸੇਰਾ ਸੁਫਲ ਕਾਰਣੀ ਨਿਦਰੁ ਮੀ ॥ ਯਦੁਨਾਮ ਸੁਫਲ ਮੇਰੇ
 ਸਤੁ ਜਾਹੁ ਨਹੀ ॥ ੨੦ ॥

ਸਤਾ ॥ ਬਦਮਰਨਾ ॥ ਬਦਕਾਰਕਾਰ
 ਨਦਰਨੰਗਪਾਸਤਰਜਾ ॥ ਨਦਰਕਾਰਕਾਰ
 ਦੀਨਾਦਿਲਾਬਿਸੁਕਾਨੀ ॥ ਬਖਾਨਾਹਿਸੁਮਦਕਾਰਨੀ
 ਰਹਜਾ ॥ ਬਨਕਾਰਨਦਮਾਦੇਨਕਾਰ ॥ ਦਸੁਖਨਾ
 ਬਖਾਹਸੁਖਚਾਸੀਨਜੇਦੀਸੁਖਨਾ ॥ ਬਬਦਕਾਰ
 ਕਸਦਰਨਾਦੇਦਪਾਇਆ ॥ ਕੇਓਪਾਈਗਸਤੁਗੇਦੀਬ
 ਭਾਇਆ ॥ ਬਦੁਜਦੀਮਤਾਰਨਮਾਫੁਨਹਦਸਤਾ
 ਬਖਰਸੇਹਰਮੇਕਸਾਯਾਨਦਸਤਾ ॥ ਬਖਦਦਸ
 ਤਖਾਰੇਦਨਗੀਰੇਦਮਾਛਾਨਰਦੀਯਤਖਰਾਸੀਨਮ ॥ ੦

ਅਦਰਸੇ ਬਦਲੇ ਸੁਖ ਨਿਜੁ ਬਾਂਗਿ ਵਿਥਿ ਬੇਜੁ ਬੰਨ
 ਸਤਜੁ ਹਰਜੁ ਹੰਨਾ ਸੁਨੀਦਨ ਨ ਬਦਲੁ ਸੁਖਨ
 ਕਸਰਾ ਬੋਲੇ ਸਾਗਰਿ ਹਸਤ ਬੋਲੇ ਸੂਰੀ ਏਕੋ ਸ੍ਰੀ

ਅਦਰਸੇ ਬਦਲੇ ਸੁਖ ਨਿਜੁ ਬਾਂਗਿ ਵਿਥਿ ਬੇਜੁ ਬੰਨ
 ਸਤਜੁ ਹਰਜੁ ਹੰਨਾ ਸੁਨੀਦਨ ਨ ਬਦਲੁ ਸੁਖਨ
 ਕਸਰਾ ਬੋਲੇ ਸਾਗਰਿ ਹਸਤ ਬੋਲੇ ਸੂਰੀ ਏਕੋ ਸ੍ਰੀ

੪੩।

੪੪। ਨਹ ਚਿੰਤਿ ਦਿਗਰ ਹਸਤ ਜੁ ਜਾ ਖੁਦਾਇ
 ਕੀ ਹੀ ਮਤ ਵਰੰ ਰਾਟਰਾਂ ਦਿਜੁ ਪਾਇ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਟਰਾ ਮਾਇਦਾ ਅਹ ਵਸਤ ਜੀਗਾ ਵਿਕੇ ਸੁਖ ਸੁਖਨ ਦੁਖ

ਏਥ ਤੀਰੇਤੁ ਫੰਗਾ ॥ ਕਿੰਨੁ ਰਕਾਰਿ ਨ ਸਾਫ ਚ
ਹੀਮਤ ਮਸਤਾ ਕਿੰਨੁ ਰਪੇ ਸੁਗੁਰ ਬਾਇ ਚੀਮਾਜ਼ੁ
ਅਸਤਾ ॥ ਨਹੀਲ ਕੁਨ ਦਵੁਤੁ ਨ ਰਕਾਰੁ
ਨਹੀ ਬਤੁ ਕੁਨ ਦਵੁ ਸਮਾਨਾ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ॥

ਕਸੇਰਾ ਕਿੰਨੀ ਕਾਰਾ ਮਾਪੁ ਪਸੰਦਾਵ
ਜਾਂਸੁ ਹਥਾਸੁ ਨ ਜਾਂਸੁ ਮਰਜੁ ਮੰਦਾ ॥

ਮਰੇਗਾ ਥਾਵੇ ਹੁਣ ਜਤ ਪੁੱਤ ਮਾਹੀ ॥ ५ ॥ ਅਥਿਥ ਪ੍ਰਸੰ
ਦ ਓਰ ਮਾਹੀ ਤਿਥੁ ਤਤ ਜਾਗਰੇ ਰਾਸ ਨ ਸੀਰਣੀ ਯਤ
ਨਿਵਾਜਾ ॥ ५ ॥

॥ ਹਰੰ ਕਸਾਕਿਰਾ ਅਕੁਲ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦਾ ॥ ਥਕਾ
ਰੇ ਜਹਾਂ ਕਾ ਮਗਾਰੀ ਦਿਹਦਾ ॥ ५ ॥ ਅਥਿਥ ਹਸਾਕੀ ॥ ਮਾ
ਸਾਰੇ ਸਬਜ਼ੀ ਰੰਗਾ ॥ ਰਿਸਾਰਾ ਥਕਾਰਾ ਮਸਤ ਦਰਦ
ਕਤਜੀ ਰੰਗਾ ॥ ५ ॥ ਅਥਿਥ ਹਸਾਕੀ ॥ ਮਾਸਾਰੇ ਨੈਨ ਪਾਨਾ
ਕੁਨ ਦਪੀਰ ਸਦ ਸਾਲ ਹਰਾਨੇ ਤੁਝਨਾ ॥ ५ ॥

੨੫
੨੫

੨੫
੨੫

॥ ੨ ॥ ਹਿਰਾਇਤ ਸੁਨੀਐ ਮਾਯੇ ਕੋ ਨ ਕ
 ਸਨਾ ਚੁਸਮ ਸਾਦਕ ਦੇ ਬਜੇ ਏ ਚਮਨਾ ॥ ਹਿਰਾਇਤ
 ਦਰਗਜ਼ ਹੋ ਏ ਉੜ ਦੇ ਸਾਥ ਸੀਰੀਜ਼ ਬਾਨ ਹਮ ਚੁ ਏ ਥ
 ਲਾ ਸਕੇ ਸਾ ॥ ਕਿਸਾਮ ਦ ਬਰਾਏ ਹਮ ਹਰੁ ਸਭਰੀ ਗਾ
 ਚੁਕੈ ਬਰਕਾਮ ਹਮ ਚੁਤੀ ਰੇਤੁ ਠੰਗਾ ॥

ਨਮਾਂਟੀ ਦੁਇਰਾਜ ਹਾਂ ਬੇਸ਼ਮਾਰਾ ਪਸੰਦ ਸਨਿਯਾ
ਸਦਕਸੇ ਕਾਰਥਾਰਾ

ਨਮਾਂਟੀ ਦੁਇਰਾਜ ਹਾਂ ਬੇਸ਼ਮਾਰਾ ਪਸੰਦ ਸਨਿਯਾ

ਨਮਾਂਟੀ ਦੁਇਰਾਜ ਹਾਂ ਬੇਸ਼ਮਾਰਾ ਪਸੰਦ ਸਨਿਯਾ

ਨਮਾਂਟੀ ਦੁਇਰਾਜ ਹਾਂ ਬੇਸ਼ਮਾਰਾ ਪਸੰਦ ਸਨਿਯਾ

ਨਮਾਂਟੀ ਦੁਇਰਾਜ ਹਾਂ ਬੇਸ਼ਮਾਰਾ ਪਸੰਦ ਸਨਿਯਾ

ਨਮਾਂਟੀ ਦੁਇਰਾਜ ਹਾਂ ਬੇਸ਼ਮਾਰਾ ਪਸੰਦ ਸਨਿਯਾ

ਨਮਾਂਟੀ ਦੁਇਰਾਜ ਹਾਂ ਬੇਸ਼ਮਾਰਾ ਪਸੰਦ ਸਨਿਯਾ

ਨਮਾਂਟੀ ਦੁਇਰਾਜ ਹਾਂ ਬੇਸ਼ਮਾਰਾ ਪਸੰਦ ਸਨਿਯਾ

ਓਰਸੁ ਅੰਬਰ ਕੁਨਮਾ ਕਸੇਈ ਪਸੰਦ ਆਇਦ
ਓਰਾਇਹਮਾ

ਨਿਸ਼ਾਦੰਦਬਰਸ਼ਾਂਖਓਹਫਤਖਨਾਚੁਮਾਹਿਮਹੀਅਫ
ਤਾਬੇਯਮਨਾ

ਕਿੰਨੀ ਰਾਜ ਹਰਾਜ ਹਾਂ ਬੇਸੁਮਾਰਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕੁਤੇ ਤਰਦਦ
ਬਿਅਮਖਤ ਹਾਂ ਕਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣਿ ਤੇ ਪਦਾਂ ਅਰਦਾ

२६२

ਨਜਰੁ ਨ ਧਰੈ ਤੁਝੇ ਦਿਖੈ ਰਾਗੀ ਕਿਉ ਤੇ ਨਜਰੁ ਦ

ਰਬਿਅਪਦਿ ਬਜਾਇ ॥੧॥ ਆਪੁ ਹਨ ਅੰਦਰ ਅਮਦਗੁ
ਏ ਅੰਜਮਨਾ ॥ ਕਿਜਰਾ ਬਰੰਗਾ ਅਸਤੁ ਸੀਮਾ ਬਤਨਾ ॥
ਰਵੰਗਾ ਸਤ ਦਰਗਜ਼ਹਾ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ॥ ਗਲੇ ਸੁਰਖ ਚੰਦੀ ਬਜੇ
ਨਉ ਬਹਾਰਾ ॥੨॥ ਅਬਿਦੁ ਜੁਦੀ ਦਾ ਦਲਰਾਜਹਾ ਬੇਸੁਮਾਰਾ ॥
ਅਬਿਅਮਰਤ ਦੁਨੀ ਮੀਰੂ ਯਲੇ ਕਾਰਜਾਰਾ ॥੩॥ ਅਬਿਜੁਦ ਬੰ
ਗ ਬਰਵੇ ਕਿਖਾਤੁ ਨਖੇਸਾ ॥ ਕਿਣੀ ਓਮ ਦਹਰਾਜਹਾ ਉਤ੍ਰੇ
ਸਾ ॥੪॥ ਵਜ੍ਹਾ ਦੁਖਤਰਹਾ ਸਤੁਣਾ ਬਫੁੜਾ ਮਤੀ ॥ ਨਰਮਾ
ਰੇ ਫਲਕਹਾ ਮਨੁ ਹੂਰੇ ਪਰੀ ॥੫॥ ਸੁਅਬਿਰਦਰਾ ਮਦਰੁ
ਮਾਹੇ ਫਲਕਾ ॥ ਠਰਿਸਤ ਹਿਸਿ ਫਤ ਓਚੁ ਜਤ ਸੁਮਰ

ਕਾ **ਕਾ** ਕਿਰਨਤੁ ਤਦਿ ਕਥਾਨ ਯਾਗੀ ਦਿਹਦਾਸਿ
ਈਸਾਹਰੇ ਕਾਮਗਾਰੀ ਦਿਹਦਾ **ਕਾ** ਪਸੰਦਾ ਮਮਦਰਾਜ
ਹਸੁਰੁਟਸਿ ਪਨਾਮਾ ਕਿਰੇਸ਼ਨਤ ਬੀਮਾਤਿ ਸਲੀਖਤਮ
ਦਾਮਾ **ਕਾ** ਰਵਾਕਰਦ ਬਰਵੇਟ ਕੀਲ ਸਾਗੀਗਾਰ
ਏਸਾਹਿਸਾਹਾਨਰਓਸਨਜ਼ਮਾ **ਕਾ** ਕਿਟੀਤਰਜ਼ਲਾਏ
ਇਬਰਤੇਸਮਨਾ ਚਿਜਾਯਕਸੁਮਾਨਾ ਸੁਤਦੀਰਾ ਬਰ
ਨਾ **ਕਾ** ਥਿਰੋਯਦਯਕੇਖਾਨਹਥਾਨੁ ਮਰਸਤਾ ਕਿਰਸ
ਸੇਮਾਜੋਹਰਦੁਮਾ ਰੂਤਰਾਸਤਾ **ਕਾ** ਕਿਟੀਰਾਸਨਹਰ
ਗਜ਼ਨ ਕਰਦਮਕੁਥਲਾ ਕਿਕੁਉਲੇਕੁਰਨ ਮਸਤਕਸ

ਮੇਰਸੁਲਾ ॥ ੨੫ ॥ ਬਰੋਸਾਮੰਦਰੁ ਰਾਮਦਮਜੀਨਾਸੁਖ
ਨਾ ਬਜੀ ਬਸੁਦਰਾਮਾਮਦਜਨੇਨਕਤਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕੋਸੇ
ਫਤਹਮਾਰਕਨਦਵਖਤਕਾਰਾਵਜ੍ਯਾਸਾਹਮਾਰਾਸ
ਦਦੁਈਦਿਅਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਬਿੰਬੀਦੀਮਦਨਜੀਨਦ
ਤਨਾ ॥ ਬਿੰਬੀਦੀਮਦਨਜੀਨਦ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਸੁਸ
ਤਹਿ ਬਰਾਰਖਚੁਮਾਰੇਮਨੀਗਾ ॥ ਬੁਥਸਤੰਦਸਮਸੇਰਜ
ਸਤੰਦਰੀਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕੋਸੇਦੰਦਰਾਮਾਮਦਚੁਗਰਰੀਦ
ਸੇਰਾ ॥ ਚੁਸੇਰਾਮਸਤੁਸੇਰਾਮਯਕਨੇਦਿਥਾਦਿਥੇਰਾ ॥ ੩੦ ॥

ਤੀਰੇਤੁ ਫੰਗਾ ॥ ਇਹ ਤੀਰੇਤੁ ਫੰਗਾ ਚੰਗਾ ਚੰਗਾ ॥
 ਇਹ ਤੀਰੇਤੁ ਫੰਗਾ ਚੰਗਾ ਚੰਗਾ ॥ ਚੰਗਾ ਚੰਗਾ ॥
 ਨਬਾਹੀਦਤੀਰੇਤੁ ਫੰਗਾ ॥ ਬਸੇਮਰਦਮਾਂ ਮਰਦਹਸੁਦ
 ਜਾਇਜੰਗਾ ॥ ਇਹ ਤੀਰੇਤੁ ਫੰਗਾ ਚੰਗਾ ਚੰਗਾ ॥
 ਇਹ ਤੀਰੇਤੁ ਫੰਗਾ ਚੰਗਾ ਚੰਗਾ ॥ ੪੪ ॥ ਬਜੀਬਸਦ
 ਰਾਮਦਰੁ ॥ ਫਰੀਤਮਸਤਾ ॥ ਯਕੇਗੁਰਜਮਜਾਦੁ ॥ ਮੇ
 ਕਰਬਦਸਤਾ ॥ ਯਕੇਤੀਰਜਦਬਾਨੁਟੇਪਾਕਮਰਦ
 ਰੀਗਜਸੀਪਮਜਮਸਪਮਮਦਰੀਗਰਦਾ

+

ਨ

ਨੇ ਏ ਚੰਦਰਾਮਦ ਬਜੇਸਾ ॥ ਚੁਨਤੋਗਜਨਬਾ
ਨੁਏ ਸੇਰਤਨਾਥਿਅਏ ਚੁਨਾਥਿਘਚੁਸਰਵੇਚਮਨਾ
ਅਕੇਸਹਰਮੀਥਰਾਦਿਗਾਰਜੇਧਪਗਘਰਾਮੀਦਿ
ਹਥਨਚੁਰਾਸੀਦਹਦੁਗ ॥ ਥਿਜਦਤੇਗਥਾਜੇਰ
ਥਾਥਿਧਰਾਥਿਥਰਥੇਜਸੇਲਹਥਸੇਚੰਗੁਹਰਾ
ਮਿਅਮਰਾਜਹਥੀਦਰਾਮਦਾਦਿਥੇਗਾਨੁਥਰਥਚਹ
ਆਹੁਦਗਰਰੀਦਿਸੇਰਾ ॥ ਚੁਨਤੀਚਜਦਹਰਦੁਅ
ਥਰੁਸੀਜੀਗਾਥਾਥਾਥਾਦੁਅਮਰਸੀਘਚੁਸਾਥੇਤਰੀਜਾ
ਚੁ ॥ ਰਾਜਹਜੇਸੀਘਦਰਾਮਦਮੁਸਾਥਾਥਿਜੇਸ

ਅੰਦਰੀਸੁਦਰੁਅਜਕੇਹਥਾਫਾ ਹੁਮਾਂਬਰਦਸਰਬ ੨੬੫
 ਤਕਿਯਾਰੇਰੁਅਮਾਨਿਜੇਸੇਘਪਸੇਯਕਨਿਆਮਦਕਦਮਾ॥
 ਯਕੇਸੁਹਿਠਿਰੰਗੀਪਲੰਦੇਦਿਗਗਾਬੋਦੰਦਰੁਮ
 ਦਰੁਸੇਰੇਜੁਬਗਾ ॥ ਸਿਅਮਸਹਰੁਦਿਗਗਾਬੋਦੰਦਰੁਮ
 ਤਾਬਾਹੁਅਮਸਹਰੁਬਸਿਰੁਮਗਰੇਦਰੁਬਾ ॥ ਯਕੇ
 ਰਾਬਿਜੁਦਨੇਜਹੁਸੁਤੇਦਿਗਗਾਸਿਅਮਰਾਬਪਾਚੰਦੁ
 ਅਮਰਾਸਿਪਗਾ ॥ ਚੁਨਾਮੋਬਿਮਠਤਨਬਰਖਾਸ
 ਤਬਾਜ਼ਾਸੁਏਅਸਮਾਂਤਾਂਨਪਰਵਾਜਸਾਜਾ ॥ ਦਿਗ
 ਰਕਸੁਨਿਆਮਦਤਮੰਨਾਇਜੰਗਾਕਿਪੇਸੇ ॥ ਦਾਦਿ

ਵਰਨਿਹੰਗਾ ॥ ਸਹਸ੍ਰਬਿਸ਼ਤਾਂਤੰਦਰਮਦਥਣਉ
 ਜਾਸਿਪਾਰਿਖਾਨਹਾਮਮਦਹਮਹਮਉਜਮਉਜਾ ॥
 ਸਿਰਜਿਵਰਿਥਿਰਿਸ੍ਰੀਮਤੀ ॥ ਭਾਗਵਾਨਉਰਿਥਿਰਿ
 ਰਾਮਉਰਿਥਿਰਿਭਾਗਵਾਨ ॥ ੬੨ ॥ ਦੁਸੁਏਯਲਾਹਮ
 ਹਬਸਤੰਦਕਮਗਾਥਮੇਦਾਂਨਜਸਤੰਦਸਿਪਰਬਰਸਿ
 ਪਗ ॥ ੬੩ ॥ ਬਗੁਰਰੀਦਨਾਮਮਦਦੁਮਬਰੇਮੁਸਾਫਾ
 ਯਕੇਗਸਤਹੰਗਇਲਯਕੇਗਸਤਜਾਫਾ ॥ ੬੪ ॥ ਚਕ੍ਰ
 ਰਾਕ੍ਰਬਰਖਸਤਤੀਰੇਤੁਫੁਗਾਯਕ੍ਰਤਾਕ੍ਰਤਦਰਮਦਹ
 ਮਹਰੀਰੀਗਾ ॥ ੬੫ ॥ ਜਿਤਰਿਜਿਤਪੋਜਿਤਰੀਤਬਰ

ਤਿਨੇਜ ਹਵਨਾ ਚਖਵਨਾ ਵਕਾਸਿ ਪਗ ਯਕੇ ॥ ੨੬ ॥
 ਦੇਵ ਅਮਰ ਕਿਸ ਰੋ ਨਿਸਾ ਚੁਗਰੀ ਦਸੋਰ ਹਮ
 ਰੁਪੀਏ ਦਸਾ ॥ ਕੁਨ ਦਤੀ ਰਬਾਂ ਰਾ ਰੁਬਾਂ ਨ ਮੇਰ
 ਬਰਖਸ ਅੰਦਰੂ ਬਰਕੁ ਓਹਮ ਚੁਤੇਗਾ ॥
 ਸਮੰਦਰ ਅਮਦ ਦਹਾ ਨੇ ਦੁਹਲਾ ਚੁਪਰ ਗਸਤ ਬੰ
 ਜਾਂ ਰਜਾਏ ਅਜਲਾ ॥ ਹਰਾਂ ਕਸਕਿ ਪਰਾਂ ਸਦੁਤੀ
 ਰਸ ਸਤਾ ਬਸਤ ਪਾਹਿਲੁ ਏਪੀਲਾ ਅੰਮਰ ਦਗੁ ਜਸਤ
 ਹੁਮਾਂ ਕਸ ਬਸੇਤੀ ਰਜੁ ਦ ਬਰਕਜਾਂ ਬਿਅਫ
 ਤਾਦੇ ਦੇ ਚੁਕਰ ਕੇ ਗਿਰਾ ॥ ਦਿਰ ਦੇਵਗ

ਰਗਸਤਾ ਬਿਅਮਦ ਬਜੰਗਾ ਚੁ ਸੁਰੇਅਜੀ ਮਹਮਦ
ਪਗੰਪੀ ਈਗਾ। ੭੭ ਚੁਨ ਜਖਮਰੀ ਪਾਲਮੀ ਦਾਖ
ਤਸਖਤਾ ਬਿਅਫਤਾ ਦਦਨੇ ਚੁ ਬੇਖਮਜ਼ਦਰਖਤ
ਦਿਗਰ ਕਸਨੀ ਯਾਮਦ ਅਜੇ ਮਾਰਜੀ ਕਿਆ
ਦਦ ਬਜੰਗੇ ਚੁਨੀ ਮਾਰੀਰੇ। ੭੮ ਸੁਹੇ ਚੀਨ ਸਰਤਾਜ
ਰੀਗੀਨੇ ਹਟਾ ਬਲਾਏ ਗੁਬਾਰ ਸੁਦਹਨ ਬਰਕਸ਼ਾਟ
ਸੁਖਾਮਾਮਦ ਯਕੇਫ ਉਜਰਾ ਸਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਗਜ਼
ਦੀਗਰ ਵਜ਼ਾਰੀ ਬਾਜੀ ਮਾਗਾ ਜਕਰਦਾ। ੭੯ ਕਿਆ
ਯਸੇਸਾ ਯਸੇਸਹੇ ਹਤ ਹਤਾ ਅਜੀ ਉਮਰ ਜੀਜੇ

ਟਗੀਜੀਹਿਯਾਤਾ ॥ ਬੋਰੇਜੇਦਿਗਰੋਸਨੀਯਾਤਿ ॥ ੨੬੭

ਏਕਗ ॥ ਬਰਮਾਉਰੰਗਾਟਰਾਮਦਰੁਸਾਹੇਦਿਗਰਾ

॥ ਸਿਪਾਹਿਸੁਦੁਬਰਖਾਅਜੁਜੇਸੁਜੰਗਾ ॥ ਰਵਾਂਸੁਦ

ਬਹਰੋਸੁਤੀਰੇਤੁਠੰਗਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਰਵਾਂਰਚਸੁਦਹਕੇਬ

ਰੇਕੀਨਹਕੇਸਾ ॥ ਕੇਬਾਜੁਇਮਰਦਾਂਬਰਾਂਦੁਦਦੇਸਾ

॥ ੧੦੧ ॥ ਚੁਲਸਕਰਤਮਾਮੀਦਰਾਮਦਬਕਾਮਾਪਕੇ ॥

ਦਬਰਾਸਤਸੁਰੁਟਸਿੰਘਨਾਮੀ ॥ ਬੋਰੇਯਦਹਿਦੇਸਾ

ਹਿਰੁਸਤਮਜਮਾਂਤੁਮਾਰਕਿਕਨਯਾਬਰੀਰੀਕਮਾਂ

॥ ਬਰਜਮਾਮੰਦਰਾਮਦਰੁਸੇਰੇਕੀ ॥ ੧੦੨ ॥

ਤੇਇਹਮਥਾਨੁਏਹਮਚੁਨਾਂ ॥ ੧ ॥ ਸਬਿਧੋਸੀਦਖੁਫਤਨ
ਜੇਸੀਦਜਗਾ ॥ ਥਕੇਸੀਦਚੁਸੇਰਮਰਦਾਨਿਹੰਗਾ ॥ ੨ ॥
ਬਜਾਨਸਦਰਾਮਦਚੁਸੇਰੇਅਜੰਮਿ ॥ ਥਕੇਥਰਕਮਾਕਰ
ਦਬਾਰਸੁਕਰੀਮਾ ॥ ੩ ॥ ਚਪੋਰਸੁਤਓਕਰਦਖਮਕਰਦ
ਰਾਸਤਾ ॥ ਗਰੇਵੇਕਮਾਚਰਖਚੀਨੀਬਰਖਾਸਤਾ ॥ ੪ ॥ ਹਰਾਂ
ਕਸਾਕਿਨੇਜਹਿਖਮਫਤਾਦਮੁਸਤਾ ॥ ਦੁਤਾਗਸਤਮੁਸਤੇ
ਹਮਿਚਦੁਗਸਤਾ ॥ ੫ ॥ ਸਬਿਧਾਵੇਖੁਤਬਾਟੀਗਰੇਬਾਜਪ
ਰਾਚੁਸੁਰਖਮਜ਼ਦਹਾਬਰਹਮੀਸੇਰਨਗ ॥ ੬ ॥ ਚੁਨਾਂਥਾਨ
ਅਫਤਾ ॥ ਰੋੜ੍ਹਫੰਗਾ ॥ ਜਿਮੰਕਿਸਤਕਾਨਸੁਸੁਦਹਲਾਸ

ਰੁਨਾਮਵੇਖਤਹਰਦੇਹਮਹਜਾਇਜੰਗਾ। ਕਿਤੇਗੰਮਜ ॥ ੨੬੮ ॥
 ਮਿਅੰਗਸਤਤਰਦਸੁਖਦੰਗਾ ॥ ੨੬੯ ॥ ਰੁਨਾਜੰਗਕਰਦੇ
 ਦਸੁਖਹਤਾਬਸਾਮਾ। ਅਛਤਾਦਮੁਰਛਤਨਖਰਦੇਦ
 ਤਾਮਾ ॥ ੨੭੦ ॥ ਜਿਖੁਟਮਾਦਸੁਦਹਰਦੁਦਰੁਜਾਇਜੰਗਾ
 ਰੁਸੇਰੇਯੀਮਨੋਦਮਬਰੇਪਿਲੰਗਾ ॥ ੨੭੧ ॥ ਰੁਹਬਸੀਬਰ
 ਦਦੁਜੁਦਦੀਨਾਰਜਰਦਾ। ਜਗੰਗਸਤਰੀਰੀਬਜਦੁ
 ਦਗਰਦਾ ॥ ੨੭੨ ॥ ੪ ॥ ਸਿਅਮਰੇਜਰਉਗਾ। ਬਥਤਦ
 ਮਾਏਤਾਬਾ। ਜਗੰਗਸਤਰੀਰਉਸਨਸਾ। ਗੰਤਾਬਾ
 ॥ ੨੭੩ ॥ ਬਥਰਕਸਤਹਰਦਮਜੀਜਾ। ਰੰਗਾਸਾ

ਵਾਂਕਰਦਹਰਸੁਇਤੀਰੋਤੁਏਗਾ ॥ ੧੧੧ ॥ ਚੁਨਗ
ਗਮਸੁਦਮਾਤਸੋਕਾਰਜਾਗਾ ॥ ਕੇਫੀਏਦੁਵਹਿਹਜਾ
ਗਮਮਦਬਕਾਰਾ ॥ ੧੧੨ ॥ ਬਕਾਰਮਮਦਹਮਸਪ
ਹਫਤਸਦਹਜਾਗਾ ॥ ਹਮਰਜੁਟਨਸੁਇਸੁਤਿਹਨ
ਮਦਾਗਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਜਿਸਿਟੀਵਮਰਬੀਵੀਮੇਰਾਕ
ਰਾਇ ॥ ਬਕਾਰਮਮਦਹਮਸਪਚੁਬਾਟਪਾਇ ॥
॥ ੧੧੪ ॥ ਬਸੇਕਸਤਹਸਰਹੰਗਸੁਇਸਤਹਸੇਗਾ ॥ ਬ
ਦਕਤੇਤਰਦਦਬਕਾਰੇਦਲੇਗਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਬਗਰੀਦਨ
ਮਮਦਮਬਰੇਸੁਮਾਹਾ ॥ ਨਮੇਖੁਨਮਾਹੀਲਕੇਤੇਗਾ

ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਬਜੀਰਾ ਮੰਦਰੁ ਗਉ ਰਹਿਏ ਗਾਜੀਆਂ ਗਉ ੨੭੦
 ਮੰਤ੍ਰਿਗ ਸੁਟ ਅਜ ਸੁਮੇਤਾ ਜੀਆਂ ॥ ੧੧੭ ॥ ਸੁਮੇਬਾਂ ਦੁਪਾ
 ਏਆਂ ਨਪੈਲਾ ਦੁਨ ਛਾਗਿ ਮੀਰਾ ਸਤ ਪੁਸਤੋ ਪੈਰੀਮਿ ੮
 ਸਾਛਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਚਰਾਗੇ ਜਹਾਂ ਨਖੁ ਮੇਬਾ ਦੁਰਦੁਰਦਾ ਸ
 ਹੇਤਾ ਜਦੀਗਰ ਬਰਾਵੁਰਦੁ ਸਰਦਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਬਰੇਜੇਰ
 ਹਾਰਮਤ ਪੀਟਾ ਮਾਠਤਾ ਬਾਬਾ ਬਾਜਿਲਦੁ ਹਿਟ ਰਾਏ
 ਖਤਤੁਰ ਰੀਤ ਨਾਥਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਗਵਿਗਰ ਰਵੁ ਸੁਮਰਦਾਂ ਨਬ
 ਸਤੰਦਕ ਮਰਾਗਾ ਜਮਾਨੀਕ ਮਰਦਾ ਸਤ ਬਰੇਰੇ ਸਿਪਰਾ
 ਬਰੇਸੁ ਅੰਦਰ ਮਾਸ ਦੁਬਜੇ ਸੀਟ ਜੀਆਂ ਬਰੇਸੁ

ਅੰਦਰੁਆਮਦਚੁਕੋਸਸਪਿਲੀਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਚੁਅਮਰੋਜਕੁ
ਸੁਤੰਦਦਹਿਹਜਾਰਫੀਸਾਨੁਦੁਹਿਹਜਾਰਾਸਪੇਚੁ
ਦਰੀਅਾਇਨੀਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਥਕਾਰਾਅਦਹਿਪਿਆਦੁ
ਹਸੀਸਦਹਜਾਰਾਜਦਨਮਰਦਸ਼ੇਰਾਂਨਅਜਮੁਦਹਕਾ
ਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕੁਨਦਜੁਰਹੇਏਥਚਰਚਰੋਹਜਾਰਾਥਸ਼ੇਰ
ਅਦਕੋਨੀਗਾਅਮਪਤਹਕਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਰਿਅਜੁਤੀਰ
ਚਾਰਾਅਸਪਕੁਸੁਤਸੁਚਹਾਰਾਗਿਰਾਰਤੀਰਕੁਸੁਤਸੁਸ
ਰੇਥਹਿਲਦਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿਯਮਤੀਰਜੁਦਹਰਦੁਮ
ਥਕੁਸਿਯਜਾਗਕਿਮਾਰੇਥਿਪੇਚੀਦਾਭੁਸਉਦਾਇਰੀਜਾ

ਨਿਰਾਗਮ ਸਿੰਘੁ ਤੀਰਖ ਬਰਸ ਨੀਯਾ ਛਤਾ ॥ ਕੀਰੁ
ਰਮਸੁ ਬਰਖਾ ਸਤੁ ਰਮਸੁ ਨਤਾ ਛਤਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਭਿੰਨੁ
ਚੰਨੁ ਅਮ ਕੋ ਬਰੇ ਨਾ ਜੁਨੀ ॥ ਬੁਧੁ ਰਟਿ ਦਸੁ ਰਤੁ ॥ ਬਿਖ
ਛਤੁ ਦਾ ਜੁਮੀ ॥ ੧੦੬ ॥ ਭਿੰਨੁ ਨ ਸਤੁ ਟੀਸੁ ਰਟੁ ਪਾਯਾ ॥ ਰ
ਟੁ ਰਗੁ ਸਤਾ ॥ ਭਿੰਨੁ ਨ ਛਤਾ ਦੁਖੁ ਮਹਾ ॥ ਰੁਨੀ ਸੋ ਰਮਸਤਾ
੧੦੭ ॥ ਸਿੰਘੁ ਅਜੁ ਦਥੁ ਭਿੰਨੁ ਮੰਦੁ ਬਰਾ ॥ ਦਾ ਜੁਮੀ ॥ ਪੁਰ
ਮੀ ਦਹਸੁ ਦਹਟੁ ਪੋਕਰੇ ਨਾ ਜੁਨੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ਭਾਮੁ ਕਟਸੁ
ਤਬੁ ਰਟਾ ਸਤੁ ਪਾਕੁ ਪਿਆਲੁ ਰਮਾ ॥ ਭਿੰਨੁ ਜੁ ਦੇਸੁ
ਅਮਾਨੁ ਰੁਪੁ ਰਾਉ ਸਾਥਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਬਰੇ ਕੁਨੁ ॥ ਭਿੰਨੁ

ਅੰਜਾਨਮਰਦਾ ਨਰਾਧਰਤ ਹਰਸਤੀਤੁ ਦਰਖਨਗ
ਰਦਾ ॥੨੨॥ ਬਰੋਯਦਾ ਕੀਟੇ ਬਾਨੁ ਵੇਨੇ ਕਬਖਤਾ ਨਰ
ਗਤੋ ਬਿਅਮਦਦਰੀਜਾਇ ਸਖਤਾ ॥੨੩॥ ਅਗਰਮ
ਰਦਹ ਬਾਸੀ ਬਿਯਾਰੇ ਮਲਾਸਾ ॥ ਵਗਰਾਤੀ ਦਹਰਸਤੀ
ਬਯਜ੍ਜਦਾਂ ਸੁਪਾਸਾ ॥੨੪॥ ਅੰਜੰਗਫਤ ਨੀਹਾਂ ਕੁਸਾ
ਅਮਦ ਸੁਖਨਾ ਬਰੋਯਦਾ ਕੀਟੇ ਨਾਜਨੀ ਸੀ ॥ ਤਨਾ ॥
॥੨੫॥ ਹਰਾਂ ਕਸਾਕਿਖਾਹੀ ਬਿਰੋਮਨ ਦਿਹਾ ॥ ਕੀਟੇ ਸੇ
ਰਦਿਲ ਮਨਗੁਲਾ ਮੇਤੁ ਅਮਾ ॥੨੬॥ ਖਦਾਵੀਦ ਬਾਸੀਤੁ
ਟੇਕਾਰਸ ॥ ਤਾਨੀ ਮਾਰਾ ਬਾਕ ਬਾਰਕਨ ਨੇ ਕਬਖਤਾ ॥

ਬਿਜਨਦੁਪਸਤਪਾਓਕੁਸਾਦਸੁਦੁਰਸੁਮਾਗਮਹਰਵ
 ਸੁਸਾਹਾਨਪੇਸੀਨਚਸੁਮਾ **॥੧॥** ਬਿਜਨਦਨਰੇਬਤਸੁਸਾ
 ਹਸਾਹੇਜੁਮਾਂ **॥੨॥** ਬਹੋਸਮਦਿਰਾਮਾਮਦੁਰਸੁਕੁਸਾ
 ਦਾਬਗੋਪਾਦਕਿਰਾਜਾਇ। ਰਾਨਿਹਾਟ। **॥੩॥** ਬ
 ਗੋਪਾਦਤੁਰਾਜਾਫਰਜੀਗਾਘਾਫਤਮਾ। ਬਕਾਰੇਸੁਮਾਂਸਤਪੁ
 ਦਾਘਾਫਤਮਾ **॥੪॥** ਅਸੇਮਾਂਸੁਦਦਸੁਖਨਗਾਫਤਨ
 ਟਕੁਲਾ। ਹਰਕਸਤੁਗੋਈਕਿਬਰਮਨਕੁਬਲਾ **॥੫॥**
 ਗਿਓਦਿਹਸੁਨੀਆਜਮਫੇਰੇਜਹਫਾਮਾ। ਕਿਮਾਰਾਬਕਾ
 ਰਾਮਸਤੁਰੇਜੇਤਾਮਾ **॥੬॥** ਤੁਮਾਰਾਥੀਰੇਤਾਂਸਦ

ਬਿਜਨਦੁਪਸਤਪਾਓਕੁਸਾਦਸੁਦੁਰਸੁਮਾਗਮਹਰਵ
 ਸੁਸਾਹਾਨਪੇਸੀਨਚਸੁਮਾ **॥੧॥** ਬਿਜਨਦਨਰੇਬਤਸੁਸਾ
 ਹਸਾਹੇਜੁਮਾਂ **॥੨॥** ਬਹੋਸਮਦਿਰਾਮਾਮਦੁਰਸੁਕੁਸਾ
 ਦਾਬਗੋਪਾਦਕਿਰਾਜਾਇ। ਰਾਨਿਹਾਟ। **॥੩॥** ਬ
 ਗੋਪਾਦਤੁਰਾਜਾਫਰਜੀਗਾਘਾਫਤਮਾ। ਬਕਾਰੇਸੁਮਾਂਸਤਪੁ
 ਦਾਘਾਫਤਮਾ **॥੪॥** ਅਸੇਮਾਂਸੁਦਦਸੁਖਨਗਾਫਤਨ
 ਟਕੁਲਾ। ਹਰਕਸਤੁਗੋਈਕਿਬਰਮਨਕੁਬਲਾ **॥੫॥**
 ਗਿਓਦਿਹਸੁਨੀਆਜਮਫੇਰੇਜਹਫਾਮਾ। ਕਿਮਾਰਾਬਕਾ
 ਰਾਮਸਤੁਰੇਜੇਤਾਮਾ **॥੬॥** ਤੁਮਾਰਾਥੀਰੇਤਾਂਸਦ

ਮ

ਮਤਾਜੁ ਹਰਿਨਾਮਿ ਗੰਗਾਉ ਹਰਿਨਾਮਿ ਯਾਰੋ ਮਾਛੁ ਦੁਹ
ਗਿਲਾ ॥ ੧੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥

ਤੁਈ ਰਹਿਨੁ ਮਾਇਓ ਤੁਈ ਦੇਖੁ ਸਾਇਆ ਤੁਈ ਦਸ
ਤੁਗਿਰਾਮੰਦਰਿ ਦੇਸਗਾਇਆ ॥ ਤੁਈ ਰਜਰੇਜੀ ਦਿਤੇ
ਦਸਤਗੀਰਾ ਕਰੀ ਮੇਖਤਾ ਬਖਸ਼ਦਾਨ ਸਪਸ਼ੀਰਾ ॥
ਹਿਗਾਇਤ ਸੁਨੀਦਾ ਮਖੇ ਕੇਸਾ ਜੀਅ ਸੋ ॥ ਕੇ ਬਰਤਰਨ
ਦੀਦਮ ਕੇਜੇ ਦੀਗਾਰਸਾ ॥ ਯਕੇ ਖਾਨਹਵਾਨੁ ਏਨਓ
ਜਦਾ ਗਿਰਾ ਸੁਦਹਾ ਰੇਕਸੇਨਾ ਜਦਾ ॥ ਕਿਸੇ

ਸਨਸਰੇਟਾਂ ਫਰੋਮੇਜ਼ਦਹਾ ਗੁਲੇਲਾਲਹਰਦਾਗਬਰ
 ਵਿਲਸੁਦਹਿ। ਭਾਗਸਰਤੋਮਹਰਾਬੀਮਸੁਦਾਹਰਸ
 ਕਸੈਖਤਹਮਜ਼ਮਿਅੰਨੀਮਸੁਦਾ। ਭਾਗਹਰਮਜ਼ਸੁ
 ਏਖਨਹਬੇਰੂਰਵਦਾ। ਬਦੇਸੇਜ਼ਲਛਸਿਰਸੁਬਲਸਦ
 ਦਾ। ਗਰਮਾਬੇਦਰਗੀਯਾ। ਬਸੇਇਦਹੁਖਸਾਹਮ
 ਹਿਖਰਮਾਹੀਸੁਵਦਹੁਕਰਖਸਾ। ਭਾਗਮਚੀਛਤਾਦ
 ਹਿਹੁਮਾਸਾਯਹਮਾਥਾ। ਤਿਮਸਤੀਸੁਦਹਨਮਨਹਰਮਸ
 ਰਾਥਾ। ਬਦੀਦਸੁਯਕੇਰਾਜਹਨਉਜ਼ਦੁਗਾਗਿਹੁਸ
 ਨਲਜਮਾਲਮਸਤਜ਼ਹਰਜ਼ਹਾਂ। ਗਾਛਤਾਹਿ

ਏਰਾਜ਼ਹੇਏਨੇਕਥਖਤਾ। ਤੁਮਾਰਾਖਿਦਿਹਜਾਇਨਜ
ਦੀਕਤਖਤਾ। **੨੨** ਨਖਸਤੀਸਰੇਜ਼ੀਆਵਰਤਰਾ
ਸਤਾ। ਦੁਜਪਸਾਕਿਟੀਖਨਹਮਰਾਅਜਤਰਾਸਤਾ।
੨੩ ਸੁਨੀਦੀਸੁਖਨਰਾਦਿਸਾਸੀਦਿਏਨਿਹਾਦਾ। ਨਰਾ
ਜੇਦਿਗਾਰਪੇਸਮਉਰਤਕੁਸਾਦਾ। **੨੪** ਥਵਕਤੇਸੁਰ
ਰੇਰਾਚੁਖਸੁਖਦਤਹਨੀਦਾ। ਥਿਜਦਤੇਗਖਦਦਸ
ਤਸਰਓਥਰੀਦਾ। **੨੫** ਥਰੀਦਹਸਰਉਰਰਵੰਜਾਇ
ਗਸਤਾ। ਦਰਾਜਾਸਥਲਸਿਪਾਕਿਥਨਸੁਸਤਹਮਸ
ਤਾ। **੨੬** ਰਗਾਤੀਮਰਾਹਮਚੁਨੀਕਰਦਹਮਮਿ

ਪੇਸ਼ੇ ਤੁਟੀ ਸਰਸਨ ਮਵਰਦ ਹਮਾ ਅਗਰਸਰ ੨੧੪

ਤੁਖਾ ਹੀ ਸਰ ਤੁਮੇ ਦਿਹਮਾ ਬਜਾਨੇ ਦਿਲੇ ਬਰਤੁ ਅਸ

ਕਸੂਦਮਾ ਗਿਰਿ ਮਸਕ ਕਨਾਮਾ ਮਹਦ ਤੇ ਬ

ਸਤ ਹਟੀ ਬਗਮਜ ਹਤ ਸਮਜਾਨਾਨ ਕੁਸਤ ਹਟੀ

ਨਰੀ ਦਸ ਸਰੇ ਰਾਜ ਹੇ ਨਉ ਜਾਧਾ ਬਤਰ

ਸਿਟਗਾਠ ਤਾਕਿ ਦੇ ਬਦਨਿਸਾ ਨਾ ਬਟਤ

ਕਰਨੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਦਖੇਸਾ ਗਿਰਿ ਮਾਰਾ ਗਿਰਿ ਮਾਰੀ ਮਜੀ

ਕਾਰ ਬੇਸਾ ਯਿਤੋ ਦੇ ਸਤੀ ਮੂਢ ਬਾਜਾ ਮਾਮਦਾ

ਜਿਕਰਦ ਹਿਤੁ ਮਨਦਰ ਨਿਮਾਜ ਮਾਮਦਮਾ

ਚੁਨੀ ਕਦਤੁ ਕਰਦੀ ਖੁਦਾ ਦੇ ਨਕਾਰਾ ਮਰ ਕਰਨ
ਬਾਸੀ ਚੁਨੀ ਰੋਜ਼ ਕਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਿਖ ਮੰਦਾ ਖੁਤ ਸਰ ਰਾਣ
ਰਾਂਜਾ ਜਿਨ੍ਹ ਸਤਾ ॥ ਬਰੇ ਸੀਨ ਹਓ ਸਰਾ ਬਿਜਨ੍ਹ ਹਰ
ਦੁਦ ਸਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਮਰਾ ਪੁਸਤ ਦਦੀ ਤੁਰਾ ਹੁਕਮਿ ਹ
ਦਾ ॥ ਵਜਾਂ ਰੋਜ਼ ਮਓ ਲਾਇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਸੁਵਦਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਖ ਮੰ
ਦਾ ਖੁਤ ਸਰ ਮਾਨ ਨਾਮ ਮਦ ਬੁਝਾ ਜਾ ॥ ਬਾਮਾਂ ਲਾਸ ਕ੍ਰਾਂ
ਤੀ ॥ ਬਿਖੁ ਸਪਾਦਿ ਦਰਾਜਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿਖ ਮੰਦਾ ਖੁਤ ਬਕਸ
ਰਾਜੀ ਖੁਦ ਦਸਤ ਖਾਕਾ ॥ ਬਿਗੁ ਠਤਾ ਕਿਥੇ ਜੇ ਦਯਾਰਾਂ
ਨਪਾਕਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਰ ਬਦ ਕਾਰ ਕਰਦੀ ਕਸੇ ਸ੍ਰੋਰ ਬਖਤ

ਕਿ ਕ੍ਰਾਜੀ ਬਜਾਂ ਕ੍ਰਸਤਯਕਜਖਮਸਖਤਾ ॥ ਬਹ
ਰਜਾਕਿਯਾਬੇਦਖੁਨਸੁਨਿਮਾਂ ॥ ਹੁਮਾਂਰਾਹਗਿਰੀਦਹਮ
ਹਮਰਦਮਾਂ ॥ ਬਮਾਂਜਾਜਹਾਖਏਕਾਇਸਤਾਦਹਿ
ਕਰਦਾ ॥ ਬਜਾਏਕਿਸਰਕ੍ਰਾਜੀਅਫਤਾਦਹਿਕਰਦਾ
॥ ਬਿਟਾਨਿਸਤਹਮਹਿਮਚਿਰਤੇਮਰਦਮਾਂ ॥ ਕਿਟੀ
ਰਾਬਿਕ੍ਰਸਤਾਮਸਤੁਰਜਾਹਿਹੁਮਾਂ ॥ ਗਿਰੀਰਫਤੀ
ਦੁਓਗਾਬੁਬਸਤੰਦਸਖਤਾ ॥ ਬਿਗਾਫਤੰਦਕਿਟੀ
ਰਾਹਵਾਲਾਹਿਕੁਨਦਾ ॥ ਬਾਦਿਲਹਰਚਿਟਾਰਦਾ
ਜਾਇਸੁਦਿਹਦਾ ॥ ਬਿਫਰਾਦੁਜਲਾਦਰਸ

ਰਬਖਤਾ ਕਿਣੀ ਸਰਜੁ ਨ ਕੁਨ ਥਾ ਕਜੁ ਖਮ ਸਖਤਾ
ਨਰੁ ਸੁਮ ਸੈਰ ਰਾਦੀ ਦਾ ਅੰਨ ਉਜੁਵਾਂ ਬਲ ਰਜੁ
ਦਰਾਮ ਦਰੁ ਸਰਵੇ ਗਿਰਾਂ ਬਗੁ ਫਤਾ ਕਿਮਨ
ਕਾਰ ਬਦ ਕਰ ਦਹਾਮਾ ਬਕਰੇ ਸੁਮਾਂਤ ਉਰਖੁ ਦ
ਕਰ ਦਹਾਮਾ ਨਮੁ ਦਹਾਇ ਸਾਰਤ ਬਰਸੁ ਮੇਥ
ਮਾਂ ਕਿਏ ਬਨੁ ਏ ਸਰਵਰੇ ਬਨੁ ਮਾ। ਨਿ
ਹੁ ਕਮੇ ਸੁਮਾਂ ਮਨ ਖਤਾ ਕਰ ਦਹਾਮਾ ਕਿਣੀ ਕਾਰਣੀ
ਬਬੇ ਮਸਲ ਹਤ ਕਰ ਦਹਾਮਾ ਕੁਲਾ ਸਮਾਥਿ
ਦਹਾਮੁ ਹਦ ਕਰ ਦਮੁ ਬਲਾ ਕਿਮ ਹਦੇ ਖੁਦਾ ਮਸ

ਤੁਕਸਮੇਰਸੁਭਾ ॥ ਗੁਨਹਥਖਜਤੋਮਨਖਤਾਕ २੭੬

ਰਵਹਿਅਮਾਗਕਿਏਗਿਰਜਾਮਨਗੁਲਮੇਤੁਅਮਾ॥

॥ ਬਗੁਛਤਾਰਾਜਾਪਰਾਰਾਣੀਸਦਕੁਮਮਾਨ

ਕਾਜੀਮਰਾਜੀਦਹਦਸਤਾਮਾਸਦਮਾ ॥ ॥ ਕਿਓ

ਕੁਸਤਗਸਤਹਚਿਟੀਰਾਕੁਸਮਾਗਕਿਓਨਿਅੰਜੀਥਰ

ਸਰੇਖੁਦਕੁਨਮਾ ॥ ॥ ਚਿਖੁਸਤਗਕਿਟੀਰਾਖਲਾਸ

ਦਿਹਮਾਵੁਮਨਹਜਰਤੇਕਾਬਹਮਲਾਹਰਦੁਮਾ

॥ ਬਗੁਛਤਾਣੀਸੁਖਨਰਾਵਕਰਦਸੁਖਲਾਸਾਬਖੁ

ਨਹਖੁਦਮਾਮਦਜੀਕਰਦਖਾਸਾ ॥ ॥ ਬਸਤੰਦ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਤੁ
ਕਿਆ
ਨਦਿਹ
ਚਰਾਂ
ਂ
ਗਿਰ
ਗਿਆ
ਦੁਖ

ਸਤਰ
ਭਾਗ
ਅੰਕ
ਵਾਰ
ਨਾਮ
ਰੂਪ
ਦਰਮ
ਭਾਗ

ਬਖਤਾ। ੮॥ ਕਿਰਾਰੋੜ ਇਕ ਬਾਲ ਯਹੀ ਦਿਹਵਾ। ੨੧੦
ਅਜ਼ਦਾਂ ਕਿਰਾਕਾਮ ਗਾਹੀ ਦਿਹਵਾ। ੮॥ ਬਜ਼ੀ ਬਾਹਵ
ਰਾਮ ਦਵੁਸ਼ਾਹੇ ਦਿਲੇਗਾ। ਕਿ ਬਰਾਮਾ ਹੁਏ ਯਕਾ ਰਾਮ
ਦਵੁਸ਼ੇਰਾ। ੯॥ ਬਗ਼ਾਰਹੀ ਦਨਾਮ ਦਵੁਸ਼ੇਰਾ
ਆਹਿ। ਸਿਨਾਨੇ ਬਾਮੀ ਦਾਖਤ ਨੇੜ ਹਵੁਕਾਹਾ। ੧੦॥ ਚੁਨ
ਤਰਿ ਬਾਰਾਨ ਪਰਰਾਂਸੁ ਦਹਾ। ਜ਼ਿਮੀਆਸਾ। ਪੁਰਾਜਿਕ
ਰਗਸੁਸੁ ਦਹਾ। ੧੧॥ ਚਕਾ ਚਕਾ ਬਰਖਾ ਸਤ ਨੇਕੇਸਿ
ਨਾਂ। ਅਕੇਰੁ ਸਤ ਥੇੜਾ ਅਜ਼ ਬਰਾਮਾ ਦਜ਼ਹਾਂ। ੧੨॥ ਚੁਸੁ
ਰੇਸਰਾਈ। ਮਾਟਮ ਮੇਜ਼ ਦਹਿ। ਕਿਰੋੜੇ ਕਿਯਾਮਤ ਬਹ

ਮੇਜਨਦੁ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੇਜਸਨਦਰਮਦਬਅਰਬੀ
ਸਪਾਹਾ ਬਰਾਨ ਬਦਰਮਦੁਮਾਂਗਰਬਸਾਹ
੧੫ ॥ ਕਿਤਨਹਾਂਬਿਮਾਂਦਮਸਤਸ੍ਰਾਹੇਅਰਬਾਬ
ਦਕੁਤੇਚੁਪੇਸ਼ੀਨਸਮਸ੍ਰਚੰਗਰਬਾ ॥ ੧੬ ॥ ਰੁਤਾਬ
ਸਨੁਮਾਂਨਦਸ੍ਰਵਦਦਸਤਗੰਗਿਰਾ ॥ ਰੁਦੁਜ਼ਦੇਸ੍ਰਵ
ਦਵਕੁਤਸ੍ਰਬਰਾਮਸ਼ੀਗ ॥ ੧੭ ॥ ਬਬਸਤੰਦਸ੍ਰਹਿ
ਰਾਬੁਰਦਨਿਜ਼ਦਸ੍ਰਾਹਾ ॥ ਰੁਮਾਹਮਫਕੁਨਹਮਚੁ
ਬਰਦੰਦਮਾਹਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬਖਾਨਹਖੁਬਰਾਮਮਦਹ
ਸ੍ਰਾਹਿਬਸਤਾਹਮਹਕਾਰੁਜ਼ਦੀਵਮਰਦੀਗਿਜ਼

ਸਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ੧੫੩ ॥ ਬਮਜਲਸੁ ਜਿ ਦਾਨਾਇ ਦਿ ੨੭

ਲਾਸੁ ਖਨਰੁ ਦਾਇਨੁ ਹਾਂ ਵਜ੍ਹਾ ਸੁਹਿਖਿ ਜਿਲਾ ॥ ੨੦ ॥

ਅਬਿਧੋ ਸੀ ਦੁਜਰ ਬਠਤੁ ॥ ਪ੍ਰਿਥਾਇਆ ਬਜ੍ਹੀ ਬਰ

ਨਿਸੁ ਸੁਤੋ ਬਿਅਮਦੁ ॥ ਦਾਇਆ ॥ ੨੧ ॥ ਰਵਾਸੁ ਦ

ਸੁਏ ਸਾਹਮਗਰ ਬਚੁ ਚਾਟਾ ॥ ਕਮਨਿ ਕ੍ਰਿਅੰਨੀ ਬ

ਤਰਕੁ ਸਨਿ ਹਾਟਾ ॥ ੨੨ ॥ ਬਧੋ ਸੇ ਸੁਹੇ ਮਗਰ ਬਾਅ

ਮਦਾਇ ਲੇਗਾ ॥ ਚੁਗੁਰਰੀ ਦਹਾ ॥ ਬਰੇ ਚੁਟ ਰਹਿੰਦ

ਹਿ ਸੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਦੁਆ ਕਰਦ ਕੇ ਸਾਹਮਾ ਜਾਨ ਬਖਤ

ਸਜਾਵਾਰ ਦੇ ਹੀ ॥ ਸੁਹਿਖਿ ਮਾਨਤ ਖਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਮਰਾ

ਕਾ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਨੁ ਬਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਦਾ
ਰੇਖਾ ਕਾ ਮਨੁ ਕਲੇਸਾ ਹਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸਦਾ
ਨ ਸੁਖ ਮਾਂਗ ਬਿਦਿਹਾ ॥ ੨੬ ॥ ਗਾਥਾ ਰਿਖੁ ਨ ਸਮਝਿਤ
ਬਰਨ ਰਾਬਨਿ ਹਾ ॥ ੨੭ ॥ ਨੀਤਾ ਮਨੁ ਸਾਹਗਰ
ਈਸੁਖਾ ॥ ੨੮ ॥ ਨਾਤੁ ਰਾਖੇ ਬਰਕੰਦ ਖਨਾ ॥ ੨੯ ॥
ਸਨੀਦੁ ਈਸੁਖੁ ਸਾਹਗਰ ॥ ੩੦ ॥ ਬਰਨੀ
ਦੁਬਖੁ ਦੁਬਰੇ ਸਮਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਚੁਨਾ ਨੀਗਕਰ
ਦੇਦੁ ਈਸਾ ਜੀਯਾ ॥ ੩੨ ॥ ਨਾਨ ਮਮਗਰ ਸਾਹਗਰ
ਮਾ ॥ ੩੩ ॥ ਨਾਨ ਮਮਗਰ ਸਾਹਗਰ ॥ ੩੪ ॥